

PSALTERIUM PASSIONALE

Edur

Pijslar-Psal-
TARE

Ut Af

PIJNU OG DAUDA

DROttens vors JEsu Christi/

Med Lærdooms-fullre Textans

UTSKIJRINGU/

Agiætlega Uppsettur/

Af

Þeim Heidurs-Verda og Andrijka

KJENNEMANNE

Sal. S. Hallgrijme Peturs

Syne/

Fordum Sooknar-Herra ad Saur-Bæ

a Hvalfiardar Strønd.

Editio X.

Þrickt a Hoolum i Hialltadal / Af
MARTEINE ARNODDS SYNE/
ANNO M. DCC. XXXV.

Sa er sialfr hefur vorū Syndū offrad a
sinū Lijkama uppa Trienu/so ad vier i
fra Syndunū deydd' lifdū Riettlætenu/
þ hvers Beni' vi' erū heilbrigd' vordn'

DEDICATIO AUTHORIS.

ERusamre/ Gudhræddre og Dygdum-
Prÿddre Heidurs Kvinu /

Helgu Arna Doottur /

Þess Heidurlega og Vel-Lærda Kirke-
Mañs Sr. ÞORDAR JONSson"
Soknarprests ad Hytardal/ Elskul. Egta Kv.
Asamt og Elskulegre/ Gudhræddre og
Dygdasamre Heidurs Kvinu/

Christinu Jons Doottur/

Þess Erusama og Vel-Vÿsa Mañs/
SIGURDar JONSsonar/ Syslu-
Mañs i Þverær Þynge/ Elskul. Egta Hustru.
Oska eg Nadar/ Fridar og Farsælldar ꝧ þañ
Krossfesta Jesu/ vorn & alls Heimsens Frelsara

SA N. Guds Madur Moses greiner ljooslega a hvørtum Tyma fyrst hafe talad og predikad vered um Pynu og Dauda vors HERRA JESU CHRISTI / þar hañ greinelega framsetur þad Fyrsta Fyrerheit um Kvinuñar Sæde / sem sundurmerja skyllde Høggorms sins Høfud / og lyda af hønum þad/ad verda biteñ i Hælen / Gen. 3. Hvad aller Christneñ ar Lærefedur / samþyckelega wtleggia uppa JESU Christi Pynu og Dauda / og ec Epter ertakañlegt / hvørsu Moses allra Atvika so

 greiner

greinelega gietur i þessu Textie. 1. Hver þetta hafe talad. 2. Vid hvern talad var. 3. Hvad nær þad var talad. 4. Hvar þetta var talad, Þad bærer allt Kærdoom med sier.

(1) Þessa Spaadooms Predikun um Pijnuna Christi edur Hall-Bited sem Kvinnu Sæded skyllde lijda / giörde sialfur Almattugur Gud DRotten Himens og Jardar Skapare / JEsu H. og Hæstignada Guddoomsins Predikng, Oh/ þad mun vijst vera merkelegt Textie/ sem so Dyrdlegur/ Vollduguur og Vijs HErra/ virdest sialfur um ad tala. Þad heitee merkelega so sem Esajas Spamadur seiger: Heyre þier Himnar/ og Jörd/ hlusta til med Eyrunum/ þvi DRotten hann talar. Þyrmer er þess vegna og Þarfamleg Pijnann og Dauden DRottens vors JEsu CHristi. Verdugt er þad ad vier leggium og liaaum bæde Heyrn z Hiarta / vid allt hvad byrer oss verdur um hann sagt og sunged. Himnarner / þad er öll til Himna stundande Hiörtu / meiga heyra þar Hiartans Glede legar Hugganer. Jörden/ þ er öll Jardlega sinnud Hugskot / meiga þar hlusta til advillanlegra Aminninga/ so þau betrest. Kæru þier þar byrer Christenn Sala klart vera þann Textann ad ydka og elska / sem sialfur Drottenn virdtest ad utleggia. (2) DRotten talade og predikade þetta byrer Adam og Evu / epter þad þau voru i Syndenna Fallenn/ z hofdu ydter sig leidt Guds Reide og eilijfa Fordæmingu. Oh/ Hvad Hiartanlega hrigg og Sorgbitenn munu þau þa vered hafa / þvi þau stooddu þar byrer DRottne / Kröbd og Kölllud til Reikningskapar byrer sitt Brot/ z mattu kvijda

da pyrer þeim ſtrængeſta Straffs og Refſingu, at Urſkurde / bæde pyrer ſig og alle ſyna Epter kominndur. Þeim ſo Hiartanlega hrelldū Mañ eſkium til Huggunar / talade DRotten þeſſe Ord / og ſagde : Ad Kvinnuñar Sæde / ſkylide ſundurmeria Høggormſens Høfud / og ſkylide verda ad hønum bited i Hælenn. Pad er / eg vil læra þañ Mañ i Heimenn fædaſt af eirnre Kvinnu / an Karlmañs Tilverknadar / ſem Høggormſins Høfud ſkal ſundurmeria/ þad er Diøſulſins Verk ſkal niðurbriota / Syndena aſmaa/ Daudanum Bane / og Helvyte eirn Drepsſott vera/ hañ øbluga ſigra / hañs Herklæde fra hønum taka / og hañs Herfange ſundurſkipta / Eñ þad ſkal þo koſta hañ eitt ſaart Hæl=Bit/ þad er Pynu og Dauda.

Af þeſſu ſier þu nu chriſtenn Sæla / þad þim Sorgbitnu Syndurum ſem Gud hafa ſtigt/ og eru þvi hrædder og ſkialfande i Hiarta ſynu og Samvitſku fyrer Guds ſtrānga Riettlæte / þim (ſeige eg) til Hiartans Huggunar og Hugſvolunar/er Jeſu Chriſti Pyna z Daude, ſkied. Glededeg er þeſſ vegna Pynañ JEſu Chriſti og allt hvad um hana er ſagt og ſunged / øllū angraðum ydrande Syndurum. Merk þad vel chriſtenn Sæla: Og fyrſt ſa Guddoomlegi Vyſdoomurenn villde ecke ødre vita / vora Fyrſtu Foreldra i þeirra hæðſtu Sorg med ad hugga / þa lææru þier þar med nægia / og gyrnſtu ecke aññarſtadar Huggunar ad leita.

(3) A Ondverdum Allðre Verallðareñar (voru þeſſe Ord tølud/þad ma reiknaſt og kallaſt Morgun Verallðareñar Allðurs Dags. Jeſu Chriſti Pyna og Daude/ er ſu beſta Morgun

Lectia eda Morgun Þanke Guds Barna. Eg hefe læted mier seigia / ad i Pavadoomenū hier i Lande fordum / hafe Mēn fyrst a Morgna geinged til H. Maña Bylæta/ og stroked Hønd um fyrst um̄ þau / og sijdan um̄ Augu sijn / og þad skyllde heita heilnæmt. O þu Guds Barn/ gack þu hvørn Morgun med Hiarta þijnu under JEsu Christi Kross / og striwk þu med St. Thoma Tewar Hende þiñe um̄ JEsu Pijslar Saar / og seigdu: DRottenn miñ og Gud miñ / Joh. 20. Mijktu Hiarta mitt med Sarū þijnum/ giørdu Hiarta mitt og Hugskot drucked og lystugt med þijnu Bloode / so ad hvert hellst sm̄ eg snij mier i Dag/ þa hafe eg þig mier fyrer Sioonum pijndañ og Krossfestañ / og allt hvad eg lijt/sijnest mier Rioodrad i þijnu Bloode. Slijk Morgun Þeinking mun bæde holl og heilnæm. Hier verdur og gieted/ad DRotteñ hafe talad þessum Ordum þa Dagureñ took til ad Kolna/ JEsu Christi Pijna er hin krøptugasta Hugar Hressing og Hiarta Glede þa Mootlætes Kælañ vill ad blæsa/ og Samvitskañ tekur ad styrdna: Þvi sagde hiñ H. Augustinus: Eckert er so krøptugt ad lækna med Sarenn Samvitskuñar sem ydugleg Umþeinking JEsu Christi Pijnu. Hvad sæt Hugsvølun JEsu Christi Pijna og Daude mune vera Sæluñe/þa Daudeñ kiæler Lijkamañ/ munu/ & meiga øll Guds Børn sier til Þeckingar taka.

(4.) J Paradijsar Alldyngarde talade DRotteñ um̄ þetta Efne / þviad i Alldyngarde Guds Christne a H Evrañs JEsu Christi Pijna ad predikast / og hañs Daude ad kuñgiørast/ þangad til hañ kiemur. Ja/ Pijnu Historiañ

JEsu

JEsu Christi er eirn lystelegur Sælna Alldyn-
gardur / þar maa fiña hin fegurstu Bloomstur
þetta sætustu Epterdæme / sem JEsus gaf
af sier i allre siñe Rvgl: Þar maa og fiña hin
allra lystelegustu Lærdooms og kroptugra Aa-
miñinga Bloomstur / og hinar allra sætustu og
heilnæmustu Huggunar Jurter / sem længtum
betur græda Meinsemder allar a Saaluñe / eñ
nockur Lækninga Gras kuña ad græda Lijkam
añs Kvilla. Uñ alla Natturlega Alldyngarda
er riettelega sagt / sem þeir Latinsku segia:

Contra vim mortis non est medicamen in hortis.
Þad er / Moote Daudans Magt vex eingeñ
Lækning i Alldyngørdunum. Eñ uñ þeñañ
Alldyngarteñ JEsu Christi Pijnu og Dauda
Historiu / heiter þad so sem Jakob Forfader
sagde: Hier er ecke utañ Guds Hus og Hlid
Himens. Jaa / þar sem Gud er / þar er Lyf-
ed og full Gnægd Fagnadarens. Vid þeñañ
Alldyngardeñ mijns HErra JEsu Christi Pij-
nu og Dauda Historiu / hef eg uñ Stunder
nidursest med Saalu mijna / og hefe marga
heilnæma Himna Jurt þadañ utlesed / þær ligg-
ia geimdar i Sioode Hiarta mijns / lofadur sie
Gud. Af þessum blessudu Bloomstrum hef
eg nu i þetta litla Psalma Bindene so myked
Iñbunded sem eg hefe kuñad / mier sialfū til
stadfastara Miñis / og þeim sem þad girnast vilia
til Eptertektar. Eg maa medkieña / og med-
kieñe viliuglega Faafræde mitt i Lærdoomen-
um / og Mentaleysed i Skalldskapnum / Þar
med þa hefe eg þessa mijna Nokun / so sem a
Hlaupe henda hloted / Hveradagalegt Hwssi Ro-
ka vill ei undañfellast laata hiaa þeim Faatæka.

Goodañ Vllia mun Gud framar virda/ eñ Van
kuñendeñ vorkeña. Eñ med þvi eg þurfte þess
Hœles og Samastadar ad leita þessu mijnu lit-
la Verke / hvar þvi yrde ecke under Beck kast-
ad / og glatad edur tijnt / þa hefe eg hellst til
yckar fled / Trusamar Heidurs Kvinur: Eink-
um þess vegna / ad sa Roomur hefur mier af
mørgum froomum og vel trwanlegum Mōñū /
so meire sem mīñe Hœttar ad Eyrum borest /
ad þid bædar og hvør um̃ sig / saña Gudrækne
ydked/ Ord DRottens elsked/ og goodañ good-
ra Verka Avøxt bæred : Og fyrer þañ Skulld
tilskrifa og dedicera eg yckur bædum þetta mitt
litla Erfide / J þeirre fullre Von/ ad þid Ere-
legar Dande Kvinur / munud þetta i goodre
Meiningu giørt / vel vyrda. Þid bædar ber-
ed ægiætleg Skijrnar Nøfn : Þvi øñur hefur
sitt Nafn af Helgun. Stæred (Trusøm Heid-
urs Kvińa) J þessum Psalmum er sunged og
sagt um̃ þad rietta Efne vorrar Helgunar /
þvi JEsu Blood hreinsar oss af allre Synd:
Sa er riettelega Helgadur og Heilagur sem a
JEsum trwer/og a hañs Pijnu og Dauda Verd-
skulldan sig treider : Þvi kallar St. Pall sijna
Tilheyrendur Heilaga i Christo JEsu / hvertũ
øllum Helgunena ber ad stunda.

Ønnur hefur sitt Nafn ødlast af Christo/ þvi
Christina þijdest Christeñ Sæla. Christeñ Kvi-
ńa / Þad er hid besta Heidurs og Vyrdingar
Nafn. Ad heita Christeñ er ecke Myńkun /
helldur Lof / sagde eirn gamall Lærefader :
Trusøm Heidurs Kvińa / J þessum Psalmum
sijng eg um̃ Christum / og þad Efne sem ydur
og alla Trwada Riett-Christna giører / bæde

fyrer

fyrer Gude og Mønnum. Af einum/ J JEsu Christi Bloods Verdskulldan alleinasta helg=udum og christnum Huga/ Hende eg ydur (hver=re fyrer sig) Erlegar og Gudhræddar Heidurs Kvinnur/ þessa lytelmootlegu Pappyrs Gafu/ Óskande og treystande / ad þid med sama Gede þad af minne Hende medtaked / meir metande Gefendsens verdugleika / enn Gafunnar vere Aud=vyrdugleika. Minn HErra JEsus giefe ydur þau þarsælustu Blessunar og Nadar Not/ af sinne heiløgu Pijnu og Dauda z allre sinne dyrmæt=re Forþienustu / hvers hins sama eg af Hiarta Óskande er sierhvørium ydar Heidurlegum Æru=sømum Egtamønnum/ samt ydar Elskulegum Børn=num. Skrifad ad Sauda=Bæ vid Hvalfiørd Anno 1660. þann 5. Maji. N. E. N. E.

Ærÿd Goods Óskande og unnande

Hallgrymur Petursson.

Overdugur JEsu Christi Safnadar
Þienare a Hvalfiardar=Strønd.

Gudhræddum Lesara/

NEJLSAN.

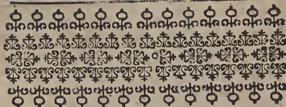
HAD verdur dyrast sem leinge hefur geimt vered / og giefur Trø=kalldann Avøxt i heutugann Tyma frambored/ sagde Marcus Varro.

Umþeinking Gudrækeleg HErr=ans JESU Pynu og Dauda/ er vissulega dyr=mæt/ og hver sig længe umhverfis giefur til þeirr=ar Umþeinkingar/og ber jafnann JESU Chri=

ſki Pijslar-Miñing i ſinu Hiarta/ ſa geimer hiñ
dyraſta Hlut. Og med þvi eg hefe heñar lang-
varañlega Jhugan mier i Briooſte geimt / epti-
er þeirre Nad / ſem miñ goode Gud hefur mier
gefed / þa ber eg hana nu Lokſins Opeñber-
lega fram i þeſſum Pſalmum/ fyrer øll/ uppa
JEſum lijtande Augu / og JEſum elſkande
Hiørtu/ ſo miked ſem eg kañ og get i þau Fa-
Ordu Pſalma Vers Jñebunded/ þvi ſem HErr-
añs JEſu Pijnu elſka / mun þad ei i O-Tyma
giørt / ſierdeilis nær þeir rañſaka þeſſa yper-
ſtandande Elmdaña Olld / a hvørre ad rietter
JEſu Pijnu Elſkendur meir Sorga eñ Gled-
iaſt/ og Sofande Hyrduleiſingiar (ſem marger
piñaſt þvi nu) meir Fagna eñ Sorga / Hver
Avøxtur hier af værſt / befala eg Gude. En
þeſſer eg af Gudhræddum Mønum Oſkande /
ad eige vr Lage fære/nie mijnum Ordum um-
breite/hvar þeir ſia Orde DRottens og Chri-
ſtelegre Meiningu ei a moote : Þeir ſem betur
kuña/munu betur giøra. HErrañ JESUS
elſke þa alla/ſem hañs H. Kvøl og Pijnu Gud-
rækelega elſka/ og ydka heñar Miñing.

VALE PIE LECTOR

Hallgrijmur Peturſſon.

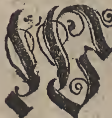
Þeir Fimtiju Heiløgu

PASSJU-PSALMAR.

I. Psalmur.

Um Christi Utgøngu i Grasgardenn.

Ton/ Minnstu O Madur a mínn Deyd/ etc.

[V]PP/Upp mijn Sáal og allt mitt Sied/upp mitt Hiarta z Roomur med/ Hugur og Tunga hiálpe til/ H Erranns Pijnu eg minnast vil.

S. Páll skypar Skylldu þa/ ad skul um vier aller Jørdu a / Kunngiøra þa Kvøl og dapran Deyd / sem DRottenn fyrer oss auma leid.

Lius-

Liwsañ JEsum til Lausnar mier / langade po ad dena hier: Mig skyllde og lista ad miñast pess / mynn Drottne til Packlætes.

Iñra mig Lokſins Angred ſkier / Æ hvad er ſiûel Rækt i mier / JEsus er kvaleñ i miñ Stad/Dffialldañ hef eg miñſt a pad.

Saal myn ſkodum pa ſæku Foorn / ſm̃ hefur oſſ vid Gud DRoottieñ vorn/ Fordæmda apfur forlykad / Fognudur er ad hugſa um̃ pad.

Hvad ſtiller befur Hiarlañs Bøl/eñ heiløg DRottens Pyna z Kvøl? Hvad hepter framar Hneixle og Synd / Eñ H Erraňs JEſu bloodug Mynd?

Hvar fær pu betur Saal myn ſied/ ſaña Guds Hiartañs Aſtar Sied/ ſem Fader Giæſkuñar fieck til pyn/framar eñ hier i JEſu Pyn?

D JEſu gief piñ Anda mier/ allt ſo verde til Dyrdar pier/ Uppteiknad/ Sunged / Sagt og Tied / Sydañ peſſ adrer nioote med.

Texteñ.

Texten.

NV lidene Mal̄tijd Loffsaungin̄ /
Las sijnum Fødur JEsus min̄ /
Sijdasta Kvøllded seint þad var/
Sungu med hañs Læresveinar.
GVds Sonur sa sem Sanleiks Rad/
sialfur ætte a Himne og Lad/ þade
sitt Braud med þackargiørd/ þegar hn̄
um̄giecksi hier a Jørd.

Þurfa Madur ert þu mijn Sal /
þiggur af DRottne sierhvørt Mal/
Fædu þijna og Foostred allt/ fyrer þad
hønum þacka skallt.

Jllum þræl er þad eilijf Smæn/ef
hn̄ so þiggur H. Errans Lan/ Dramb-
samlega z dreissar sig/ DRotten̄ geime
fra slijku mig.

Epter þañ Saung/ eñ ecke fyr/
utgieck JEsus um̄ Hustens Dyr/ Ad
hañs Sidveniu er þad skied/ Til Oliu
Fiallsins ganga ried.

Lausnarans Benlu lær og hallt/lofa þinn Gud z dyrka skallt/ Bænarlaus alldrei byriud sie / Burt før af þynu Heimile.

☞ Yfer umm Kidrons breidann Beck / Blessadur þa med Sveinum gieck / sa Lækur Nafn af Sorta ber / sijner pad goodann Lærdoom mier. ☜

Yfer Nørmungar er mijn Leid/Æ med ann varer Lijfsins Skeid/ undann gieck JEsus/epter eg/a þann ad feta Rauna Veg.

Horfe eg nu i Huga mier/Herra minn Jesu epter þier / Daasamleg eru Dæmenn þijn/ dreg eg þaug giarnann heim til mijn.

Þu villder ecke Upphlaup hart/ yrde þegar þu fangenn vart/uti Gras-gard enn gieckstu þvi / Gafst þig i Manna Hendur fry.

Af þvi lære eg ad elska ei frekt/ eiged Gagn mitt/ so Fridur og Spekt / þess vegna raskest þier er kiært/Þolenmæde og Gied hoogvært.

Sorg

Sorgande gieckstu sagda Leid/ særde þiñ Huga Kvøl z Neyd/ hlæande Slæpa hlioop eg Stig/ hef: þu kvittad þ mig.

Vort Lijf er Gras-Gards Grænga riett/ Grøfeñ er øllū fyrer-sett/ Syndugra Leid ei leik þier ad / lender hun vijst i Kvala Stad.

Ydrunar Tæreñ ættu vor/ øll hier ad væka Lijfsins Spor / giegnū Daudañ med Glede og List / gaungnm vier þa i Himna Vist.

☞ Þa IEsus nu a Veigenum var/ vid Postulana hañ rædde þar / henda munde þa Hrøsun flioot/ hardlega Pet ur þrætte a moot. ☜

HElsareñ IEsus fyrersier / þa Fall og Hrøsun er bueñ mier/ hñ veit og lijka Lækning þa / sem leysa kañ mig Sorgvm fra.

☞ Aldrei (kvad Petur) ætla eg/ at þier hneixlast a nockurn Veg/ þo aller fra þier falle nu / ☜ Fullkomeñ var hañs Lofun su.

GU Von er bæda vøllt og myrk / ad

voga

voga freklega a Nollcsins Styrk / ann Guds Nꜳdar er allt vort Traust / O-stødugt/veikt og Hiꜳlparlaust.

Gief mier JEsu ad gꜳ ad þvi / Glas-Kiere her eg miñ Fiesiod i / Vid-vorun þijna vyrde eg mest / Veikleika Nolldsins sier þu best / Amen.

II. Psalmur.

Uñ Christi Kvøl i Gras-gardenum.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert.

JEsus gieck iñ i Gras-Gard þañ / Gethsemane var nefnd-ur hañ/ af Oliu-trugan þad Auk-Nafn bar / Oliu-Tried rietta HErrañ var/ Oleñ Hiꜳlprædis allra fyrst / Af hañs Lijfe þar press-adist.

J Alldyn-Garde fyrst Adam brauk / aptur JEsus þad bæta hlaut / Alld-yngards Eykeñ Avøxt gaf/ Synd / Synd og Daude kom þar af / J Alldyn-garde

garde liuft Lyfsins Tried/ Lyfgunar Frioofgun veita ried.

☞ Judas peckte vel þran̄ Stad/ þar hafde han̄ leinge um̄hugad / helldst munde Plats þad hentugast/ HErran̄ mætte þar forrædast / so fæster hefdu ad seigia af þvi/ og Svik hans læge so Hilming i. ☜

SAtan hefur og sama Lag/ sitiur hia um̄ mig Nott z Dag/ hyggiande ad gløgt hvar hægast er/ i Nætku og Synd ad koma mier/ En̄ þo i þm̄ Stad allra mest/ sem eg eg Gude ad þioona best.

Heims Børnen̄ hafa List þa lært / Lygd og Svikræde er þeim kiært/ Foot sporum Diøfuls fylgiande/ Falsrceden̄ draga þo i Hlie: Fra hn̄s og fra H reck ia Stig / HErra JEsu bevara mig.

☞ Opt hafde JEsus i þan̄ Stad/ ædur geinged: ☞ Þvi veit eg þad / hefur sam̄lega HErran̄ min̄ / hugsad um̄ Pijnu og Dauda sin̄/ Fulltingis bed ed Fødurem̄ þar/ So feinge han̄ stadest Pijslernar.

JUrta-Gardur er HErrans hier/ hel-
gra Guds Barna Legstader / þegar
þu geingur um̃ þeñañ Reit/ þijn sie til
Reidu Bæneñ heit/ Andlaats þijns giæt
z eirneñ þa/ Uppriſu-Dageñ mińſtu a.
☞ Læreſveinana Lauſnareñ kiær/ liet
ſuma bijda nockud fiær/ þria tok þo mz
ſier Hiarta-hreirn/ ☜ hũ gyrnteſt ecke
ad vera eirn: Saala mijn þar um̃ þeinkia
ſkallt/ þier til Lærdoms þad ſkiede allt.

GUDS Christne er Gras-Gardur
hreirn/ Guds Soñ erku Læreſveirn/
Sit þu hvar ſem hañ ſeiger þier/ ſøñ
Hlijdne keſta offur er / til Kroſſens ef
hañ þig kallar þar / kom þu gladvær
an Møglunar.

Freiſting þung ef þig fellur a/ ford
aſku eirn ad vera þa/ Gudhræddra Sel-
ſkap gyrnſtu meſt / giefa þeir jafnañ
Raaden beſt / Huggun er Mañe Møñū
ad / Myſkun Guds hefur ſo tilſkyckad.
☞ Hiartañlega vard harmþrungeñ/
HErrañ JEſus i þetta Siñ/ Hollded
ſkalf vid þ Feikna Faar / flutu i Bat-

ne Augun̄ klaar/ sagde grætande/ Saal
myn er / so allt i Daudan̄ hrigg i mier.

Narknær Stein-Snare fra þeim
foor / fiell strax til Jardar DRotten̄
vor/flakur sitt blessad Andlit a/ Ogn-
arleg Kvøl han̄ mædde þa / Hiartad
bardest i Briooste heitt / bæde var Lyf
og Sælen̄ þreitt. ☞

SAmvitskan̄ mig nu sialfan̄ slær/ sie
eg þad giørla JEsu kiær / myn
Synd / myn Synd / hun þiade þig /
þetta allt leidstu fyrer mig / Avi hvad
hef eg aumur þræll/auked þier Mædu
DRotten̄ sæll.

Mier virdest so sem myn Misgiørd/
sie meire ad þyngd/ en̄ Himen & Jørd/
þvi JEsus þ Fødursins ORDed er /
sem allt med sijnum Krapte ber/ flatur
hlaut þo ad falla þar / þa fyrer mig
bar han̄ Syndernar.

Hiartans Glede og Huggun traust /
hier giefst þier Saal myn Efalaust /
Þad Stalld fyrer myna Misgiørd/ er
meira verdt en̄ Himen og Jørd / han̄s

Sorg/Skiælfſe og Hiartans Pӱn/hia
Gude er eilӱf Kvitkan mӱn.

☞ Fram þegar JEſus falleñ var /
Fegurſtu Bæn hañ giørde þar: Abba
Fader allſkiære miñ/af mier tak þeñañ
Kaleikiñ / þo ſo ſem hellſt þu ſiælfur
villt/ſagde Jeſus med Gieded ſtillt. ☜

Urrædeñ beſt er audmiukt Gied/æng-
rad Hiarta og Bæneñ med / hvønær
ſm̃ kiemur Nørmung ad/ hura þu Sæl
mӱn vel um̃ þ/ Opoleñmæde og Møgl-
un þver/meire Keffingar ablar ſier.

Obliugur ſkalltu alldrei neitt / uk-
heimta hvad þu gyrneſt veitt/til Hollð
ſins Muna hentugt þier/hura jafnañ
ad Drottneñ ſier/hvad Lӱfe og Sal til
Lids er nu/langtũ betur eñ ſiælfur þu.

Eins Lӱkameñ og Sæleñ ſie/ Sañ-
audmiukleg i Bæneñe/ælӱtur Drotteñ
ifrá hitt / Et ad ſӱdur ſkal Hollded
þitt / fyrer Gud med Blygdun gænga
fram̃/ Giørde ſo fordum Abraham.

JEſu þӱn Grætleg Gras-Gards-
Pӱn/gledur ør-þræda Sælu mӱn/ þitt

Hiarkans Angur Hiarkad mitt / fra Hrygd z Mædu giørde kvitt: Hvi skal mijns Hiarkans Hiarka-Hel / Heidra Pig min̄ Emanuel.

III. Psalmur.

Um̄ Herrans Christi Dauda Strijd.

Med sama Lag.

EN vil eg Saal mijn uppa nij / Upphaf taka a Mæle hvi / Uppstood JEsus / Po hreittur sie / hrisvarsin̄um fra Bænen̄e / Læresveinarner svæfu fast / S. Petur hvi aveikast.

Til og fra gieck hn̄ hrisvar so / har fieckst ei min̄sta Hvijld nie Roo / Undan̄ fære hvi eckert fan̄ / allstadar DRottens Reide bran̄ / Giegnū Holld / Ædar / Blood og Bein / Blosse Gudlegrar Heyptar skein.

Himna Lioosed var hønum byrgt / hellst hvi af Nott var orded myrkt / Asivina Huggun aungva fan̄ / Aller svæfu um̄ Tijma han̄ / Jørden̄ var hn̄

O hæg eins / Eingeñ finnst Boot til þessa Meins. ☞

J Þessum Speigle þad sie eg / þeñ sem Drotteñ er reidur mig / hvørke verdur til Huggunar / Himen / Lioos / Jørd nie Skepnurnar / eñ Guds Naadar er allt um kring / Eymd / Mæda / Kval og Fordæming.

Framar sieſt hier hvad faarleg sie / Fordæmdra Kval i Helvijte / Fra eirnre Plaagu til añarar / J ytstu Myrkrum þr rausa þar / O hvad Syndeñ afskapleg er / allt þetta færer hun med sier.

J þridia Marka af þessu sieſt / þad lærdu Salmista allra beſt / Guds Reide Elld z eilyft Faar / utslocktu og lægdu N Crrasto T.ur / allt hm̃ þvi til Ama var / so allt verde þier til Huggunar.

Hrygdar Sporeñ hüñ Herra miñ / J Himnarijke mig leida iñ / J Nætt: Myrkrum lá Neyd a þier / Naadar z Dyrdar Lioos gafst mier / Viner þier aungva veittu Stod / so Vinskap feinge eg vid sañañ Gud.

Þar

☞ Þar kom loksins a þeirre Tijd/ þreytte Jesus vid Daudans Strijd. ☜ Andlaat mitt bæde og Bana-Sortt / blessadest mier þa somu Nott/ Daudann kapade/ DRottenn vann/ Ærdlegann Sigur gaf mier hann.

☞ Agieck so Daudans Afled rijkt/ eckert Dæme ma finna slijkt / allur Skokarne Lausnarans/ laugadest þa i Bloode hans / sa Dreira-Sveitenn dunde a Jørd/ ☜ DRottens Pijna þvi miøg var hørd.

J Adams Broke var Bloodskulld gierd/ Bølvan leidde þad yfer Jord/ JEsu Blood hier til Jardar hnie / Jordenn aptur so Blessud sie/ Avøxtur/ Groode og Alldyn klaar / ok verde ad Notum sierhvørt Aar.

Saar-kallda Daudans Sveitabad / umm slijder þa mier kiemur ad/ Saarheite Dreira-Sveite þinn/ sefe z mijke JEsu minn / Angistar Sveita eilijft Baal / alldrei laat snerta mijna Saal.

Mier er so Kvøl þijn minneleg / a

Morgne hvørium þa uppstend eg/ fyrst eg stijg nidur Fæte a Jørd/ fære eg þier Hiarkans Packargiørd/ Blod-Sveitenn þinn eg bid mier sie / Blessun og Vernd a Jørdunne.

Nørmung þa sæter Nuga minn/ hef eg mig strax i Gras-Gard þinn/ Dropana tijne eg Dreyra þijns/ Drottenn i Siood enn Hiarta mijns/ þ Giallð alleina gylld er mest / hia Gude þ mijn Afbrot vest.

Upphaf alls mesta O-føgnuds/ Aflogun straung og Reide Guds / Bætt er/ Fridstillt og forlijkad / Faderenn liet sier lynda þad/ Sonurenn bar hñs Bræde Frij/ borgadest Þrællenn ut med þvi.

☞ Þess meir sm̃ Pijnann þreingde ad/ þvi ynelegar JEsus bad/ Heilag: Ein gell Himnu fra/ Herra sin̄ kom ad styrk ia þa. ☜ Enn hefur þu hier eitn Lærdoom/ ydka z lær hn̄ Sal mijn froom.

EF hier verdur/ sm̃ opt kan̄ skie/ Und añdrættur a Nialpenne/ Bid/ Stin/ Andvarpa æ þvi meir/ sm̃ aukast vilia Narmar þeir/ Fødurlegt Hiarta hefur

Gud/

Gud/vid hvørn sm̃ lijdr Kroß z Nard.
Sian þu ad Eingell sendur var/Syne
Guds hier til Huggunar : Þeir goodu
Andar oss eru nær/ alla Tijma þa bid-
ium vær / hellst þa Lijfs Enda lijdur
ad/ Lazari Dæme sijner þad.

Heidur/Lof/Dijrd a Himne z Jørd/
Hiartañleg æstar Þackargiørd/T Kott
eñ Jesu þier sækast sie/sungeñ af allre
Christneñe/Fyrer Strijded/þig þiæde
frekt/ þad er vort Frelse Æfeñlegt.

IV. Psalmur.

Samtal Christi vid Lærefveinana.

Ton/ Eirn Gud Skapare allra sa/ etc.

Mostula kiøre Christur þriar/
J Kvølenñe sier ad vera hiaa /
baud þeim / vaked og bidied
vijst / Brædleg Freistne so
grande sijst.

Strax sem JEsus um̃ Steinsnar
nær/stie fram̃ leingra/ þess glæfñ vær/

aller sofnudu sælt med Roo / sialfur
HErrann eirn vakte þo. ☞

NOur var soddan um þig spæd/ æsete
fra' kom nu HErrans Raad / þu
hlautst Guds Reide-Þrugu eirn/ þreyt-
ur ad troda JEsus hreirn.

Ef eg skal ecke sofa i Synd/ So er
Nætturann veik og blind/ um Steinsnar
mattu eikt mier þa/ alldrei minn JE-
su vijkia fra.

Nætur Kvølldenn mijn nættúrlig /
noog er mier trygg/ þa veit eg þig/ hia
mier vaka til Hialpræðes/ hvørt Kvølld
vil eg mier Oska þess.

☞ Þrisvar JEsus til þeirra foor/
þo ad hann mædde Pijna stoor/ hann bad
Petrum med hriggre Lund/ hia sier va-
ka um eina Stund.

Enn hnn sofnade æ þvi meir/ ei helld-
ur vissu sialfer þr/ hvorni svaradu hm
þa/ Herrans Pijnu nieg jook þad a ☞

MJg hefur liufur Lausnarinn / Leidt-
inn i Rrudar Gras-gard sinn/ vakan-
de so eg være hier / Vitne Skijrnenn
mijn um þad ber.

Ungdooms Bernskann sem vonlegt var/ villde mig ofmiog svæfa þar/ Forelldra Nyrting hoogværlig/ hanns vegna kom og vakte mig.

Allvuret þa mier ædladest / æfiell Gialnfis Svefnenn mest / Kiennemenn DRottens komu þratt/ kolludu mig ad vakna bratt.

Fullvaxenn Gleymsku Svefnenn sær/ sookte mig heim z vard miøg dær/ Ditt ann Heims-Elsku droost ad med / Dapurt vard mitt til Bænar Gied.

Þa kom Guds Anda Hræring hrein/ J Hiartad mitt iff sa Lioomenn skein/ enn i Heimskunne svo eg svaf / Sialldann mig neitt ad sÿku gaf.

Færlega var minn Hÿflskann blynd / forlaat mier JEsu þessa Synd / Hvar med ad jook eg Þørmung þier / Enn Hefnd og Refsing sialfum mier.

Lattu þo alldrei leidast þier/ liufe JEsu ad benda mier / huxe til minn þitt Hiartad millt / hyrtu mig lÿka sem þu villt.

Vid

Vil eg nu Hiartans feigenn fa /
Frelsare minn ad vaka þier hia / Andenn
til reidu er i Stad / ofmiog Holldet for-
hindrar þad.

☞ JEsus unte med liufre Lund /
Læresveinum ad hvijla umm Stund / ☜
þvi hann vorkynte þeim og mier / þad eitt
mijn blessud Huggun er.

☞ Sijdast allra þa sa hann þar /
Svikara Lid fyrer Hende var / baud þm
vaked og bidied best / Burt er nu Værd-
ar Tijdenn mest. ☜

SOddann Aminning Sala mijn / Sann-
lega skyllde na til þijn / so þig ei ska-
de Svefnenn vær / Svikarenn er þier ecke
fiær.

Daudenn forrædur Fiored þo / fyrr enn
varde þvi margur doo / hann er i nand þo
stæst skijst / sierhvørn Dag er hanns A-
hlaup vijst.

Daudenn þa mæter dapur þier / Doom
enn hefur hann epter sier / Andskotenn bijdur
buenn þar / i Bæled vill draga Salern^r.

Sia þu vel til ad soddann Her / so fan
de

de kome ecke ad þier/ J hreirnre Ydrun
þu hvørn Dag vak / Ner-Skruda
DRottens a þig tak.

Bænen maa alldrei bresta þig / buen
er Freisting Jmislig / þa Lijf og Saal
er lud og þiaad/Lykell er hun ad DRott
ens Naad.

Andvana Lijk til einskis neitt/ er ad
Sioon/ Heyrn og Maale sneidt/ svo er
ann Bænar Saalen snaud/ Sioonlaus/
Kolld/ Dauf og riett Steindaud.

Vakku min̄ JEsu/Vakku i mier/
Vaka lattu mig eins i þier / Saalen
vake þa sofnar Lijf / Sie hun ætijd i
þiñe Hlijf/ Amen.

V. Psalmur.

Um̄ Gydingañа Komu i Gras-Garden̄.

Tou/ Heidrum vier Gud af Huga og Saal/etc.

MEdan̄ JEsus þad mæla var /
Mañfiølde kom i Garden̄ þar/

Judas

Judas sa HErrañ siñ forried/ Sveinoar Prestaña z Striids-Folk med/ Skrid bitkur bæru Blis og Sverd/ ☞ buner miøg ut i þessa Ferd/ um̃ þad eg framar þeinkia verd.

VErdur þad opt þa varer miñst/ voveifleg Hætta bueñ siñst/ ein Nootk er ei til Enda trygg/ ad þvi a Kvølldeñ Sæl miin hygg/ hvad hellst sem kañ ad koma uppa/ kioos JEsum þier ad vera hia/ Skielfing eingeñ þig skadar pa.

☞ Eñ Judas hafde ædur sagt/ Audkieñe þm̃/ og so vid lagt/ hvørn eg kysse handtaked þañ/ høndled med Giætne og binded hañ. ☞ Varastu Sæl miin Svik og Prett/ þo synast meige i Hilming sett/ DRotteñ auglioost þad [illegible]æmer riett.

☞ Eñ JEsus ædur allt fornam/ hvad ætte vid hñ ad koma fram̃/ þo gieck hñ sialfur þm̃ a moot/ þañeñ rædde med Kiærleiks Hoot/ ad hvøriũ leited hingad þier: Hoopur Illmeñis þañeñ tier/ JEsum Nadverska nefnum vier.

Jeg

Jeg er hn, sagde JEsus þa/ Judas siaalfur stood Flocknum hia/ oflugt var DRottens Orded pad/ aller til Jardar fiellu i Stad. ☞ Hvad hofis Ovins hrellde mest / Huggar nu mijna Saalu best/ J allre Neyd pad auglysest.

PA eg fell edur hrasa hier / Hadstur DRottens vill reidast mier/ þa seiger JEsus: Eg er hn / sem Endurleyste þann Syndaran / med mijnu Bloode og beiskre Pijn / Brade Fader kiær stilltu þijn/ Eflaust er pad Affsokun mijn.

Diofull/ Synd og Samvitskan ill/ Saalu mijna þa kvelia vill/ Eins seig er JEsus: Eg em hn/ sem afmaa þijna Misgiord vann/ lijka sem Vindur liett fær Skij/ Langt feiker burt/ og siaast ei þvi/ A mig tru þu/ so ertu fry.

Þegar mig særer Soott eda Kvol / Sorgleg Fataækt og Heimsins Bol/ Jeg veit þu seiger: Jeg er hann/ JEsus sem lækna vill og kann/ Audlegd a Himnum ertu vijs/ Ermd þijn og Hrigd i Glede snijst/ Heimenn sigrade eg/ Hrædstu sijst.

A Dauda-Stund og Doomsins Tijd/ DRottenn þad skal mijn Huggun blijd / Ord þitt er sama: Eg er hañ/ sem iñ þig leide i Himna-Rañ/ þioon miñ skal vera þar eg er/ þvi hefur þu JEsus lofad mier/ Gladur eg þa i Fride fer.

· Jeg seige a moote: Jeg er hñ/ JEsu/ sm̃ þier af Hiarta añ/ Ord þitt lææt vera eins vid mig: Elska eg/ seigdu / lyka þig. Eilyft þ Samtal ockar sie / uppbyriad hier a Jørdusie/ Amen/ Eg bid so skyllde skie / Amen.

VI. Psalmur.

Um̃ Judæ Koss og Christi Fæangelse.

Ton/ Tiern HErra eg best ætte / etc.

HErlsareñ hvørge flijde / Fiand-Meñ þa læu señ/ HErrañ beid þeirra hiñ þyde / þeim leifde a Fætur eñ/ hvørn hellst þeir huxe ad fiña/ hñ spyr/ sm̃ liooft eg giet/ jafnt sm̃ fyr Judar iña: Jesu af Nazareth.

Eg em hñ/aptur sagde/añad Siñ/ JEsus hætt / Læresveinunum lagde / Lyknar Ord þetta brædt. Ef mẏn ẏdur lẏster leita/ þa læked þẏssa frẏ. Bueñ var hñ ad heita Nialprædis Orde þvi. ☞

HJer af mæ heyra og skilia/ Herrans vors JEsu Magt/ ecke gat an hñs Vilia/ a hañ neirn Hendur lagt. Vid mig þo Natre hreife / Heiptar-Meñ Illgiarner/ eingeñ kañ/ ukañ hañ leife/ eitt skierda Hær a mier.

Fødurnum Hiarta-hlẏdeñ/ hñ gafst a þeirra Valld/ Sæl mẏn þvi siert O-kvẏdeñ/ Sim þitt Ohlẏdnis Gialld/ vil tugur villde hñ bæta/ vẏst er þẏn Skyll da audsien / Ast og audsveipne mæla / ættu ad leggia i Gien.

☞ Judas kom fltoott sem kuñe/ kẏss ande Jesū nu / mællte flærædn Muñe. Meistare/ Sæll vertu/ HErrañ Hoog-værdar rẏkur/ hñ sagde: Þu miñ Vin/ med Kosse Son Mañsins svẏkur. Slẏkt mun þvi Hefndeñ lin. ☞

EVu Muñ-Epled eina/aumlega gyn-te um̃ Siñ / Fals-Koss þvi fieck ad reyna / Frelsareñ Muñur þiñ / Blijd-mælum Diøfuls bægdu / So bleckest eg ecke af þeim / Þeims Þrecke lijka læg-du/ Lijf mitt og Æru geim.

Audsien eru Augum þijnũ / øll Viel og Launsvik hier/ hrift þeim ur Þuga mijnum/hreint skapa Gied i mier/vird-stu mig Vin þiñ kalla/verda læt Raun þar a/ Þollds Brest og Þræsne alla / hindra og rek mier fra.

J Þættu og Þæska nykeñ / hefur mig Satan leidt / O hvad opt eg verd svikeñ / ei giet eg hiæ þvi sneidt. Son Mañsins Svikum mætte / sañlega uppa þad / Svikaña Þæskeñ hætte / Þiæ mier ei fiñe Stad.

Muñur þiñ (ad eg meina) miñest vid JEsũ bert/ þa Þolld og Blood hñs hreina/hier fær þu Sæl mijn snert. J Guds Nafne ad þier gæddu/ gief høñ ei Koss med Viel/J Tru og Ydran þig tiæddu/ Tilbu þitt Þiarta vel.

Þængad

☞ Þangad þegar ad Stundu/ þuste Illrædis Lid/ liufasta Lamb Guds bundu/ Loked var øllum Frid/ Hardsnunum Reipum reirdu / Ranglætis mÿns Hañ galldt/ D Roksseñ i Drooma keyrdu/ dofnade Holdled allt. ☜

Ulldar þig JEsu streingdu/ Jeg gaf þar Efne til / Synder mÿnar þier þreingdu/ Þess nu eg ydrast vil/ Glæpa Bønd af mier greider/ og gief mier Frelsed þitt/ Andlegum Dofa eider/ sem áfiell Hiartad mitt.

Guds Son var gripeñ Høndū/ giefstu so yrde eg frÿ/ Hañ reirdest hørdum Bøndum/ Hlaut eg Myrkun af þvi / Fiøtur þung og Fangelse/ frekt lá miñ HErra a þier / Daudans og Diøfuls Helse/ duttu þvi laus af mier.

Bid eg þÿn Bøndeñ hørdu/ binde mu hvørn miñ Lid / Fra allskins Glæpa Giørdum / og gøldum Heimsins Sid / laus z lidugur Ande/ Lÿfs medañ dvelst eg hier/ þier ste jafnañ þioonande: Þessa Boon veittu mier/ Amen.

VII. Psalmur.

Um Børn S. Peturs og Malchus Eyra-Saar.

Ton/ Glæsku Guds vier prijsum/ etc.

LAusnarans Lærefveinar / Þa lïku Atburd þañ/ og Juda Af-hafner einar / Aller señ spurdu hañ / Eigum vier ecke ad slaa / Ovina Sveit med Sverde / So hier ei þyngra af verde ? ☞ Saal myn hier giør ad gaa.

EF þu aaforma villder/ Eitthvad sm̃ Vande er a / Þarfleg Raad þiggia skullder/ og þig vel fyrer siaa/ af þvi opt lega skier/ sa sem er eirn i Raadum/ eirn mæter Skada braadum/ seint þa ad ydrast er.

Eñ med þvi Mañleg Vitska/ i mørgu naaer skamt/ a allt kañ ecke ad giska/ sem er þo Vandasamt / Kost þañ hiñ besta kioos/ Guds Ord fær syndt z sañ ad/ hvad sie þier leyft eda bañad / Þad skal þitt Leidar Lioos. Petur

☞ Petur med svellu Siñe / Sverd ur Sliđrum droo/ hañs frue eg Brædeñ briñe/ og beint i Flockeñ sloo/ Malchus hlaut hier af Tioon / Hañ miste hid hægra Eyra/Hogged took ecke meira/ þesse var Byskups Þioon.

Lausnareñ liooſt nam svara/ Lærisveinuñ fyrst: læted þessa fram̃fara: frekast ad siñe Lyst/ Petre so sagde nu/ Sverds Dauda sa skal sekz/ sm̃ Sverd mn Leifis tekz/Sverd sliđra Simon þu.

Meinar þu Fadereñ millde/ munde ei senda hier/ Ef eg þess Oska villde/ Eingla til Fylgdar mier/fleire eñ toolf Fylkingar? Eda mun skyllt eg ecke/ asteinktañ Kaleik drecke / sem mier po settur var?

So mun uppfyllast eiga / hvad er i Ritning tiad/ og siđañ sañast meiga/ hvad siest fyrer laungu spad. So epter Sermon þañ / Eyra Þioonsins aftur hrærde/sem ædur Petur særde/læknade ad heilu hañ. ☜

SAl mijn lærum og stærum/ med sañre
Niarkans List/ Tveñslags Sverds
gløgt vid gæt/greina skal þar um fyrst/
Sverd DRottens Doomareñ ber /
Sverd Eigeñ-hefndar añad/ sm øllum
verdur bañad / þ kieñer Christur hier.

Vid eg hier gløgt ad giæter / Good
Vallds-Stioorn Heidarlig/Saklauß añ
syst þu græter/ nie stalfañ meider þig/
Byrd Sverd Guds Bandlætis/ Blood
skalltu þvi ei bañn / Burtsnijd þu
Grein Lastaña/ Merk Dæme Moysis.

Þitt Sverd sm þitt er Eig'd/ Fyrer
þijna Eigeñ Søk/ skal ei ur Skeidum
dreiged/Skijr eru þar til Røk/ JEsus
þad bañar berk / Nønum er skylldt þu
hlijder / Noogvær umberer/ lijder/ þad
moote þier er giørt.

Ræn ei Gud sijnum Riettle/þvi reik-
nast Nefndeñ hañs/ Valld-Stioorn til
Berndar sette/ vijda um Bygder Lands/
allegar ad þvi gæ / Sverd DRottens
sem hier nefnest/ Sañlega a þier hefn-
est / Tioon þitt tvøfalldast þa.

Malchus sem miste Eyra / Merker þa alla frij/ sem Ord Guds ecke heyra/ eiga þo Kost a þvi/ Heyrn er þeim hæg-re sliðo / vinstre Hlust heillre hallda / Nád og Spielne margfallda / nóg giefa numed þo.

Skalka Mark mætte kalla/ Malchus hier feinge riett / a Guds Ovine alla/ Einkieñe slijkt er sett/ Ord hañs ei ackta hier/ Jeg bid og jafnañ seige / JEsu miñ / lát tu eige / þad Merke stast á mier.

Eñ fiñur þu hier framar/ Frelsar-ans Dæmed best / Hørmungar Hættu-samar/ A hønum láu mest/ sitt Traust þo setti hañ / a Guds Fødurs Giæsku rijka/ Giør þu þad Sál mijn lijka/ ef Kross þig henda kañ.

Kvøl sijna JEsus kallar / Kaleik á-skeinktañ sier/ Kross þiñ og Eymder allar/ eins mátt tu nefna hier/ þvi Drott. eñ Drack þier til/ fyrer þig þa hñ pijn-dest/ So þu mijn Sál ei tijndest / giør hønum giarnañ Skil.

Þu matt þig þar vid hugga / Nafn þecker Beikleik Mans/ um þarftu ecke adugga/ A-dryckiu Skamkesn hans/vel þijn Bankvæde sier / hid surasta dreck hñ sialfur/ sælare og miñe eñ hælfur/ Skierfur er skeinktur þier.

Neipt myna z Nefndar Næme/ hef ur þu/ JEsu/bætt/ Mier gafst Manz giæsku Dæme / þa Malchum fieckstu grædt/ Eg þarf og eirnen vid/ Eyrad mitt lækna yrde/ so Ord þitt heyre og virde / þijdlega þess eg bid.

Nialpa mier N Errasæle/ad hallda Kross-Bikar miñ/ so mig ei undan mæle/ nie mogle um Bilian þiñ / Eg bid Almætte þitt/ vorkyñe mine Beike/ ef verda kañ eg skeike / Nrestu þa Niarta mitt / A M E N.

VIII. Psalmur.

Predikun Christi pyrer Sydingum.

Tan/ Sa prialo vie Løgmæl pxoduc ex/ etc.

Talade

TAlade JEsus Tijma þañ / til vid Oviñe sijna / sem komner voru ad høndla hñ. Neyrum þa Kieñing sijna.

Sem til Illvirkia erud þier/utgeingner mig ad fanga / aldur gat Eingeñ meinad mier/ J Musterenu ad ganga.

Daglega hef eg sijnt og sagt/Sañleikßins Kieñing mæta/eingeñ gat Nend ur a mig lagt/ ætlud nu þess ad giæta.

Yferstend: nu ydar Tijd / uppfylld so Ritning verde/Myrkrañа geisar Magt eñ strijd/ mæla so JEsus giørde.

Liufljnde blessad Lausnarañs / lijtku hier Sal mijn kiæra/sa vill ei Dauda syndugs Mañs/soddañ mætku nu læra.

JEsus þm̃ sijnde i sañre Raun/Sal ar Neill / Raad og Frelse / Guds Syne Judar gulldu i Laun/Grimd/Hatur og Fangelse.

Furda þvi/Sal mijn/eingeñ er/Ei skallt þvi Dæme tijna / Þo Verolldeñ laune Vondu þier/ Velgiørd miøg litla þijna.

Gydinga Dæme skynia skallt/skil þig vid Odygd slijka/ Þacklæte fyrer Good-giørd giallt/ Gude og Mønum lijka.

Jeg læt mier þessu jafnframt sagt/ Jesu af Ordū þijnū/eingeñ gat Hend-ur a þig lagt/ ad eigeñ Vilia sijnum.

Þañ Takmarkada Tijmañs Punct/ tilsette Faderen millde/nær þ Anaudar Oked þungt/ yfer þig gaanga skyllde.

Eins Upphaf lijka z Ending med/ allrar Hørmungar miñar/Fader Him-neske/ er fyrersied/J Forsion Myskunar þiñar.

Þesse nu Tijmeñ ydar er / Ovinum JEsus sagde/Herrañs eg þetta Mæl tak mier/ J Miñe og Hiarta lagde.

Nu stendur yfer mijn Naudar Tijd / Naudsyn er þess eg giætte / Tijdur mig DRottens Bidlund blijd/ Brot mijn so kvittast mætte.

Ef eg þa Tijd sem Gud mier gaf / Gaalaus forsooma næde / DROttens Tijme þa tekur af / Tvijmæleñ øll i Bræde.

Þvi

Þvi leingur sem hūs Bidlund liqd/ Beded forgiefens hefur / þess hardare mun Neipleñ stríqd/Nefndar þa Drott eñ krefur.

Guds vegna ad þier giæt mīn Sal/ Glæpū ei leingur safna/giørū Ydran/ þvi meir eñ Mal/Mun vera Synd ad hafna.

J Dag vid skulum skipta um̄ skiott/ skal Synd a Flootta reken/hvør veit ne ma sie nu i Nott/Naaden i burtu tekeñ.

Talar JEsus um̄ Myrkra Magt/ merked þad Balldstioornendur/ydur skal nu i Eyra sagt / Um̄dæmed Neims kæpt stendur.

Liooſed Myrkreñ burtkleider frij/ med Liooma Byrku siñar/Barastu ad skijla Skalkum þvi/ i Sugga Magt" þiñ".

Miñstu ad Myrkra Magten þver/ þa Myrkur Daudañs skallt kaña / J ytstu Myrkrum eingeñ sier/Adgreining Nøfdingiaña.

Myrkre liettare er Magteñ þijn / miñst þess fyrer þiñ Dauda/þa DRott

eñs

eñs Nafnar Dyrdeñ skyn/ hañ dæmer eins Ryka og Snauda.

Fyrst Magt Neims er vid Myrkur lykt / Myn Sal hallt þier i Stille / Varastu þig ad reida rykt / a Rykis-Mañа Nylle.

DRottiñ JEsu/ þu Lyffins Lios/ lystu Valldstioornar Moñum/So þeir sem rada yfer oss / Efleft ad Dygdum sonum.

JEsu þyn kallda Kvala-Stund / Kvala-Tyd af mier svipte / Guds Barna gafst mier Glede-Fund / Good voru þaug Umskipte.

Myrkrañа þreingde Magteñ þier / mig so leyster ur Vanda/Kvalaña ytstu Myrkur mier / meiga þvi alldrei granda/ A M E N.

IX. Psalmur.

Um Flootta Læresveinaña.

Ton/ JEsu Christe þig kalla eg a/ etc.

Þa

NAr Læresveinarner sau þar/ sitt
HErra gripenn Hondum/ og hrt
af Foolke vestu var/ Bægdar-
laust reyrdur Bondum/ aller senn
honum flÿdu fra / forliefu DRottenn
hreinann/ J Nauska einann. ☞ Ad sodd-
ann skulum vid Sal myn gaa/ siaum hier
Lærdoom beinann.

Hin DRottens Rauda er Adstod Manns/
J aungvu minsta Gillde/ saunnt reyn
est opt Fylged hans / er frekast hialpa
skyllde/ Hvør eirn vill forda sialfum sier/
ef sÿnest Hauske buenn / ad Nende snu-
enn / Far þvi varlega ad fallvollt er /
Frænda og Vina Truenn.

J sama Maata sier þu hier / Sal
myn i Speigle einum / Ad hrygdelegar
sie hættad þier / enn HErrans Lære-
sveinum/ þr hofdu Leise Lausnarans /
Lÿfe ad forda sÿnu / fra saarre Pÿnu /
Nauduger mistu Naavist hans/ nu giæt
ad Raade þÿnu.

Hvad opt JEsu þier flude eg fra/
frekt

frekt a moot Vilia þijnum? Þa Glæ-
pa Veigeñ gieck eg a / Gyrndum fylg-
iande mijnum: forskulldad hafde eg fyr
er þad/ Flootta-Madur ad heita/ Til
Heliar Reita/ Eñ þu virdtest mier aum
um ad/ aptur i Myskun leita.

Eitn varstu J Esu epter þvi/ J O-
vina læsteñ Hondum / Eitn so eg være
alldrei i/ Eymd z Freystingum vondū/
Aller forlietu Einañ þig/ Allt so mig
hugga kyñe/ J Mañraun miñe/ Eg bid
Drottenñ læt ecke mig / Einsamlañ
nockru Siñe.

☞ Læresvein / Sæl mijn / sia þu
þañ/ sem J Esu epterfylgde/ Ræanglæt
Ungmeñe ræntu hañ / Rielt naken vid
þau skyllde. ☞ Versnøggur Flootte bet
re er/ Eñ Brædra-lag Orielttinda/ Vid
Selskap Synda/ Aviñing læt þig aung
vañ hier/ J þeirra Floocke binda.

☞ Burt þadañ J Esum færde
flioott/ Flockur Illrædis-Mañna/ Lamb
Guds Saklaust/ ÷ a leid ad Noott/ leiddu
þeir til Kvalaña / Myskunarlaus su

Medferd bræd/mier virdest epter vonu/ J Nætt-myrkrunu/ þr hafa bæde hrætt og hriæd/ hrunded og þiakad hønu. ☞ JDaudans Myrkri eg dæmdr þræll / dragast ætte til Pijnu/ Eñ þu tookst JEsu Son Guds fall / Saklaus vid Straffe mijnu/ Þañen tilbioostu Lijfsins Leid/ Lioomande/ Sælu miñe/ Þo Lijf hier lifie / Andlæts Kvølum og kaldre Neyd/ Kvijde eg þvi aungvu Sinne.

Nrøcktu þvi so z hriædu þig/ Herra miñ Jllsku Þiooder / ad hier nu bære a Nøndu mig/ Neilager Einglar gooder/ Mæduføm urdu Myrkurēs þier/ mæta lietu þig hørdu / og Nindrun giørdu / Guds Dijrdar Lioos so lijse mier / A Lifande Maña Jordu.

Kvala-Før JEsu þesse þijn/ sm þa gieckstu einu siñe/ vere Krapte z Verndeñ mijn/ so Beigeñ Lijfsins eg finne/ læt ecke Diøful draga mig / J Dofenleik Nolldsins blinda/ Til Sekka z Synda/ Eg bid af Ast og Alud þig / Akiefd hans burtu ad hrinda.

X. Psalm.

X. Psalmur.

Um̃ Fyrsta Rannsak þyrer Caipha.

Ton/ Allt mitt Ráð til Guds eg set/ etc.

TIL Hañas Husa HErrañ Christ/ hardráder Juð"leiddu fyrst / beisk fra eg Bond hañ sære/hønum strax þadañ vijs: ad var / Vidtekt fieck ei nie Hvylder þar/ miøgsvo þoott mæddur være.

Burt sende þvi med beiskre Pijn / bundeñ / Caiphæ Mæge sijn/ Hañas/ vorn Herrañ sæta/H øfud-Kieñemañs hædstu Stiett / Hafde sa þetta Aared riett/Guds Løgmáls ætte ad giæta ☞

UR Himna-Rijkis Hvijldar-Stad / høfdum vid Sál mijn forskulldad / utrekeñ vijst ad vera/ Eñ JEsus took nu uppa sig/ O-nádan þijsa fyrer þig/ Lof sie þeim liufa HErra.

Hiartad bæde og hused mitt / Her-berge vere JEsu þitt/ Hia mier þigg Hvijld henkuga / Þoott þu komer med

Krossen

Krossen þinn/ Kom þu blessadur til mijn
inn/ Fagna eg þier Feigens Huga.

☞ Caiphas hafde hier um spaad /
Hentugast munde þetta Raad / ad dæe
Eirn fyrer alla. ☜ Embættes mælte
Andenn þar / af þvi Hiartad ei visse
var/ Sannleik Guds sinne valla.

B Alaams Dæme eins var eitt/ Anda
gypt slijk var honum veitt/spaklega
Tungann spaade/ Hann hafde i Sinne
Hreckia-Raad/ Hiartad fieck ecke Sann-
leiks gaad/ þvi hn Fie-Gyrnden þiaade.

O JEsu laat þinn Anda hier/alldrei
vijkia i burt fra mier/leid mig Veg Lijf
fins Orda/so Hiartad bæde og Mæled
mitt / Mykle samhuga Nafned þitt /
Hollds-Girnd og Hræsne forda.

☞ Til Caiphas voru komner senn/
Kiennevallded og Stioornar Menn / By-
skupenn þegar ad Bragde / Leitar And-
svars til Lausnarans/um Lærdoma x
Kienning hns/ enn JEsus aptur sagde.

Openberlega enn ecke leynt / i Muste-
reny kienva eg beint/hvad spyr þu mig

um̃ þetta? Kuñgiøra meiga þar um̃ þier / þeir sem Lærdoomeñ heyrdu af mier/þa lættu þig Leidriettka.

GIsæt ad mijn Sæl ȝ standu þar/Sonur Guds under Rañsak var/krafdur þad Kvølldeð eina / A Kvøllde hvørju þu koma skallt / Kvølld-Reikning vid þig sialfur hallt/ med Kvølld-Offurs Ṗoran hreina.

Þu Guds Kieñemañ þeink um̃ þad/ þar mun um̃ sijder grenslast ad/hvørneñ ȝ hvad hier kieñder/ Ad Lærefveinñ mun lijka spurt/Sem liet þitt Sæleysie villast burt. Nutra gløgt hvar vid lend'+

JEsus vill ad þijn Kieñing klær / krøptug sie/ hrein ȝ opeñskær/lijk hvell um̃ Ludurs Hlioome/ Launsmiadran øll og Hræsneñ hæl/hindrar Guds Dijrd/ eñ viller Sæl/straffast med straungum Doome.

Vandgiætslañ mijn er margvijslig / Mildaste JEsu/ bid eg þig/ Væg þu Verkleika mijnum / Forsoomun ingeñ fañst hia þier/Fullnadar Book þad tel

eg mier. Styrk veittuÞioonum þijnū.

Eins er hier eirneñ øllum riett/Al-varleg Kieñing fyrersett/ad Ord Guds elske og lære / Trueñ Jnvortis e:le Gied/Einardleg Jatning lijka med/A-vøxt hid ytra fære.

☞ Byskups Þioon eirn i Bræde þo / Blessadañ JEsum Pustur sloo / svo þ Ritningeñ seiger. Hoogværlegt Andsvar HErrañ gaf. ☜ Hønum Sæl mijn þad lærdu af/ Uñ Sakleyse þitt ei þeiger.

O Vart Samvitskañ Adam sloo/illañ Kiñroda fieck hñ þo/ J Fyrsta Falle sijnu/þess vegna JEsus Nøgged hast/ hlaut ad lijda z rodna fast/ Allra Fyrst i hafis Þijnu.

O Rottem JEsu eg þacka þier/þetta leidstu til Frelsis mier. Eg bid Ast seme þijna/Samvitsku-Sløgeñ svida-/kiæd/ a Sælu minne þu mijk og græd / Burt taktu Blygdan mijna/ Amen.

XI. Psalmur.

Um̃ Afneytan Peturs.
Ton / Dagur i Austre ollu / etc.

Udſpialls Hiſtorian̄ giefr/grip
ein̄ pa JEſus var/aller ſem ut
an̄ Petur/ yfergafu han̄ par/
z Lareſveirn eirn aftar/ æleingdar gein
gu hlioodt/ Herran̄s Braut Hrygdar-
ſan̄a/ harla dim̃t var af Nootl.

Caiphas Kieſiemanie/kunnugur Lare
ſveirn/Jngeingur ort med Sanne/ Ute
ſtood Petur eirn / Ambaatt uppluka
beider/ Okendan̄ Petrum pa/ J forſal
til Lioſins leider. Lærdoom hier
finna mæ.

Roſſ-Ferle ad fylgia pyinum / ſkyſer
mig JEſu kiær/ Vorkynnu Veikleik
mynum/po verde eg æleingdar fiær/ pa
Tru og Pol vill protna / preynger ad
Nauden̄ voud/Reis pu vid Reiren̄ brot
na/og riett mier pyna Hond.

Kol-Elld/ pvi kalldt var næſta/
Kveikt hafde Præla-Lid / Petur med
Sturlan ſtædſta/ ſtood hia peim Logan̄
vid /

vid/ Ambatt han ein sprogsette/af sier
þad heyra liet/ mun þesse Man (hun
frietke) med JEsu af Nazareth:

Nan neitar hradt ad Bragde/hrædd
ur vid Ordeñ bist/þañ sig et þeckia sag-
de/ Þa gool nu Naneñ fyrst/Aklar sier
uf ad rÿma/eñur þerna hañ sa/talar
i añañ Tÿma/til þeirra er stoodu hia.

Af Nazareth nu er þesse/ nÿkomeñ
JEsu med/ hiñar Sted tru eg þ hvesse/
hvør Madz spyria ried:erku eirn af hñs
Sveinñ:eñ Þetur neita vañ/sagde med
Eyde einum:alldrei þeckta eg hañ.

Þridia siñ þar til løgdu/ Þioonar
Caiphas bert/Mælfæred sum sagdu/
seiger kil hvør þu ert/Frænde Malchus
ried mæla/ munde eg þig ecke sia (giet
eg siïst Grun mig tæla) J Gardenum
JEsu hia?

Þetur med bliugu Bragde/ brædlega
sagde Ney/Soor sig og sart vid lagde/
soddañ Mañ þeckte hñ ei. Sløgt þeg-
ar giordest þtta/gool Naneñ añad siñ/
siïst mætte Sorgñ liettа/ Sul flaug i
Brioostied iñ.

SAl mijn hier Fære forda / freklega voga sijst/ann Leifis DRottens Orda/ Ostyrkt er Hollded vijst/ Þykest þu stødugt standa / stilla þinn Metnad þarft/ hvør sier vogar i Vanda/ Von er sa falle snart.

Adur i Alldyn-Garde / Ohrædddur Petur var/ Kallmenskú Nuguren harde/ hañs sig Auglijste þar / Audvyrd Ambatt hañ hrellde/Ofmiøg þvi skielfast vañ/ Fra Sañleik sijdañ fellde/ Sama þig henda kañ.

Kol-Ellde kveik kum jafnast/kyklande Veralldar Þrææl/Þrælar Syndaña safnast/ samañ vid Losta-Bææl/ Fuller nied Fals z Villu/ fordastu þra Glis/ ætijd er mz þm̃ illu/einfølloñ bued Slis.

Ambaatt med ygldu Bragde/er þesse Verølld leid/mørgum Meinsnøru lagde/miøg a Spottyrdeñ greid/Þijed med Prælum sijnum / Þioona Guds lastad fær. Styrk mig med Mætte þijnu/moot heñe DRottens kiær.

☞ Epter Afneitan eina / ut villde

Petur

Pekur gꝍ/ hugde hn̄ Braut sier beina/ buna þeim Solle fra/ þa kom eitt ødru verra/ umkryngdu Þrælar han̄/ Affsǫr sin̄ sæla Herra/ sier og formæla van̄. ☞

HÆgt er hvørium ad stofna/ J Nætku z Banda-Spil/ Forvitnes Dælskan̄ dofna/ Dregur þar margan̄ til/ Ogiæfu Gilldran̄ þraungva/ Greip skiott þan̄ kun̄e ad nꝍ/ Utkomu Von fieck aungva. Ad þvi i Tijma gꝍ.

Opt mꝍ af Mæle þeckia / Man̄en̄ hvør hellst hn̄ er/ sig mun fyrst sialfan̄ bleckia/ sa med Last-Mælge fer / Good-ur af Giede hreinu/ Good-Ordur rein-est vijst/ Fullur af Jllu einu / Jllyrden̄ sparar sijst.

Hriggeleg Hrøsun hendte/ heilagan̄ DRottens Þioon / Synden̄ miøg sart han̄ spente / Salar var bued Tioon / Hvad mun eg Mꝍttkarnaumur / Mei-ga þa standast vid / Vangiæten̄ / Be-sæll og Aumur / Bielum og Hriek-ia Sid ?

J Veralldar Vondsku Solle/v[illegible]rkest eg JEsu hier / Falle þad opt meer olle/ Ofødugt Holdded er / Megnar ei moote standa/miñ Hreyste Mattkurlig/ lætku þitt Lioos og Anda / leida og styrkia mig / Amen.

XII. Psalmur.

Um̃ Jdran Peturs.

Ton/ Kom Ande Heilage/ etc.

Ekr þar sat i Sal/hia Svein um iñe / tvenn hafde Nana-Gal/heyrt ad þvi Siñe.

Buenn var þrisvar þa/þvert hañ ad neika/siet JEsum Sælañ fra/ Sorg mu þad heika.

DRottenn vor veiñ sier vid/ vyst um̃ þad giefur / Liufur med Lysnar-Sid / og leit a Pekur.

Strax flaug i Huga hañs/ (hvad po syðst varde) Lausnarañs Ord og Ans / J Alldyn-Garde.

Blygd-

Blygdadest brædt vid þad / Brioost fullt af Trega / Sieck uf ur greindum Etad / og griet beisklega.

SJa þu med fanre Tru / Sæl mijn Aastkiæra / Hvad framar hefur þu / hier af ad læra:

Hætt galar Haneñ hier / J hvørs Mañs Giede / dryggdar þa Synder sier / sem Pelur skiede.

Særlega Samvitskañ / Sekañ ack klagar / Jñvortis aumañ Mañ / ængrar og nagar.

Fær hañ sig frialsañ sijst / þo fiñeñ hrelldur / Sem Fugl vid Snuning snijst / J eim Snarañ helldur.

Vijkia þo vilie hañ / Fra Vondsku Natie / Orka þvi ecke kañ / af eigeñ Mætte.

Upp þo sier ætle brædt / Apkur ad standa / fellur hañ þegar þrætt / J lijngre Vanda.

Logmaal Guds hroopar hætt / Naña Sal añad / seiger og sijner þrætt / Hvad sie þier bañad.

Þad Þvøngar / Þrugar med / Þad slær og lemur / sorgande Syndugt Gied / særer og kremur.

Þad verkar Sorg og Suk / þm̄ seka Maske / Hiælpar þo aungvum ut / ur Synda Baske.

Hollded þar þriootskast vid / og þiker illa / Eykst a þañ Synda-Sid / Svik / Hræsne og Villa.

Eñ JEsu Alit skijrt / Anda Guds þijder / sa giører hægt og hijrt / Hiartad um̄ skijder.

Lætur hañ Løgmaal bist / Lemia og hræda / Epter þad fer hñ fyrst / ad fru-da og græda.

Ord JEsu edla sætt / er hñs Verk-fære / Hellst fær þad Hugañ kiætt / Þo hrelldur være.

Hañ giefur hreina Tru / hañ fall-eñ reiser / hañ Veikañ hresser nu / hañ Bundeñ leyser.

Ei er i siælfs Valldsett / sem nock-ter meina / Yferboot / Ydran riett / og Trueñ hreina.

Tiende

Nende þig Nrøsun brææd/ sem helgast Petur / under Guds ættu Nææd / hvørt ydrast giekur.

Neimska er vesta vijst / Vid þad ad dyliast / þu muner þa þier lijst / Vid þrauter skiliast.

Ef JEsus ad þier snijr/med Aastar Noote/Lijttu þa Nuga-hijr/ Honum a moote.

Grææta skallt Glæpe sæært/Eñ Gude trua/Elska hñs Orded klæært/ fra Illu snua.

Onyt er Nydran kæp / ad þvi skallt hyggia/Ef þu i giordum Glæp/gyrnest ad liggia.

Petur þa formerkt fieck / Fallz Nrøsun slijka / Ur Synda-Sälnum gieck/So giør þu lijka.

O JEsu ad mier snu/Asioonu þiñe/ sæm þu mig særdañ nu / a Sælu miñe.

Þegar eg hrasa hier/hvad miog oft kañast / Vend þu i Myskun mier / so meige eg vid kañast.

Oft lijt eg upp til þijn/Augñ grææt-andis/

ende/Lýtku þri liuft til mýn/so leysest Bande / AMEN.

XIII. Psalmur.

Um̃ Caiphas Doom.

Ton/ JEsus Guds Son Eingieteñ/ etc.

FOringiar Presta feingu / Fals-Vitne mörg tilsett / Fuslega fram̃ ad geingu/fuller med Svik & Prett/Samhlioода urdu eige/ uppdicktad margt þo seige/JEsus þa þagde sliett. ☞

ÆEr þu ef Ligum mæter/ Lýfs-Reglu Saal mýn hier/ Med Forse og Þioost ei præter/ þrælega so til ber/Noogvær Þagn Keipler stiller / Heimsk-Ordur Sam̃leik spiller/ Opt fyrer sialfum sier.

Nirdt alldrei hvad sem gyllder / ad hætta a Osatt Maal/Nvort veria edur sækia villder/verdur þad morgū Taal/ Muñur sa laungum lýgur/ Fra Lucku og Blessan hnýgur / Hañ deyder sýna Saal.

Sam̃leiks

Saññleiks Vikne þo seige/sekañ mig Gude hia/ Otkast þarf eg nu eige/Afsøkun hef eg þa / Ljug-Votta Lyge megna/Leid JEsus miña vegna/Klag un mig keypte fra.

☞ Caiphas frickte fyrstur/ Falsklega N. Erraň ad/sialfur hvørt sie hañ CHristur ? Og so eñ framar kvad: vid sañañ Gud eg þig sære/ ef Sonur hñs ertu hiñ kiære/ seigdu oss satt um̃ þad.

JEsus jatar ad Stundu / Jafnframt þvi so nam tiá/Son Mañsins siá þr mundu/Sitia þadañ i fra/ Til Krapkareñs hægre Handar/og hier epter komanda/ skiærasta Skye a.

Kieñemañ reif syn Klæde / Kvad slykt Gudlastan er / Adspyr med Ognar Brade/um̃ þad hvad halldid þier: Allt Rꝛaded under tekur: Er hñ vyst Dauda sekur/soddañ samþyckium vier.

JEsus ei añsa hyrdte/ædur þa leged var/ Guds Nafn þo giarnañ vyrdte/gaf þvi Caiphæ Svar. Ligd Heims

þo lijfed sæter / Lausnarans Dæmis giæter/Leita Guds Lofdijrdar.

Hygg ad og herm hid Sana / hvo nær sin til er reint/Hrædst ei Hookaner Mana/halldt þine Jatning beint/giæt vel ad geimer þetta/Guds Ord og Tru na rietta/ medkiendu Liooſt og Leynt.

Caiphæ Løgsøgn leida / Lært hafa marger eñ/hvad sin Høfdingjar beyda/ hiner alykta señ/Vinskap sig villa læ=ka/Viliande Raungu jata/ Fordeſt þ Froomer Meñ.

Su er mijn Huggun sama/ sem þijn var JEsu miñ / Krossen þa ad vill ama/ Offsookn og Hørmung stiñ/Hiaa þine hægre Hende / Hier þo ad Lijfed ende/Fagnadar Nægd eg fiñ.

Þier til Gudløſtun lagde / Ljugande Kieñemañ / Dauda-sekañ þig sagde. Sañlega Urskurd þañ/ ætte eg ad hey=ra helldur/ Hardt med riettu Sakfelld=ur/Vijst eg noog til þess vañ.

Andlegt Valld Einum Roome / ur=skurdar Daudañ þier/ DRotteñ i Na=ardoome/

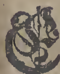
ar-Dome/dæmer þvi Liifed mier-Þacka
eg. Elsku þiñe/þu keypter Saalu miñe/
Frijun og Frelse hier / Amen.

XIV. Psalmur.

Um̃ Þioonaña Spott vid Christum.

Ton/ Allþagurt Lioos off byrtest brautt.

Ptter þañ Doms m̃ allra fyrst/ Andleger dæmdu um̃ HErrañ Christ/hafa þeir þviad þa var Nookt/þegar til Hoxldar gein ged skioott.

DRottenñ vor epter þreytktur þar / þrælū til Giækslu feingeñ var/ Giorde ad hønum Gis og Daar / Gudlaus ra Maña Flockur þraar.

Hædung / Spott-Yrde / Hroop og Briixl / Hvor liet med ødrum ganga a Byxl/Hræktu og sloou HErrañ þar/ hañ þo a medañ bundeñ var.

SJaa þu og skoda Saala myn/ Sak-lausa Lambsins beisku Pijn/ Hugsa

vand-

vandlega um̃ þad allt / Af þessu hvad þu læra skallt.

Nañ sem ad Næfur Nøkld og Roo / hvørre Skiepnu af Myskun bioo / J siñe Ogna Eymda Stærd / Aungvañ Kost fieck a neirnre Værd.

Nøklldar-Nootk marga hef eg þaad / Herra JEsu / af þiñe Naad / Kvøl þyn Eymdum mig keypte fra / Kañast eg nu vid Giædsku þa.

Nar sem eg reyne Sorg og Sootk / Seinast ad kiemur Daudañs Nootk / Nækur-Kvala sem neyddu þig / Nroota lættu þa JEsu mig.

Samottsku Sløg og Satans Nøad / sese JEsu / þyn blessud Naad / Ofbod Daudañs og Andlæts Pyn / aftake og myke Giædskañ þyn.

Margur (og vyst þad maklegt er) miøg þessum Skælkum formæler / Þo finast nockrer hier i Neim / Ad Negdum allre lyker þeim.

Nvad giøra þeir sem hier a Jørd / hafa ad Spotte Drottens Ord / Lifa i

Glæpum

Glæpum liooſt til ſafis / laſta og for-
ſmaa Pioona hafis ?

Saa ſem Guds Naad og Safileikafi/
ſier/þecker/veit og ſkynia kafi/ Kukl og
Fiølkinge kyñer ſier / Caipha prælum
verre er.

Sonefi Guds ecke þecktu þeir/ Þvi
ſyndga hiner længtum meir/ſem kallaſt
vilia Chriſtner beſt/ Chriſtum þo laſta
allra meſt.

Hræſnarar þeir ſm̃ Hrecke og Synd/
hylia þo under Froomleiks Mynd/Lijk-
iaſt þeſſu ſem Lauſnarafi/lemdu Blind
ande og ſpiødu hafi.

Hvortum ſem Spott og Hædne er
kiær/hñ geingur þeſſum Selſkap nær/
Forſmaan Gudrækins Fætæks Mafis/
Fyrerlitning er Skaparans.

O Veſæll Madur ad þvi gaa/epter
mun koma Tijme ſaa/ſama hvad nidur
ſaader hier/ſialfr aan Efa upp þu ſker.

Ef hier a Jørdu er Hroop z Hæd/
Hædne og Gudlaſt midurſæd/uppſkored
verdur eiliÿft Spie/ Agg og Forſmaan i
Helviÿte. E Aila

Ætla þu ecke aumur Mañ/Affkom
aſt mune Straffſlauſt haft / ſem Soneñ
hefur hier hædt og ſpiad/ horfe Fader
eñ uppa þad.

Hvad JEſus nu um̃ Nætur-Skeid/
Naudſtaddur hier af Møñum leid/O
Gudlegur um̃ Eilijfd þa/ Med Jllum
Diøflum lijda mæ.

Okiendum þier/þo aumur ſie/alldrei
til-legg þu Næd nie Spie / þu veitſt ei
hvørn þu hitter þar/ Nelldur eñ þeſſer
Gydingar.

Siælfañ ſlær mig nu Hiarkad hardt/
hef eg æn Efa mikeñ Part/af ſoddañ
Jllſku æſtundad / audmiuklega eg med-
geing þad.

Sæd hef eg nidur Synda-Root/Svij
virding mijn er mørg og lioot / Upp-
ſkieru Tijmañ Ottaſt eg / ængraſt þvi
Sæleñ næſta miog.

HErra miñ JEſu Nørnung þijn /
Huggun er bæde og Lækning mijn/Sak-
leyſe vijſt þu Sæder hier/ Sæluñar A-
vøxt gafſtu mier.

Blood-

Blood-Dropar þyner blessad Sæd/
Ber þañ Avøxt/ sm̄ heiter Nad/ þañ
sama Gud mier sialfur gaf / Sælu-
hialp myñ þar Sprettur af.

Haddur varstu til Heidurs mier /
Høgg þyn og Sløg myñ Lækning er /
Alldrei mun Diøfull eiga Balld / a
mig ad leggia Synda-Gialld.

Eñ þier til Heidurs aptur a mootk/
ydrast vil eg og giøra Boot / Hollds
Vilia giarnañ hepta miñ/ Hialpe mier
JEsu Kraptur þiñ/ Amen.

XV. Psalmur.

Um̄ Radstefnu Prestaña yfer Christo.

Ton/ Christs er Koma pyrer Høndum/ etc.

MIog ærla uppe voru / Olld-
ungar Juda señ/ so til Sam-
fundar fooru/ fyrster þo Kreñe
meñ/ J Radslag lietu leidast/
lykar þad øllum vel/ Hvørneñ þeir giæ-
te greidast/ Guds Syne komed i Hel.

Heimsu med Neipkar-Lundu/ HErr
ast vorn til syn brædt/ Ordsok þvi øng
va fundu/ aller señ mæltu hæk: seig oss
ef erku Christur/ einaste Son Guds sa.
Grædareñ Giæsku listur / Gaf And-
svar þar uppa.

Þo ydur eg þad seige/ ecke samt true
þier/ Andsvared mier z eige/ ef eg spyr
nockurs hier. Mañsins Son sitted sitia/
señ hia Guds hægre Hlid/ J Skye mun
eirneñ vitia/ apkur med Dyrdar Sid.

Erku Guds Son? þeir søgdu: svara
de Rockteñ/ jæ/ Diarfer þañ Doom a
løgdu/ Dauda-Madur er sa. Uppstoodu
strax ad Skundu/ Skrijd þeim i Hiarta
brañ/ Frelsarañ Fiøtrum bundu/ Færdu
Pilato hañ.

HIer mættu Sæl myn saña/ so geing
ur þad til vijst/ Askundan Illvyrk-
iaña / Umhyggiu vantar sijst/ Aarla
þeir Blunde bregda/ Binda fast øll syn
Raad/ Klooklega Hreckium hegda/ hvør
sem þess feinge gæd.

Eñ þu sem ækt ad vera/ Ukvaleñ

DRottens Dyoon/ Verk hñs og Vilia giøra/ Og varast þitt Salar Tioon/ Andvara auungvañ hefur / Umhyggiu lytell siest/vid Glis Heims Saalaus sefur/ Gud nade soddañ Brest.

Marger upp Aarla rÿsa/ei gieta sofed vært / Epter Aud Heimsins hnÿsa/ Holldsg Gagned er þeim kiært/ Saleñ i Briooste sofnud/ slÿnest ad mestu daud/ Til allra Dygda dofnud/ sem DRottẽ hellst þo baud.

Forsioonar Verk-Meñ vÿser/Vÿngarde DRottens i/ Fyrst þa Dags Lioo muñ lÿser/ liuft bid eg giæte ad þvi/ uñ sitt Embætte hygge/ Aarla giørd Bæn eñ sie/ Idiulauser ei ligge/ J Lÿkamans Giælÿfe.

Naturs Meñ N Erraños Vaka/ hugsande ad giøra Tioon/ epter þvi att tu ad taka/ Ef ertu hñs Tryggda Dioon / vilier þu vid þeim sporna / og varast Fra Naud/ Aarla Dags alla Morgna/ Vid Ord Guds halltu Raad.

Þeink nu i þÿnu Hiarta/ þar næst i

añaň stad / Hvar um̃ Herraň ried kvarka / higgia m ntlu þar ad: Ordũ Hũs ecke freystu / Illgiarner Judar þeir / ur Spurning øngre leystu / æ þvi vestnudu meir.

Hvør truer nu hardt þo hoote / Herraň Syndugum Lyd i All-fæster iña a moote / Ydrunar Svøreň blyd / Nyrting ar hiælpa ecke / Heimur vestnande fer / Blyndleikeň true eg oss blecke / Bued Straff nælægt er.

Þijst er eg veikur ad trua / veikstu þ I Jesu best / fra Syndum seirn ad snua / soddaň mig æangrar mest / þo framast þ eg megna / þijnũ Ordũ eg vil / Treysta ꝛ giarnaň giegna / gief þu mier Næd þar til.

Þar næst ad þessu giæter / þad er og Lærdoms Grein / Ef þu Orietke mæter / Affskun duger ei nein / hafdu þa Bidlund hýra / HErraň mun til þijn sia / læt Þolgieds Dæmed dýra / DRottens þig hugga þa.

Mier er ſ i Eyrũ hliome / Urskurdur DRottenš sa / Aarla a efsta Doome / upp þeg- daud- sien / Affskun ei mun stoda / Andsvør nie Spurningar / Se-

stendr vyst i Voda/sm verdr sekur þar.
Hier er nu Kostur ad heyra/ Herrañ
talande i Nad/opne Jesus mitt Eyra/
so ad þvi fenge gæd/hogvær vors Baka
bӯdr/ blessad: þessa Tӯd/Aũars Heims
er hañ strӯdur/ollum forherdtum Lӯd.
Arla Urskurdeñ sogdu/ a þig Gyd-
ingar þo/Jesu/z Sekañ sogdu/ felldu
þig Pilato/Aarla a efsta Deige/Afsok
un grilder su/til Dauda eg dæmest eige/
DROTTENN þess miñest þu.
Arla Dags Uppvaknadur/Atӯd eg
miñest þӯn/Jesu miñ Hiælpar hradur/
hyra þu æ til mӯn/Arla a efsta Dome/
Afsokun vertu mier/miñ stuþa Frelsar
eñ frome/hvad þ mig leidstu Hier/ Am.

XVI. Psalmur.

Um̃ Judasar Ydrañ.

Tōn/ Konung David sem tiende/ etc.

☞

Judas i Gyrndar-Græde/ Af
Gydingunum fyrst / þrætt ӯge
Peninga þæde/ þvi sveik hañ
Herrañ Christ/mest þeg^r lӯtt

vañ/Drokkeñ var nu til Dauda/dæmd ur z Pungra Nauda/ydradest epter hñ.

Greidt i Musiered geingur / greiner so Nitning fra / Uñ Silfred siñe ei leingur/ señ vill þad Prestum faa/sagde med saarum Mood/ O hvad eg giørde Illa/ þa yfer mig kom su Villa / ad sveik eg Saklaust Blood.

Lidsemd Prestarner løgdu/ litla sem Von var ad/ Nardlynder hønū søgdu: Hvad eigum vier med þad? þu maatt eirn sia uñ þig / Silfrenu a Goolfed grÿtte/ gieck þadañ / miøg sier flÿtte / og heingde siaalfañ sig.

Raadstefnu Herrar hielldu / Nætku þar seinast vid/Fyrer Akur siaalfer seldu/Silfred Leirkiera-Smid/Aadur sagt uñ þad var / I Spaadooms Søgnum søñum / Sa var Begferdar-Moñum / giefeñ til Grefkrunar.

Sja hier hvad Illañ Enda/Okrygd og Svikeñ faa/ Judasar Lÿkar lenda / Leiks-Bróodur sÿnum hiaa / Andskoteñ Illsku flær / Eñ hefur Snøru snuna/

smuna/ Snøgglega þeim til buna/ sem fara med Fals og Dar.

Ofru siñ Eigeñ Nerra / æktd uñ Nælfeñ sloo/eingeñ fieck af þvi verra/ eñ sa Meinlausum bioo/Forræde/Fals og Viel/ Judas þvi Neinging hendte/ N añ Følskum til syn bendte/ Eins og Achitophel.

Fiegirndeñ Judam fellde/ Fyrst var hãs Adtekt su/ Guds Son Gydinguñ selde/ Gleymde þvi Æru og Tru/ so til uñskyder gieck/ kastade keyptum Aude/ Þa kvalde Sorg og Daude / Nugguñ alls aungva fieck.

Under-Root allra Lasta/ Agyrndeñ kollud er / Froomleika fra sier kasta / Fiærploogs-Meñ ægiarner/ Sem frek lega elska Fied/ Aude med Okre safna / Andlegre Blessan hafna/ eñ setia Sæl i Ved.

Añadhvørt er i Vonum / Audureñ fagur nu/hafnar þier/ellegár hõnuñ/ hriggur burt-kastar þu / Þa Daudeñ þiemger ad/Agyrndeñ Olæpt svelger/

af þvi Sælena velger/J kølldum Kva-la-Stad.

False og Fiegyrnd rængre / Forda þier Sæl myñ blÿd/ So mæter ei Ogn nie Angre/ Þa ad-fer Daudans Tÿd / Wird lÿtels Veralldar Ploog/hvør sm̃ sier lynda lætur / Þad lienar DRotteñ mætur / Sa hefur alls Nægta noog.

Opt JEsus ædur hafde / Aminñing Judæ giørdt/ Vreckviÿseñ Hiartad vaf-de/hñ hielldt þad einskis verdt/nu kom þar eirneñ ad/Tilsøgn hatade hreina/ Huggun fieck þvi ei neina / Varastu Vÿte þad.

Eñ hvad framleidde hñ Jlla/ ædur Lÿferne sitt/Þesse þo var hañs Villa/ Verre eñ allt añad hitt / Ad hañ Ør-vænting med/Sæl og Lÿf sette i Van-da/Synd a moot heiløgum Anda/ helld eg hier hafe skied.

J DRottne ef villtu deya/DRottne þa lifdu hier/til Jlls læt þig ei teigia/ Ord Guds-sie kiærast þier/sæll er sa so vid bÿst/Eñ ef þig O-fall hender/ap-

ur i Tijma vender/ undañdrag Ydran sijst.

Brot þijn skallt bliugur jaka / Eñ bid þo Gud um̃ Naad/af Hiarta hrigg ur græta/eñ heilnæm þiggia Raad/um̃ fram̃ allt þeinkku þo / Son Guds bar þijnar Synder/Og so þu Myskun fiñ der/ Saklaus fyrer Sekañ doo.

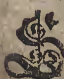
ORolleñ læt mig ei dyliast/Diarf lega Synder vid / Po hier um̃ Skund meige hyliast/ H Erra frur þess eg bid/ Pa Heime fer eg fra /. Yrvænting ei mier grande/Ord þitt og Sañleiks An de/ Hiartad mitt hugge þa/ Amen.

XVII. Psalmur.

Um̃ Leyrpottkarans Akur.

Ton/ Fader a Himna Hæd/ ccc.

O sem fyrr sagt er fra/Silf-ur-Peninga þa / hvorier Lots Judam hrelldu/Hofud-Prest-arner seldu;

Og

Og keypku eirn til sans/Akur Pott makarans/Par maa fullt Frelse hafa/ Framande Menn ad grafa.

PAr finst ein Pyding fyn/Þess giæsku Saala myn/Af Guds æsettu Raade/ Um pad Zacharias spaade.

Lijkest Leyrkiera-Smid/ Lijknsamur DRottenn vid/sem fyrr Esajas sagde/ og Sialfur pad rieit utlagde.

Af Leyr med Lijfsins Krapt/Liet hann Mannkyned skapt / hrein Kier til Heidurs setur/ Hin oñur lægra metur.

DRottenn Eirn Akur aa / Er honum falur sa/Miñstu hann Myskun heiter/ Mæddum Lijd Huggun veiter.

JEsus eirn er sa Mann/sem Akurenn keypte pann/enn hans Blood-Dropar blijd er/ Borgunar-Gialldet pyder.

Framande Foolked pad/sem fieck ei neirn Hvijldarstad/Grum Vier Sorgum setner/ Af Syndugu Edle giefner.

Illskunnar Edled vort/ Utlenda hefur giort/Oss/fra Eilijfre Glede/ J Adams Falle pad skiede.

Sáleñ i Utlegd er/ æ medañ dvelst
hun hier / J Holldsins Hreise naumu /
halldeñ Fængelse Aumu.

Daudeñ med dapre Suk / dregur uñ
sijder ut/ Hana/ þa Hreised broknar/
Hollded i Jørdu roknar.

Eins og ukkastad Hræ (ef eg riett
skyniad fæ) Hiælparlaus Sál mæ
heita/ Hvyldar kañ ei sier leita.

Hæktu og Hørmung þa / H Erraň
miñ JEsus sæ / Aund vora af Ast og
Millde/ Ur Utlegd kaupa villde.

Faderen falt þad liet / Fridarstad
Sálum hiet/ Ef Sonureñ Gialld þad
greidde/ sem GUDs Riettlæte beidde.

Opnade Sioodeñ siñ/ Sonur Guds
JEsus miñ/ Hudstrykkur kvaleñ krynd
ur / A Krosse til Dauda pyndur.

Blood-Dropar dundu þar/ Dyrasta
Gialld þad var / Keypkañ Akur þvi
eigum/ Ohræddir deya meigum.

Hier þegar verdur Holld / huled i
Jardar-Molld / Sáleñ Hrygdarlaust
hvyler/ Heñe Guds Myskun skyler.

Eñ þuskallt ad þvi gæ / Akursins Greftran þa/Aungver ukañ þeir feingu/J Jerusalem geingu.

Christneñ Guds hier uñ Heim / heiter Jerusalem / J hana iñkomast hlytur/Hvør sem Mysꝭunar nijtur.

J heñe hvør eirn sa er/ A JEsum truer hier/skijrdur og alla vega/ Ydran giører Daglega.

Okvijdeñ er eg nu/af þvi eg hef þa Tru / Myskun Guds Sælu mijna / mun taka i Vøktun sijna.

Hvørneñ sem Nolldeꝺ fer/hier þegar Lijfeð þver/J Esu/ i Uñsioon þiñe/ Ohætt er Sælu miñe.

Jeg lofa Lausnareñ þig/sem leyster ur Utlegð mig / Hvijld næ eg Nædar spakre/Nu i Myskunar Akre.

Þu gafst mier Akureñ þiñ/þier gief eg aptur miñ/Ast þijna æ eg rijka/ Eig þu mitt Hiartad lijka.

Eg gief og allañ þier / Æ medañ toore eg hier/ Avøxteñ Jdiu miñar/J Akre Christne þiñar.

Eins bid eg aumur þræll / ad uñer þu JEsu sæll / Lidnum Lijkama mijn=um/Legstad i Akre þijnum.
Hveite=Korn þecktu þitt/þa upprijs=Holldod mitt/J Byndene Barna þiña/Blessan lǽttu mig fiña/ Amen.

XVIII. Psalmur.

Um̃ Aklǫgun Gydinga fyrer Pilato.

Ton/ Sæler eru þeir̃ sialfur Gud/ etc.

ARla sim̃ glǫgt eg greina vañ/ med Guds Son bundeñ fara / Prestarner/so ad pijndest hañ/ til Pilatum Landsdomara/ J Pijnghus iñ/ þad sáma siñ/ sagt er þo eingeñ kiæme/So ecke meir/saurgudust þeir. ☞ Sia hier Hræsneñar Dæme.
Jñgang um̃ Hus=Dyr Heidingians / hielldu þeir Synd Bañada/ eñ saur gast a Bloode saklauss Mañs/ sijndest þeim ongvañ skada / Heims Bornum hier/Dyrding er/Aumstǫddum Hiælp

ad

ad veika/ Guds Ords Forackt/ Agyrnd og Pract/ eingeń Misgiørd skal heita.

☞ Pilatus sem þad formerkt fieck/ fyrst et þeim Metnad sœkke/ ań Dval-ar sialfur ut þvi gieck / Embœttis Skylldu giœtte / Sakargyft pa / vill fulla fœ/ framborna af þeirra Muńe/ Dœtyrdeń fliot / Drambseme mot/ Domareń fińa kuńe.

ÞAt þier ei vera Afmœn ad/ ef þu villt froomur heita/af Pilato lioost ad lœra þad/ sem Loflegt er epter ad breyta/ Ranglœted hńs/ þess Neidna Mańs/ halldt þier Mÿnkun Tvofallda/ þeim midur fer / eń hønum hier / hvor vill þań Christeń hallda:

Alited stort og Nefdarhœtt/ hrœdast skyllder þu ecke/ Sańleikans giœta aiÿd ætt/ Eingeń Kiassmaal þig bleck-/ Aru gyrnd lioot/ hofmodug Noot/ hœfer i sÿst Yfer-Moßum/ Dramblœtum þar/ Þu gief Andsvar/ þo bygt a Røkń søńum.

☞ Ølldungar Juda allra fyrst / uppbœru Søk prefallda: Folkenu þsse

fra-

fræsnÿr vÿst. Fyrerlÿdur ad gialda/ Keysarans Skatt/ þad seigiũ vier satt. Sialfr vill Kongr heita/ Christur sa/ ẽ koma a/ Kvittun og Frid ad veita. ☞

HIer koma fram þau riettu Røk/ Ræ du og Þanka miña/ þier JEsu giefeñ oar þrefølld Søk/ þad kañ eg gløgt ad fiña/ þrefalldleg Sekt / mig þiæde frekt/ þar um̃ eg klagast mætte/ þrefallda Stygd/ og þunga Lygd/ Þu leidst med søgdum Nætte.

Frasnued Gude allt mitt er / Edled og Lÿf fæneita/ ødrum þvi gief eg opt af mier/ Jll Dæme so ad breyta/ eñ hier a mot/ med Elsku-hoot/ øll Guds Børn riett þvi trua/ fra Bølvan/ Deyd/ Diefle z Neyd / C Rotreñ ried Lÿdnũ snua.

Gude ætte eg ad greida frÿ/ Gialld Nlÿ:ne og Packar-Skylldur/ Rænglega hef eg hallded þvi/ høndlad sem Præll Ogylldur Audsveipneñ þyn/ yfer øllum skÿn/ Aftsemdr Herrañ trære/ þu bauðst/ Giefed/ Gafst siælfur med/ hvad Guds og Keysarans være.

Sañ-

Sañlega hef eg hrokad mier/ hærra eñ vera skyllde / Bod og Skipun mijns H Erra hier/ Hallded i miñsta Gillde / Kongdoom i Heim/ z Heidre þm/ hafnad þu/ z fliijdet/ Nækigneñ þijn/ a Nimmum skeqn / Nun mun byrtast um̃ sijder.

Rægdur varstu fyrer ranga Sok / Riettlaate Jesu millde/ uppa þ oll mijn Illsku Rok/ afplaanud verda skyllde/ Aklogun su/ Sem polder þu/ Þess bid eg Herrañ frome/ sie mitt Forsvar/ þa siñ st eg þar/ ꝥ þeim stranga Doome/ Am̃.

XIX. Psalmur.

Jaatning Christi fyrer Pilato.

Tonn/ Mitt Hiarta hvar til hryggest þu/ etc.

Hyöingar hofdu af Nakre fyrst/ hardlega klagad JESUM Christ/ sem aadur sagt er fra/ Landsdoomareñ giörde ad gaa / Glögt hvad þijdde Framburdur sa.

Aklogun fyrsta Andleg var/ um̃ þad Pilatus siñte ei þar/ Dñur um̃ skylldu Skatt/

Skatt/ Hañ visse vel þr søgdu ei satt/ Soddañ Mꜳlūm þeyande hratt.

Eñ sm̄ þeir nefndu Kongeñ Christ/ Kom henum þa til Hugar fyrst/ Hvad Mdur heyrde og nam/ Af Judum/ mællt um̄ Meesiam/ Ef mætte skie þad kiæme nu fram̄.

Pilati Siñe i sumum fiñst/ sm̄ um̄ Guds Dyrdkun hura miñst/ Høfdingiñ hræsna rijdt/ Undersꜳta Frelsed frijdt/ Fiarploogs-giarner rækia nu lijtt.

☞ Hirdstiooreñ spurde Herrañ þa/ Hvørt hañ sie Juda Kongur sa? Eñ Jesus apt: tier: Talar þu so af sialfū þier/ eda søgdu adrer þvilijkt af mier?

Þa vard Pilati Þeled kalldt/ þig ha tar/ sagde hañ/ Foolked allt/ Hvad Illt hefur þu giort? Aptur JEsus añ(s)ar bert/ Er þad næsta Þeinkingar vert:

Mitt Rijke er ecke hiedañ af Heim/ hardt munde añars moote þeim/ stryda miñ Magtar-Her/ Sem nu mig selldu i Naud° þier/ so nædu ecke Gyding" mier.

Pilatus aptur añsa vañ/ ertu þo Kon

 gur

gur sagde hañ? Jatade JEsus þui / Nÿngad barst eg Heimeñ i / Ad herma skyllde eg Sañleikañ frÿ.

Hvør af Sañleiknum sialfur er/sa mÿna Roddu heyrer hier/Hædnis Svør hiñ til fañ: Hvad er Sañleikur sagde hñ? so gieck burt m: Urskurdeñ þañ. ☞

HJer mattu Saal mÿn heyra fyrst /
HErrañ JEsus er Kongur vÿst/þo ecke ad Heimsins Hatt/soddañ vel þu at huga att/þ eik: Glede Hiartanu pratt

Kongs-Tign þÿn JEsu eilÿf er / aller þiggia sÿn Volld af þier / Høfd-ingiar hier um̃ Heim/þu lienar/giefur/ lanar þeim/ Løndeñ/Rÿke/Met-Ord og Seim.

Fyrer þiñ Krapt og Frelsis Hønd / forsvara Kongar Rÿke og Lønd/sem er þeim underlagt / Eñ moote Diøfle og Daudans Magt/ Duger eingeñ Høfd ingia Pragt.

Þu hefur sigrad Synd z Deyd/sialf añ Diøful og Vÿtis Neyd/Hader eitt herlegt Sirÿd/allañ so þiñ leister Lÿd/ Lof sie þier um̃ eilÿfa Tÿd.

Andlegt þitt Rijke og eilijft er/ Ord Sannleiks þvi riett skioornar hier/ Þinn Velldis Vondur sa / Ovine slær mier alla fra / J þeim Krapte sigra eg þa.

Enn fyrst þitt Rijke Andlegt var / umm þ Heimurenn sinte ei par/ hn fann ei Hofmood sinn/Nia þier JEsu HErra minn/ Hatade allann Goodvilia þinn.

Undrast þvi Sal myn ecke þarft / þo Adkast Veralldar lijder margt/ þar umm þier þeinkia ber/ Ertu nu i Utlegd hier/annars Heims þitt Fødur-Land er.

Sannleika Kongsins Sannleiks Raust/ sa þarf ad elska Hræsnislaust / sem er hns Undermann/ þvi Slægd z Lijge hat ar hn/ Hrein-hiørtudm Mijskunar ann.

Ef þu myn Sal i Gude glødd/gir nest ad heyra Kongsins Rødd/giættu þa giorla hier/hvad boda Drottens Þioo-nar þier/Þra Kienning Raustenn hns er.

Rannsaka Sal myn Ord þad ørt ad verdur spurt hvad hefur þu giørt/ þa HErrann helldur Doom/ hialpar aung-vum Hræsnenn koom / Hrein sie Tru i Varkunn stoom.

Eñ ſøkum þeſſ þu ei Saklaus ert/ ſiaalfur ſpyr þig/hvad hefur þu giort/ uñ hvørn uñlideñ Dag / Yðrun giør og græt þiñ Nag / Guds Son bid þad fæta i Tag.

Allt hef eg JEſu Jlla giort/ Allt þad ad hæta þu komeñ ert/uñ Allt þvi eg kvittur er/Allt mitt Lyf ſkal þiona þier/þar til bid eg hialpa þu mier/Amē

XX. Pſalmur.

Uñ Akløgun Gydinga fyrer Pilato.

Ton/ Oviñanleg Borg er vor Gud/ etc.

PIlatus hafde proofad nu / Pijſlar-Søk JEſu giefna / Klien virdteſt honum Kongs-Tign ſu / Þa Chriſtur Sañleik ried nefna: Neims Sañleik heidra helſt/ hædde Guds Sañleik meſt/Sañindeñ Elſka ber/Ord Drottens lætlu þier/ Kiæraſt po allra Efna.

☞ Jafn-Dot þa gaanga Jarleñ ried / til Juda ut ad Bragde/ Aungva

Sok þessum Maṅe med/Men eg fiṅa/ Haṅ sagde. Gydingar heltdur hardt / H Erraṅ klǫgudu uṁ margt/med Æde/ Ogn og Dramb/Eins riett sem Mein laust Lamb / Laufnarēṅ lufur þagde.

Haṅ hefur Uppæst Lydeṅ Lands / leinge mieg vijda kiende/fra Galilea og so til saṅs/uṁ syder allt hijngad vende: Pilatus hugde hier/hrinda þeim Vanda af sier / Herodes hafde þvi / Hirdstioorn þeim Parte i / til haṅs þvi H Erraṅ sende.

Hyrer mig JEsu polder þu/þiǫning z beiska þijnu/Hiarkad gledst/þvi eg heyre nu/hroosad Sakleise þijnu: Synd eṅ lǫt sǫrt a mier / Sok faṅst eingeṅ hiǫ þier/So er Sakleyse þitt/saṅleg orded mitt/ vid Mǫlefne fokstu mijnu.

Logmǫl DROttens þa Nefnduṁ hardt/hoofar mier epter Vonuṁ/aptur miṅ JEsus ansar snart: Eingeṅ Sok fiṅst med hṁ/Sakleyse mitt til Saṅs/ seige eg nu Orded hṅs/eingeṅ Aklǫguṁ fliòot/Orka skal neitt a mooc/Mijnuṁ Polshyndis Þioonum.

Oruytin

Onytiu Nial og Mælgeñ mýn/ mier til Falls koma æfte/ Eñ JEsu blessud Þøgneñ þýn/ þad allt fyrer mig bætte/ Skylldamýn apkur er/ Epter ad breyta þier/ þeigiande i þýdre Tru/ þola nær lýd eg nu/ Þørf være þess eg giætte.

Pilatus meinte Mañvits Slægd / munde Obrygdul standa/ Koma vill Þvi med Kiænsku Nægd/ Kong Nerode i Vanda. Kuña þa Atferd eñ / All-marger Veralldar Meñ. Bid Gud og giæt þýn vel/ Giarn er Neimur a Viel/ Gælausum Svikeñ granda.

Kross-gangañ JEsu þesse þýn/ þar fyrer eflaust skiede / So hvýlast mætte Gæleñ mýn/ fætt i eilýfre Glede. Embættis Omak langt/ Opt þo mier finnest strangt / til Lofs og Þocknunar þier / þad vil eg giarnañ hier/ lýda med ljufu Giede/ AMEN.

XXI. Psalmur.

Um Herodis Forvitne og hvýtka Klæded.

Ton/

Ton/ JEsu Christe dig kalla eg æ/ etc.

Hegar HerodesHerrañ sa/ hñ vard miøg gladr næsta/ af hm heyrt hafde/og hellst vill sa/ hañs Asijnd lijta glæsta. Forvitleñ mørgu frietta ad/ Fijsn Holldsins Kapp a lagde/med bistu Bragde: JEsus took ecke under pad / vid øllum Spurningum þagde.

MArger fiñast eñ hier um̃ Heim/Herdis Lykar rietter / Guds Ord er Skiemt og Gaman pm̃/sm̃ Glens edur nijar Friettter/Forvitneñ Holldsins hug̃ser þrætt/J HErrañs Leyndardooma/med Fijsn ei frooma/ aumre Skijnseme ælla ofhætt/alldrei til Skilnings kóma

Mañvits Diup-finone og Menta Glis/marger þa villa reina/ Ad Orde DRottens þr giøra Gis/ Gaman lofþlegt þ meina/varastu Saal mijn Bijteñ reind/vird þu i hædsta Gilldi/þa mikiu Mildde/Alvarlega med goodre Greind/ Gud vid þig tala villde.

Gud giøre ecke ad Gamne sier/ Glæpamenñ ad hoora/ Kallsmælge hm̄ og eingeñ er/ ad þu meiger Myskun hliota/ Audmiuklega med allre Gæt/ ættu um̄ slÿkt ad ræda/ z fleire fræda/ eñ af þier heyrast alldrei læt/ Ord DRottens skul er þu hæda.

Heyre eg um̄ þig miñ HErra rædt/ J Hiælpprædis Orde þÿnu/ Allt sÿnest mier nu bued og bætt / Bøled i Hiarta mÿnu/ J Sacramentenu sie eg þig/ So sem i Lÿking skiærre / Med Nææd mier nærre / O hvad gledur su Asÿnd mig / Eingeñ frūst Huggun stærre.

Herodis Fÿsn var Holldleg su/ hañ ried Forvitne giña / Eñ mÿn Sæla af Ast og Tru/ Andvarpar þig ad fiña / Lofsamleg er su Lucku-Stund / Þa lÿt eg þig HErrañ þÿde/ J þiñe Prÿde / gief mier loksins þañ Fagnadar-Fund/ Þo fyrst ad Siñe bÿde.

Þad kieñer Herrañs Pøgneñ froom/ Þar næst i aññañ Mæka/ hñ vill ei sÿnum̄ Helgedoom/ Fyrer Hunda kasta læta /

Drottenn forsmæer Drambsamt Gied/ Diarflega margs þo freiste/ z frekt sier treyste/ Hugstolltum nidur hrinda ried/ Hoogværa Sæl vidreiste.

☞ Herodes og hanns Hof-Folk lijtt/ um HErrann ackta villde/ Færde hann i eitt Faked hvijtt/ Forsmaan þad heita skyllde/ Til Pilatum sijdann sendur var/ So komst i Fridar-Stille / Offstopenn ille/ Drambsom Ofundenn ædur bar/ Ovinskap þeirra a mille. ☜

HVijtt Klæded giørde Hædung þier / HErra minn JEsu sæte / Dijrdar-Skruda so skeinkker mier / Skijnande Guds Riettlæte: Sakleysis Merke þita þitt/ þijns Fødurs Giædskann hreina/ þa þeckte alleina/ hann sier z proofar Hiart-ad mitt / Hvad sem Illgiarner meina.

Heilagra Sælna Hoopur skiær/ A Himnum med slickun fryda/ Til Heidurs þier JEsu HErra kiær/ Hvijtum Klædum sig skrijda/ Eins hier a Jordu upp fra þvi/ enn aust i Dijrning sijka/ m̃ Rogsemd rijka / byrtust Sinna-hryttum

Bunning

Buning i/ Blessader Einglar lyka.

Veittu JEsu pa Mytkun mier / Meinletysis skryddur Klæde / Pioone eg Tal-laust med Trygdum hier/J Tru/ Von z Poleñmæde/Kietklætis Skruda Skarted pitt / skyne a Sælu miñe/ po Lyf hier liñe/eins læltu Nollded eitneñ mitt / Afklædast priootsku siñe.

Forlyrast giørdu Fiandmeñ tveir/ pa foorstu þar JEsu mille/ Eg veit mier gafstu myklu meir/Mytkun og Fridar-Stille/hia Gude Fødur so til saños/siest eingeñ Reide leing:/nie Stigdar-streing ur/ Daglega mille myn og haños/mitt trur Frelsare geingur.

Hvar sem Ofridur hreifer sier/ Af Nolldsins Veikleik brædū/mille Christ eña Maña hier/ moote Guds Vilia og Rædū/ Sacktu par JEsu mille mest/ med pynum Fridar Anda / Og varna Vanda. Hiælpa þu so vier hugsū best/ J hreinum Kiærleik ad standa/Amen.

XXII. Psalmur.

Um̃ Krossfestingar Hroop yfer Christo.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert/ etc.

SKa Herode þa Christur kom / kallar Pilatus sniollũ Room / Gydinga Lyd og lioos gaf Røk / Lausnaren̄ hefde aungva Søk / Sampickur være og sier til þess / sialfur Konguren̄ Herodes.

SAn̄lega DRotten̄ Sakleysed / Sier / Elskar bæde z Styrker med / Hiarta og Mun̄ur hvørs eins Man̄s / Hlyfur ad þioona Vilia hũs. Mæl efned gott fær goodan̄ Room / Giæt þss myn̄ Sæl / og vert þu Froom.

Sidur Gydinga sa var þa / Saka Man̄ eitn þeir skylldu fæ / um̃ Paska Tyman̄ fra Pyslum fry / Pilatus ætte ad giegna þvi / J Frelsis Minning ur Egypto: Alldrei baud DROTT en̄ soddan̄ po.

SJæ til myn̄ Sæl ad Sidvanin̄ / [illegible] meige villa Huga þin̄ / Fordast hon

um ad fylgia hier / Framar eñ Guds
Ord leyfer þier/Good Meining aungva
giører Skod/Gillda skal meira DRotz
eñs Bod.

☞ Pilatus Judum sagde so/Sierhed
nu gløgt um̃ Koste Tvo / Eg bijd hier
JEsum ydur fram̃/ Eda Mordingiañ
Barrabam. ☜ Nñ meinte ad yrde hellst
mz þvi/Herrañ fra Dauda giefeñ frij.
Þu fær nu gløgt af þessu sied / þar
sem DRotteñ er ecke med/ J Verke/
Aforme z Vilia Mañs/ Verda til ein-
skis Rædeñ hañs: Siervitska Hollsins
svikul er/ So sem Pilatum skiede hier.

☞ Yfermeñerner allra fyrst/ Osk-
udu ad DRotteñ krossfestist/ Almug-
añ so i añañ Stad/eggiudu mest ad bid
ia um̃ þ/Barrabæ Utlausn skyllde skie/
Skileñ JEsus fra Lijfe sie. ☜

VEralldar Dæmeñ vgrast skallt/vog
adu ecke ad giøra þ allt/sem Høfd-
ingiarner nu hafast ad/ þo Heimureñ
kalle Loflegt þ/ef blindur leider blindañ
hier / bædum þeim hætt vid Falle er.
Hvør

Hvør þig Eggiar a Illverk bræd/ alldrei gacktu med þm̄ i Ræd/ Viñ þu þad ei fyrer Meford Mañs / Ad missa Guds Ræd og Vinskap hañs/hvørug ur añars bæker Bøl / þo bæder rate i Straff og Kvøl.

Yfer-møñunum er þvi vant/Under sætarner hnÿsa grañt/Epter þvi sem fyrer August ber / Audnæmast þo hid Vonda er/Hvad Høfdingiarner hafast ad/hiner ætla sier leyfest þad.

Ill Epferdæme a alla Grein/ Eru samlÿk vid Mylnu-Stein / Vilier þu vera af Fære friæls/ Festu hañ alldrei þier vid Hæls/I Guds Otta fra þier glæpū̄ hrind/god verku ødrū̄ Fyrermynd

Hus-Fru Pilati holl gaf Ræd/hefde hañ bekur ad þvi gæd: Goodar Kviñ ur þess giæte mest / Giarnañ æstunde Dæmest best / Abigael fær Æru og Sæmd / Illa Jezabel verdur ræmd.

Set eg þ nu i Sińe mier/ sæte JEsu ad giæta ad þier / Aller hroopudu allt um̄ kring/yfer þig Dauda z Kroßfest ing/

ing / Sem Lamb Meinlauſaſt þagdet þu/ Var af ſtendur mier Huggun fru.

Logmalſins Bolvan/ bitur og ſterk/ Banværn Dioful z oll myn Verk/ þo hroopa vilie nu hvort fyrer ſig/ Hefnd og fordæming yfer mig / Nyt eg mitt JEſu þyn i þvi / Fra þeirra Klogun verd eg fry.

Afelles Doomſins Ogna Hroop / Ytſtu Myrkraña Vein z Oop/ Alldrei mun kona ad Eyrum myn / Eyruñ bleſſud fyrſt heyrdu þyn / Kall og Hæregtie krȳngum ſig/ fra Kvol og Angiſt þad frelſar mig.

Hroopar nu yfer mier Himen og Iord/ Helgun/ Frid/ Nad og Santlaregiord / Hvort helldur eg geing Ut eda Iñ/ J þynu Nafne Jeſu min/ Bænar hroop nætt i hreinnre Tru/ Himneſkum Gude þocknaſt nu.

Eñ þier til Heidurs allañ Tyd / Einglar Drottenſ og Chriſtnes fryd/ Hroopar nu bæde a Himne og Iord / Hoſaña / Lof og Þackargiord / Amen

seiger og uppa þad / Aund mijn, glad-
vær i hvorium Stad/ Amen.

XXIII. Psalmur.

Um̄ Christi Uudstrijking.

Ton/ Oss lær þin Anda styrkia/ etc.

PIlatus Herran hædsta/ Hud strijkia lætur þar/ Nakeñ vid Stoolpañ stædsta/ Streingdur þa JEsus var / Strijdt mēñ med Svipū hroktu hañ. Sæl mijn hier sia og skoda / Hvad Tonur Guds fyrer þig vañ.

Helgasta Hollded frijda / Fra Hvirfle Iliū ad (Drottne vard sart ad svijda) svall allt af Benium þad/ Hvor hñs Lijkama Limur og Æd/ af Sarum sundurflakte/ su Hirting miog v'skiæd.

Blessadur Dreireñ dunde/ Trottins Lijfs Ædū ur/ Sem Regn þad hradast hrunde/ Himens i dymmu Skur/ blæanade Holld eñ bolgnade Und / Sonur Guds

 sart

ſmrt, var kvalen / Saklaus a þeirre Stund.

JEg var ſem Fiøkrum færdur/Fang elſe þungu i/A Aund og Samvitſku ſærdur/ Syndeñ mijn olle þvi/ ſu daudleg Sælar Spottañ hier / um hvøria Ad ut ſier dreifde/Eckert fanſt heilt a mier.

Svipañ Løgmælſins lamde/ Lijf og Sæl helldur frekt / Otteñ Kvalaña framde/komeñ var egi Sekt/ Bañvænlegt orded mitt var Mein / Niarlad af Nrigdū ſtunde/ Nvørge fieckſt Lækning nein.

Sæſtu þa JEſu ſæle / Sær miñ Obærelig/til Lauſnar þijnū þræle/þvi lietſtu binda þig / Steckſt ſo under þa Grimdar Kvøl / ad eg kvittadur yrde/ vid eilijft Nrygdar Bøl.

Siukdoom miñ ſiælfur barſtu / So vard eg heill med þvi/Nørmundū hladeñ varſtu/ Fra Nrigdum er eg nu frij / Negning þu fieckſt ſo hefde eg Frid / Bentar þijnar mier bættu/Boot ſu þar mætte vid. Niarlad

Hiartad vill Hrædslañ kreinkia/ med hørdũ Sorgar-Stijng / þegar eg giøre ad þeinkia/ uñ þijna Hudstrijking/ A-vi eg gaf þar Efne til/ þu eirn galldst þriootsku miñar/ þess nu eg ydrast vil.

Þvi fell eg nu til Foota/ Frelsareñ Jesu þier/ lattu mig Nafns þijns niota/ Nad og Vægd sijndu mier/ Eg skal med Hlijdne heidra þig/ Nu og uñ Eilijfd alla/ þa huggar þu H Erra mig.

Gledstu mijn Sal/ þig grætde / Guds Sonar Heilagt Blood/ þo Synd og Sorgeñ mædde/ stiä hier er Lækning good/ Nad fyrer Reide nu er vijs/ Brot þrælsins H Erran bætte/ bar þvi sijns Fodurs Hrijs.

Skoda þu Skylldu þijna/ Skijrlegñ Sal mijn nu/ Sonureñ sig liet pijna/ so læknud yrder þu/ Heilbrygd þicona þu hønum riett/ med Tru/ Hollustu z Hlijdne/ Haf Gat a þiñe Stiett.

Þockuest høñi ad þiaka/ þitt Hollð Ørkumslum med/ þijdlega þvi skallt taka/ Þoleñmoodt Hiarta-Gied/ sa sier

Drottenn og elskar lest / Lausnara ad lijkiast þijnum / Lof er þier allra mest. Eckert mun sooma sijdur/ Sijkaur Prælleñ er/ þa Herrañ Harmkvæle lijdur / Haf slijkt i Miñe þier/ Hrygdar Mynd hñs er Neidur þiñ/ Læt mig þad læra z hallda/ liufaste Jesu miñ/ Am.

XXIV. Psalmur.

Uñ Purpurañ og Þyrne Coronuna.

Ton/ Til þijn heilage HErra Gud/ etc.

Tyrkiar JEsu epter þad/ iñ i Þijnghused leiddu/ Afklæddu fyrst/ og fliott þangad/ Folked allt koma beiddu/ Purpuraklæd ts forna Slijk (fæst mætte varla Nadung sijkt) yfer hñs Beniar breiddu.

HElgun Klæded hafde eg mist/ hlaut þvi Nakeñ ad standa/ Adam olle þvi allra fyrst/ Arf liet mier þañ til Handa / Syndaña Slijk eg færdest i / Forsmæn og Munkun hlautst af þvi/ med hvorskins Naska og Vanda.

Burk-lok JEsus þa Blygdun hier/ Berañ þvi liet sig pijna / Rietllætis Klædnad kerpte mier/Kañ sa fagurt að skijna/Athvarf mitt jafnañ er til sañs/ under Purpura Kæpu hñs. Þar hyl eg Misgiørd mijna.

☞ Þyrne, Coronu þungre þeir / þreingdu að HErrañs Sñe/Bal-Elle heitum krendu meir / Broddar svydande/i heñe/Augun hañs bæde og Andlit með / allt af Bloodenu fyllast ried / slijkt true eg Kvalakieñe. ☜

FYrer Ohlijdne Adams var/oll Jørdeñ lijst i Bañe/ Avøxt þvi slijkañ af sier bar / Ord Guds true eg það sañe / Þessu Bølvunar Þyrne Krans/þreingt var að Høfde Lausnarans/til Huggun at hrelldum Mañe.

Eñ JEsu Hlijdne apfur hier/allre Jørd Blessun færer/heilnæmañ Avøxt hun þvi ber / hvøria Skiepnu vel nærer. Fyrer Giæskuñar Giørning þañ / Gøfge/ lofe og prijse hañ/hvad sig um Heimeñ hrærer.

Bølvan mier yfer Høfde hieck/hoo-
tud i Løgmæls Bræde/ eñ JEsus ha-
na under gieck/so aptur eg Blessan næ-
de. Gud miñ Coronu gaf mier par /
Gimstu og Dyrdar Eilifrar / Hier og
a Himnum bæde.

☞ Reyr-Staf honum i Hønd med
Spie / Hyrdstioorans Prælar feingu /
heilsudu Konge og krupu a Hnie/ Kalls
Ord a visgsl þa geingu/ Reyrnū hrocktu
um Høfud hñs/hræktu i Andlit Lausn
arans/med Kvala Kappe straungu. ☜

PA þu geingur i Guds Hus iñ/ Giæt
þeis vel Sæl mijn frooma / Hæd þu
þar ecke H Erraū þiñ / Med Hegdun
Lijkamans fooma/Beigdu Holldsins og
Hiartans Knie / Heil Bæn þijn Astar
Kvedia sie / Hræsneñ mun sijst þier
sooma.

Siælfs mijns Verdskulldan sie eg
hier/ Soddañ ætte eg ad lijda/ um Ei-
lijfd pa sm alldrei þver/ Med Ogn og
sarum Kvijda/Hefde mier ecke Hørm-
ung þijn / Hialpad JEsu fra þeirre
Pijn. Blessad sie Nafn þitt blijda.

Aull þijn Læging er Upphefd mijn / Afskiære JEsu millde/ Neidur er mier ad Nadung þijn / Hvør sem mier mdra villde/ Nøggeñ sem leidsku hressa mig / a Himnum verd eg nu fyrer þig/meteñ i mesta Gillde.

Medañ Lijfs Ad er i mier heit/ Eg skal þig Drotteñ prijsa/ Af Hiartañs Gruñe i hvørium Reit / Neidur þijns Nafns auglijsa / Feigeñ vil eg i Heime hier/ Nlijda og fylgia i øllu þier/ Lát mier þijna Lidsemd vijsa / Amen.

XXV. Psalmur.

Uñ Utleidslu Christi ur Þijng Husenu.

Ton/ Konung David sem sieñde/ etc.

Andsdomareñ þa leidde/ Lausnaraû ut med sier/ Gydingañ And svør greidde / Glogglega og so tier/ þier siæed þeñañ hi'/ Sañlega ydur eg seige/ Søk fiñst med honu eige/ Su Dauda-Dooms verd er.

Þa gieck JEsus ut þanen / þyrne og Purpura bar. Sagde / Siaed hier Mañen / sialfur Doomaren þar: Gydingar gæfu Svar / Burt med hñ / so þr seigia / sa skal a Krosse deya. Oft þra Ein su var.

Ord og Affsøkun gilldte / Eingen i þessu Stad / Neypten so Nugañ fyllte / Niarkad vard forblindad / Sijdast þeir søgdu þad / Liooslega Lijfs-Straffs krefde / Løgmaled / þui hñ hefde / giordt sig Guds Syne ad.

KJett Løg sem ritud finast / Rangfærdu Judar hier / Off ber þar a ad minast / Jll Dæme fordunst vier / Doomuren DRottens er / Niñ þo med Neiptū klage / z hreinañ Sañleik aflage. Siae Valldsmeñ ad sier.

Þa eg heyre miñ Herra / hvørsu þukvalen vart / Giørvøll vill Gleden þverra / Gallostu mijn næsta hardt / Þui eg braut miked z margt / Eñ þa mier Gud spiøll greina / Gløgt þitt Sakleyse hreina / Niarkad fær Nuggun snart.

Athuga

Athuga Sæl mijn ætkum/Ufgaun gu DRottens hier/so vier riett miñast mætkū/hvad Myskun hañs veitte þier/ hyggium ad/hañ ut her/Þyrne-Coronu þiettta / Þar med Purpurañ lietta / Blaar og Bloodugur er.

Med Bloodskullð og Bølvan strænga/Beiskum reird Kvala Hnut/ætkum vid greidt ad gænga / Fra Guds Raad reken ut/ hrakeñ i Heliar Sut/Iklædd Fórsmánar Flijkum/Fra-skufud Drott ne rijkum/Nakeñ og Nidurlut.

O Synd / O Syndeñ arga / Hvad Illt kiemur af þier? O hversu Meinsemd marga/ mæ DRottens lijda hier? Þitt Giallð allt þetta er/blindad Hollð þig ei þeckte / Þegar þijn Flærd mig blecktte: JEsus Myskune mier.

Eñ med þvi ut var leiddur/Alsærd ur Lausnariñ / Giardest mier Begur greiddur/ J Guds Rædar Rijkeañ/ Og eilijft Lijf añad Stañ / Bloodskullð og Bølvan mijna/ burttook Guds Sonar Þijna/Dijrd sie þier DRottenn mañ.

Uf geing eg æfijd sijdañ / J Traun̄e Frelsarans/under Blæ Himens blijdañ/ blessadur vijst til Sañs/Nu fyrer Naf neð hn̄s/Utbored Lijk mitt sided/leggst z hvijlest i Fride/Sæl fer til Sælu Rañs

Dijrdar Coronu dijra/ DRottenn gief ur mier þa/RiettlætisSkrudañ skijra/ skal eg z eirneñ fa/ Upprisu Deigenñ a/hædstū Heidre tilreiddur/Af herløgū Einglū leiddur/J Sælu þm̄ sialfū hia.

So munu Guds Einglar seigia: Sicæed nu þeñañ Mañ / Hvørn all skins Eymd ried beya/ædur i Heimsins Rañ/Opt v'ar þa hrelldur hañ/ Fyrer Blood Lambsins blijda / Bueñ er nu ad strijda/og sælañ Sigur vañ.

Þa munku Sæl mijn svara / sijng iande føgrū Toon/Lof sie mijnū Lausn ara / Lamb Guds a hædsta Throon / Sigur gaf sijnum Þioon/ Um̄ blessadar Nimna Haller / Nønum seigium vier aller/Heidur med sætum Soon.

Son Guds ertu med Sañe/ Sonur Guds Jesu mill/ Son Guds Syndugū Mañe/

Mañe/ Sonar Arf skeinkter þiñ/ Son Guds eirn Eingietiñ/ Syne Guds skijn= ge gladur / Sierhvør lifande Madur/ Heidur i hvørt eitt siñ / AMEN.

XXVI. Psalmur.

Samtal Pilati vid Christum.

Ton/ Hæste Gud HErra milldе/ etc.

Jer þa um̃ Guds Son heyrde/ heideñ Lands=Doomare/ Naã spyr(þvi hrædast giørde)hvad añ vor DRotteñ sie? eñ JE= sus þñdur þagde / Þad og vel marklegt var/ Pilatus brædt ad Bragde / bistest z aptur sagde/Villt þu ei veita Svar?

Mqn er þad mætti jata/ Magteñ so Tignarlig/Jeg mæ vel lausañ lata/ lijka Krossfesta þig. JEsus svarar og seiger: sijst ættu Valld a mier/ ef þier være þad eige/ ad ofañ giefed/ so mæge er / Neidre þeim hallda hier.

Sa hefur Synd eñ meire/ Er selde mig

mig hier a Nønd: Pilatus hygg eg þad heyre / Nañ grundar Mæleñ vond / giørde strax Grida ad leita/gær fu Prest arner Ans: Bægd ef þessū villt veita/ vijst mættu ecke heita / Kiær Vinur Keysarans.

HEidingiar hallda giørdu/ Niær-Gud er þra señ / Børn ætku aleñ a Jør du/eins og holldleger Meñ/ hañ Otkast hier ef være/ HErrañ Godaña Kins / Nugde þvi hellst/ ad bære / Nyggelega fram fære / Ransookn Riettdæmesins.

Skurgod sijn Neidner hielldu/ haf ande i mestu Acht / Forgiefens Nug siñ hrelldu/hrædder vid þeirra Magt. O hvørsu framar ætte/eirn sierhvør chri steñ Mañ / Otkast DRottens Al mætte/ Med Ast og Blygdunar Nætte/ Sem Stollium steipa kañ.

Af stoorre Magt sig ried stæra/stoll tur Pilatus hier/riett Maal til rangs ad færa / reiknade Leyfelegt sier / Kañ vera margañ meige / Meining su ville prætt/ þo Løgeñ briote z beige/ bañad sie

þm̄ þ eige/fyrst Vallð þr hafa hæktt.

Gud er sa Vølldeñ giefur/giæte Þss ædre Stiett/sitt Liene hvør eirn hefur/ Hier af DROttne tilsett/ Hañ liet þig Heidur hliota/heidrast þvi af þier vill: Virdingar vel mætt niooka/ Eñ varast Drambseme liooka / Roog og Rængindeñ Jll.

Yfervalld eirn Gud sende / Undermeñ giæte þar ad/ Sverd DROttens hefur i Hende/heidra skulum vier þad/ Alsduger Fride hallda / Ulsfd og Forsvare næ/Þverlyndis Þriootskañ kallda / Þunglegre Nefndar-Giallda / Ad vissu sier vænta mæ.

Eins sm̄ hvør eirn misbrückur/epter þvi straffast hū/hardare Nefnder hlijtr/ hiñ sa meira til vañ: þeim mun ei Plæg añ þverra / Sem þriootskast i Synda-Root/sa Þioon a Von hiñs Herra/sm̄ Vilia þecker sijns Herra / Þo giører þverk a moot.

Vardveite Vallds-Meñ alla/Vor Gud i siñe Stiett/ so varest i Vondsku ad

ad falla/ Vel stunde Lög og Rikt/ him- er i Nlíde stande / hvør so fūn skylldugt er/ hrein Tru og helgur Vande/ hallo- est i voru Lande / Amen þess Oskum vier/ A M E N.

XXVII. Psalmur.

Pilati Samtal vid Gydinga a Doom Stoolnum.

Ton/ Skaparen Stiarna HErra hreinn/ etc.

PIlatus heyrde hookad var/ hon um Keysarans Reide þar/ Ut- leidde JEsum an̄ad Sin̄ upp- setst þegar a Doom-Stoolin̄.

Gydingum siidan̄ sagde hier: Siaed þar ydar Kongur er/ þr bædu/ tak þen̄ an̄ burt fra oss/ Bradlega lát hn̄ deya a Kross.

Skal eg Kross festa Kong ydvarn? Kall' Pilatus Qvønisgiarn' Aungvan̄ Kong seigia þeir aptur hier/ utan̄ Keysaran̄ høfum vier.

Gyd-

Gudspialls Historian hermer fraa/ heite sa Stadur Gabbatha / hæva Stein-Stræte þijder þad. ☞ Þar mættu Saal myn giæta ad.

VEi þeim Doomara er veit og sier / vijst hvad um̄ Maaled rettast er/vill ur þad þo fyrer Vinskap Mans / Ad vijkia af Søku Sanleikans.

Pilatus Keysarans hræddest Neipt/ef hm̄ yrde ur Vølldū steipt/ Þtta s hellst nu varast van̄/vard þo ad koma yf hn̄.

O vei þeim sem ad Orietts Log/um̄gangast og þau tijdka miøg/ Sanleik-num meta sitt Gagn meir/ Sovirding DRottne giøra þeir.

Nuga sng eg z Maale mijn/min̄ goode Jesu en̄ til þijn/ Pilatus Kong þig kall ar hier/Krossfesting Judar Oska þier.

Vijst ertu JEsu Kongur klaar/ Kong ur Dijrdar um̄ eilijf Ar/Kongur Eingla na/ Kongur vor / Kongur Almættis Tignar stoor.

Þo stoodstu bunden̄ þar þ Doom/ þo leidstu Hroop z Kvala Room/ af eigra

giørdu

giørdu all' þig/undr' storlega þtta mig'

O JEsu þad er Jatning myn/ Jeg mun um sijder niooka þijn / Þegar þu Dijrdar DRotten min / Doomstool i Skijum sekur þin.

Frelsadur kiem eg þa fyrer þin Doom / Fagnadar sælan heyre eg Room/ J þijnu Nafne Utvalder/Utvalen kalla mig him sier.

Kong min JEsu eg kalla þig/ kalla þu þræl þin aptur mig / Herra-Tign aungva ad Heimsins Sid / helld eg þar meiga jafnast vid.

Hæva-Stein-Skræked Heimsins sleipt/ hefur mier opt i Vanda steypt/ þangad liet JEsus leida sig/so Lykken hans kome yfer mig.

JEsu þijn Christne kys þig nu/Kon gur heñar eirn heiter þu: Stioorn þijn heñe so hallde vid/Ad Himneskum nææ Dijrdar Frid/ Amen.

XXVIII. Psalmur.

Um Pilati Handa Þvott og Doom-

Ton/

Ton/ Nu bid eg Gud þu Nader mig/ etc.

PIlatus sa ad søñu þar/ sijn Raad mætti ei gillda par / Upphlaup sier bued hræddest hañ / hugde ad stilla Manda þañ/ Fullnægia villde Foolksins Boon/ sa skyllde JEsus Daudans Tioon / Sañleika aungvum synde meir / So dæmde allt sem beiddu þeir.

Hendur i Vatne þa nam hvo/ Þar næst vid Juda mællte so: sialfer um ydur siaied þier / Saklaus vid Rietlaatt Blod eg er. Allur Almugeñ uppa þad/ Andsvarar greidt i þessum Stad: hñs Blood þo nu hñ kvelie Kross)kome yfer Børneñ vor og oss.

PIlatus hafde proofad þar/ Pÿslar-Søk DRottens eingeñ var/ fyrer og epter eins ried hañ / urskurda JEsum Saklausañ / þo moot Samvitsku siñe þvert/ sialfur viltande dæmde bert. Gud giefe ad Yfervølldeñ vor/ Varest þaug Dæme Glæpa stoor.

N Hvad

Hvad margur nu i Heimenum / hier fyrer lástar Pilatum / Sem þo elskar og ydkar mest/ Athæfe hans og Dæmeñ vest? Otteñ i Doome opt fær Sess/ Yfer-Herrarner nioota þess/ Almugans Hrøsun alle þvi/ Illgiarner Skalkar hlaupa fry.

Abata Von og Vina-Hoot/ Verkeñ dylia þo sieu lioot / Lyka kiemur su Fordilld fram / Sem forsvarad giekur Barrabam / Giefst þa Rauneñ hvad gillda skal/ Gull-Tungañ su sm Achan stal / Maa skie og þigge Mukur hiñ / Meir eñ Pilatus þetta Siñ.

Eg spyr/hvad velldur Dygd flest/ Sykst nær Daglega og Fiølgar mest? Umstoonarleyse er Ordsøk hædst/ eigeñ Gagnsmuner þessu næst/ Myskun sem heiter Skalka-Skiool/skigneft epter um̃ fangtt Hool/ Otteñ Løgeñ svo þvinga-ar prakt/þora þaug ecke ad lijta hatt.

Fyrer Foolkenu þegar þar / Þvode Pilatus Hendurnar/fyrer Gude sier þañ giørde Grun/ Gillda munde su Affsøk-

un/Varastu Madur/Heimsku hȳs/hier
Þo þu viller Sioner Mañs/Almattug
DRottens Augsijn skiær / allt þitt
Hiarta rañsakad fær.

Villtu þig þvo/ þa þvo þu hreint /
Þel Hiartans bæde liooft og leynt/ Ein
Laug er þar til Edla good / Ydrunar
Tær og Jesu Blood/ græt þijna Synd
eñ set þitt Traust/A Sonar Guds Þij
nu efalaust/ lat af Illu/ eñ ydka Gott/
allañ varast þu Hræsnis þvott.

Bloods Hefnd a sig og Born sijn
med/blindadur Lijdur hroopa ried/ Eyl-
dest so þȳsse Oskeñ kolld/ Eñ i Dag be-
ra þeir heñar Giolld. Athuga-giarn ë
Ord-var sierf/ Einkum þegar þu reidur
ert/Formæling illañ fiñur Stad/Hæst
meiga Dæmeñ uppa þad.

DRotteñ JEsu sȳ dæmdur vart /
Doomare kiemur þu aptr snart/Doms
Meñ lattu til Dijrdar þier/Doomana
vanda riett sȳ ber. þvo þu vor Hiorlū
og Hendur med / Hrein Tru vardveite
rasamt Sied. þitt Blood flecklaust sȳ

floode a Kross/ Frelse pad Berneñ vor og oss/ A M E N.

XXIX. Psalmur.

Um̃ Barrabas Frelse.

Ton/ Eins og sitt Barn / etc.

SEllde Pilatus saklausañ/Son Guds til Krossens Dauda- Upphlaups-Madur sa Vyg eitt vañ/ Pa Frelse fañ/Fieck Lijf/eñ misse Nauda.

I Myrkva-Stofu sa bundeñ beid / Barrabas tru eg hañ heite. Man hier fiñast ein Merking greid/um̃ Mañ kyns Neyd/Mtog skijr ad ollu leite.

BArrabas fra eg Fodurs Nid/flester lærder Meñ pijde / Adam lijkest þar eflaust vid/og allt hũs Lid/ sm̃ æfiell Daudans Kvijde.

Upphlaups-Madur hñ ordeñ var/ þa Epled i Muñ sier leidde / siælfs Guds Bodorde synte ei par / og skijdañ þar/ sig og allt Mañkyn deydde.

I Diof-

J Diøfuls Fiøtrū fastur laa/ fanngen til eilijfs Dauda / aller hans Nidiar uti fraa/ Med Eymd og Þraa/ aftur Von Kvala og Nauda.

Nier þa JEsu var Neled kalldt/af Neidnu dæmt Yfervallde/ Fieck Adam aptur Frelsed sniallt/og Folk hns allt/ Sem fagnar þvi Lausnar Gialldi.

Nu fyrst eg Adams Nidie er / Nær mier geingur þad Dæme. Skal nu sie sijkt fyrer Syoner þier/ & standu hier/ Sanferdugt Lærdooms næme.

O hvad opt hef eg Aumur giørdt / Uppreisn moot DRottens Anda/ Daglega þvi hns Bodord bert / so braut eg þvert/ mier bar þo i Hlydne ad standa.

Mun og ecke vid Mandraap frij/ mijna Saal þraatt eg deydde / Jll Dæmen gafust af mier nij/ og Nauder i/ Manngann þar med leidde.

O-frægur er eg orden mest / Allar Skiepnur þad sana / Foraadum ecke enn Forsvar siest / Fangelsed vest / Fyrer þvi hlijt eg kana.

J Myrkva-Stofu eg bundeñ bÿd / Bølvan Logmáls mig hræder/ Dapurt nálægest Daudans Strÿd / og Doomſins Tÿd/ Daglega Sorgeñ mæder.

Neyre eg nu pañ Hiálpar Room/ ad hafer þu J Eſu millde/ fyrer mig lided Lÿflaats Doom / þÿn Lÿkneñ froom / lauſañ mig kaupa villde.

Su heilaga Aflauſn / Hrygd og Sut/ af Hiarta mÿnu greider/ Syndañá leyſer Hleckia Hnut / og hier næſt ut / ur hørdu Fáángelſe leider.

Hvad Dauda ſaknæmt ſááſt a mier/ (ſoddañ Myſkun eg þecke) Til Dauda allt var dæmt a þier / miñ DRotteñ hier/ Doomenum kvÿde eg ecke.

Mitt Lÿf og Sáál þig lofar nu / leyſt fra Daudañs Fááñgelſe/ Eg life eda dey/ þad er mÿn Tru/ Obrygdul ſu/ J þÿnu JEſu Frelſe.

Himneſkre Pááſka Náátÿd a/ Hef eg nu þeſſ ad bÿda / Myrkva-Stofunne frelſtur fra/ eg fagna þa/ J Flocke Utvaldra Lÿda.

So

So er nu Barrabas ordeñ frÿ / Adam og eg hañs Nidie/ Hvør Christeñ Saala Heime i / vorn Herra þvi/Heidre/ Lofe/ Tilbidie/ AMEN.

XXX. Psalmur.

Um̃ Christi Kroſſburd.

Ton/ Tunga mÿn af Hiarta Hlioode/ etc.

STrÿds Meñ Christ ur Kapu færdu / og klæddu hañ ſÿnum Buning i/ ſollnar Under ſmrt vid hrærdu/ þær ſvidu ꝛblæddu uppa nÿ/ A bleſſudu ſÿnu Bake ſærdu/ Hañ bar ſiñ Kroſſ/ og mæddeſt þvi.

Skiede ſvo a ſamre Stundu/Simon nockurn bar þar ad / Framande Mañ er gieck um̃ Grundu/gripu Judar þañ i Stad/ Kroſſenum a hañs Herdar hrundu/ hñ gieckſt naudugur under þad.

ÞEir ſem (Saal mÿn) Synder drÿa / Samvitſkuñe þvert a moot/ Under Drottens Endurnÿa/ Ef ecke giøra a

 Loſum

Løstum Voo:/ vid skulū fra þm̄ Flecke
figa/ z Fyrergiefningar bidia af Root.

Uppa Neimsins Ohacklæte/ er hier
Dæme liooſt til ſañs/ Margañ læknade
Son Guds ſæte / Siukañ medal Al-
mugañs/nu var ei neitn ſm̄ Bøled bæ-
te/ og bære med hønum Kroſſeñ hañs.

Simon bæde og Syne hañs bæda /
ſiælf hier nefner Hiſtoriañ. Gudhrædd-
ur ſkal niooka Næda/ z Nidiar marger
epter hañ/ Myſkunſemd vid Meñ fæ-
ræda/ Miñaſt Gud og launa kañ.

Framande Madur mætte Chriſte /
med hønum bar hūs þunga Kroſſ/ hier
mæ fiña hvorn þ liſter/ hreina vŭding
uppa oſſ/ Gydinga Folk þa Guds Næd
miſte/ Gafſt Heidingiū Dŭrdar Hnoſſ.

Synda-Under ŭfaſt mŭnar/ Opt a
hvørre Stundu nær / Samvitſkunnar
Sorg ei dvŭnar / Svida-Meined/ illa
grær/ Bleſſadar JEſu Beniar þŭnar/
Bid eg mŷke og lækne þær.

Þeſſe Kroſſens þunga Byrde/ Þier
var DRottēn løgd a Bak/ ſo Fyrerwyn
dan

dan fylld su ýrde / Þa Foornar-Videŕ
bar Iſaach/Sa þiñ Ganguren Sigar
ſtirde/Af Sælu miñe took Omak.

Miñeſt eg a Piening þijna/ þig ſu
mædde Byrdeñ ſtrijd / Saklega fyrer
Sælu mijna/ſoddañ leid þijn Giædſkañ
blijd/ Vegna þeſſ mier virdſtu ad ſijna/
Vorkunſeme nær eg lijd.

Nolld er tregt miñ N Erra millde/J
Nørmungunum ad fylgia þier / Þo eg
feigeñ feta villde / Footſpor þijn ſem
ſkylldugt er/Vilieñ miñ er i veiku Gill-
de/ Þu verdur þvi ad hialpa mier.

Elſku-Gied ſo þikt eg þecke/þiædñ
villtu ſijna Lid/lattu mig Drotteñ ein-
añ ecke/i Anaud miñe/þſſ eg bid Naſn
ed mitt (Þo Nauder hriecke) Nad þijn
bleſſud kañeſt vid.

Komer þu under Kroſſeñ ſtrænga /
Chriſteñ Sæla/giæt þeſſ hier/ef Nolld
ed tekur ad møgla og mænga / Miñ ſtu
hvør þijn Skylldañ er / Lattu ſem þu
ſkuer gænga/ſialfañ Jeſu undañ þier.

Under Kroſſe Jllvyrkiaña / Allrei

 hier

hier þig fiña læt/varastu Slæpe vondra Maña/a Verkū þÿnum haf þu Gæt/ yðka Bæn og Ydran saña/ elska giarn- aū Hoof og Mæt.

Naf þu JEsu mig i Miñe/Mædu og Daudans Hrelling styrk / Børn mijn hiaa þier Forsioon fiñe / fra þeim øllum Vanda hrijt / Lætku standa a Lijfs-Book þiñe / Lijka þeirra Nøfn sem mitt/ Amen.

XXXI. Psalmur.

Predikun Christi pyrer Koiñunum.

Thon/ Sæ prijals vid Lögmal paddur er/ etc.

FOlked sem ÐRottne fylgde ut / Fylleft margt Anrgre hørdu / Kviñurnar grietu sart mz sut/ sem hañs Kvøl aumka giørdu. Snere til þra Son Guds sier/sagde þa HErrañ mætur : Græte þier ecke yfer mier/O Jerusalems Dætur.

Sonu ydar og eigeñ Eymd/Eklaust þier græta meiged/nælgast su Tijd sem nu

nu er geimd/nær þier harmande seiged:
Sæl nu Obyrian Barnlaus er/ Og
Brioſt þau ei ſogen voru/hrinie yf' oſſ
Naalſarner / Næder og Fiolleñ ſtooru.
Ef giort er ſo vid þ græna Trie /
gieka hvør til þeſſ næde/ hvad hed þor
nada þa mun ſkie: Þad tru eg JE-
ſus ræde.

O hvad Veralldar Virding er/Vollt
z ſvikul ad reina/giæt þſſ myn Sæl
z ſiæ þu hier/ſañ proof ad Dæmed eina.

A Palma Suñudag ſiælfur iñ/ Son
Guds i Borg nam ryda/Aſt viner hñs
þ ſama ſiñ/ ſungu Lof æn alls Kvyda.
Fæm Døgum ſydar ſialfur ut/ſær-
dur med Kroſſ nam gænga/ Þad hlutu
hañs Viner ad ſiæ med Sut / Sorg
Hiarkans bæru ſtrænga.

Nafe ſo vered vollt og flæ/Verolld
eñ N Ertra ſyñu/N vørs mæ ſier vænta
Þrælleñ þa : Þeij giæt i Nuga þyñi.
Þeim ſem hun bydur Blydleik ſiñ /
kueñ er Sorgeñ meſta/hirdtu þvi alld-
rei Nuga þiñ/ Vid hana myn Sæl ad
feſta. Sañ-

Sañlega skylldugt seige eg mier/ sæ-
ta þa Kvøl ad græta/ Sem DRottenñ
JEsu þungt ad þier/ þreingde i allañ
Mæta.

Samt er þier ecke þienk med þvi /
þott eg þig aumka villde/ Eilijfa Nað-
tign ert þu i/ upphafeñ JEsu millde.

Þar mæ nu helldur aukast af/ Ang-
ur Samvitsku miñar/ Ordsøk eg til og
Efne gaf/ Allrar Hørmungar þiñar.

Erfvide hef eg auked þier / of þungt
med Syndum mijnum/ Glæpaña sem eg
giørde hier/ gallstu a Nollde þijnu.

Hrædest eg mier sie hulenn geimd / su
Hefndar Þijnañ stræinga / þvi eg vañ
til ad eilijf Eymd / Yfer mig skyllde
gæinga.

Eñ þo gled eg mig aptur vid / A-
værteñ Kvala þiña / þar af ødlast eg
Frelse z Frid/ og Forlæt Synda miña.

Angisteñ sær og Sorgar-læt / Er
Sæl hellst þiædu mijna/ Sñijst i Fog-
nud og Feigeñ-Græt/ fyrer þa Mijstun
þijna.

Wid

Bid eg nu JEsu blijde þig / Sem Bot* mier giørder vina / Taak aungvaſt gialloa epter mig / Illſku og Synda mina.

XXXII. Psalmur.

Um Græna og Visna Tried.

Ton ꝛꝛu kom Heidena Hialpar Raad/ etc.

Reiner JEsus um Græna Tried/gietur hiſs Visna eirin* en med. ☞ Bid Skulu / Saal mijn / ſkoda a nij / ſkijrast Lærdoom a Maale þvi.

Friofgunar Eiken vøkvud væn/ vel bloomgud ſtood med Laufeñ græn/ þeg* ar a Jørdu ſæſt til ſaňs / Son Guds Iklæddur Holde Maňs.

Lijfſins Avexte liufa bar / Læknade JEsus Sootternar/ Fra Diøfle leyſtꝭ og Daudaňs Pijn/ Daufū gaf Heyrn/ Eñ Blindum Sijn.

Af hvørre Grein draup Hunang ſætt/Nialprædis Kreňing fieck hñ rætt/ eñ

oll hans Umgeingne Astudlig/angrad-
ar Saler gladde miøg.

Gude var þeckt þad græna Tried / glødduſt Himnar og Jørden med/i hūs Fæding þad viknaſt vaū / Og vid Jordan/ þa ſkijrdeſt han.

Rietklæfes allan Avøxt bar/Jñ til Kroſſ-Dauda hlyden var / Saklauſa Lamb̄ed Son Guds eirn / Af Synd og Lyſtum klaar og hreirn.

Þo mætte ei þad Edla Trie/ Angurlauſt vera a Jørduñe / Guds Reide-Stormur geiſa vaū/Gieck þvi Reſſing eñ yfer han.

Ef þu ſpyr ad/ Hvad vallda vañ / villde Gud lata Saklauſañ / Soneñ komaſt i Sorger þær/ ſem hønum var þo Hiarta kiær?

Þu ſkallt vita ad viſnad Trie/Var Mañkyn allt a Jørduñe/ofañ ad Rotū uppþornad/ Avøxt Ranglætis færde þ

Skadſemd Tried ſm̄ ſkiem̄de Jørd/ Skipade O Rotſeñs Reide hørd / uppøggva/ ſo þad ecke þar/ Akrenum ſie til Spillingar

Vor

Vor JEſus Mokū Vægdar bad / Vikiaſt mætte ei ad feingeſt þad/ utañ hañ tæke uppa ſig/ Jll-verka Giølldeñ hriggelig.

HErrañ Jklæddeſt Hollde þa/ hingad kom til vor Jørdu a/ Viſnadre Eik gafſt Vøkvan good / þa vard uthellt hañs dyra Blood.

Saklaus þvi leid hñ Sorg z Næd/ Syndugt Mañkyn ſo feinge Næd/ hid græna Tried var hraked og hriſt/ Hier af þad Viſna bloomgadiſt.

Guds Dyrdar Sæte ſitt Holld i / Sonureñ mætte ei hefia þvi/ Fyrr eñ i Heime harda Neyd / Hafde þolad og Kroſſens Deyd.

O hvad Mañs Holld er Heimſk u. fyllt/ hriggelega ur Mæta villt/ vilia. de i Løſtum liggur þad/ Leikur ſier alls. kins Glæpum ad.

Marger ætla fyrſt ecke ſtrax/ æfell. ur Hefndeñ ſama Dage/ Z Rofteñ þa alldrei mune meir / Mikiaſt a þad ſem giørdu þeir.

Þvi

Þvi gooda Trienu þyrmt var ſÿſt / Þurrum Fauſk mun þa Bæled vÿſt / Nafe Fadereñ hÿrt ſiñ Son / Nefndar mun vrælleñ eiga Von.

Ef nu Guds Millden æſtudlig/ Oꝛhegnda Sæl mÿn lÿdur þig/ hañs volꝛeñmæde halltu hier/ Niælprædes Medꝛal giefed þier.

Viſnad Trie eg ad vÿſſu er/ Vægdu Riettlætes N Erraſi mier/ Giæſkuñar Eikeñ græn og fÿn / geimdu mig under Skugga þÿn.

Von er ad mier ſie Mootkaſt vÿſt / Mun eg uñꝛflÿa Daudañ ſÿſt. Tolldꝛed mæ ei fyrer utañ Kroſſ / eygnaſt a Himnum Dÿrdar Hnoſſ.

Tæpte eg mÿnum Truarꝛ Staf/ a Tried ſem drÿpur Nunæng af / Sioon Markans øllu Angre i/ upplÿſeſt/ nær eg ſmacka af þvi.

Þegar mier gænga þraufer nær / Hier ſnu þu til mÿn JEſu kær/ Hiar tad hreſſe og Huga miñ / Hinmeſkur Nædar Bokve þiñ/ Amen.

XXXIII.

XXXIII. Psalmur.

Um̃ Christi Kroßfesting.

Ton/ Konung David sem kiende / etc.

KOm loks med Krossens Byrde/ CHRistur i Naustad / Orþiandur fra eg hañ yrde / Edik Galle blandad / honum þeir hielldu ad / DRottiñ vor Dyrdarmillde/Drecka þo ecke villde/ Þa hañ smackade þad.

FAls under føgru Meale / Fordilldar Nræsneñ ber/Vinætta fempruð Tæle / Og Truarlaus Ydrun hier / Edik Gall-blandad er. Soddañ Surdreggia Vijne (þo sialft glitslega skijne) N Eiraň hrinder fra sier.

Þad tek eg vijst til Þacka / Þa þu villt DRottiñ kiær / Surt med Þier sialfũ smacka: sie þijn Myskunñ skiær/ J hvorre Neyd mier nær / Gallbeiskiu Bolvaneñar / og Bikareñ Neipkareñar / Burttak þu fra mier fiær.

☞ Naken JEsum á Jördu/Judar Krossfestu þar/ Med Neipkar Siñe hördu/Hendur og Fæturnar/Teigt allt og togad var/ Sieck so Jarn-Gaddur nistur/ Siegnum Loofa og Ristur/Skiñ og Bein sundur skar.

Tveggia Mordingia mille/ Myskunar N.Erran hieck/ Spaadoomeñ fraa eg so fylle/sem fyrr-meir um þad gieck/ Ræder so Ritning þeck: Þioon miñ sa eirn Utvaleñ/ er med Spillvyrkium taleñ/ Forsmaan miög þunga fieck. ☜

NU eg mineſt a næsta/ Nakeñ þa Adam stood/Vid Tried med Hörmung hædsta/Hiarta-Sorg/ Tøl og Mood/ Þvi Verk hañs voru ei good/Iñvorlis Angred kvalde/under Trænum sig falde/þess gallt øll Heimsins Þiood.

Nu aptur JEsus nakeñ/ negldur a Trienu stood/pijndur/hudstrykktur hrakeñ/Hiartans bar saran Mood þo voru øll Verk hañs good/Eirn fyrer aungvum faldest/ Openberlega kvaldest/þess naut øll Heimsins Þiood.

Horse

Norfe eg a Hendur þynar/ HErra minn Jesu kiær/ fyrer Misgiørder mynar / Meinenn slyk lidu þær / Blood-Dreyrenn dunde skiær/Saurgun Sælar og Nanda/sem mier komu i Vanda/af hreint med ollu þvær.

Fus var eg framm ad hallda / Ferel Glæpaga hier/ þess Fætur þyner gialla/pad vard til Lyknar mier/O Kolfenn eg packa þier/framm a Fridarens Leider/ Fookspor myn jafnann greider / Niedann af hvar eg fer.

Gud giæfe mikk Hollo mælke / Med þier Krossfestast nu/Fraa ollum Illsku Nætte / Ok myn er Dagleg su / Minn HErra pad veitst þu/ uppa pad Ynd myn kynne / Ohindrud Giæsku þinne / þioona med þydre Tru.

Eirn med Illrædis Mønnum / aller þig hielldu þa/ Sem i Ne[illegible]gleik sønn-um/sialfur komst Himnum fra/ Nu eg þess nioota maa/ af þvi eg er Utvalenn/ Med ødrum Guds Børnum talenn/þar treyste eg Efilaust a.

Jeg mun æ medan hiare/ Minast a Krossen pin/ Heimsins liufe Lausnare/ Lijf gar þad Huga min/ hvørt eg geing ut eda inn/ af innstum Astar-Grunne/ æ tʒd med Hiarta og Munne / Seigiande hvørt eitt Sinn:

JEsu Christi Kvøl eina/ A Kross-enum fyrer oss skien/ Sie mijn Sætlar-giørd hreina/og Synda Kvittunen/ Af sialfum Gude sien / upp þad Vnd mijn vonar/ J Nafne Fødurs og Sonar/ og heilags Anda Amen.

XXXIV. Psalmur.

Fyrsta Ord Christi a Krossenum.

Tòn/ Lifande Gud þu lijt þar a/ etc.

☞

HEgar Kvalarar Krossen a/ keyra vorn HErra giørdu/ Flatur med Trienu lagdur lá/ Lausnaren nidur a Jørdu/ And lited horfde i þeim Stad / Og Augun hans blessud Himnum ad/ Hann stunde af Angre hørdu. ☜

Sin

Siñ Fadm allt eins og Barned blijdt/ breidde mook Fødurnij kiæra/ Bloodged dunde e Tæreñ fllt/ kytrade Nollded skiæra/ Nier skoda Madur Auga Kiñ: hvad kuñe meira nockurt Siñ/ Drott eñ til Nefndar hræra.

☞ Ovinum Fridar blijdur bad / Bruñur Myskunareñar/ Nañ vill peir niooke eirneñ ad/ Avarkar Pijnu siñar/ sagde: FADER pEim FYRergief pU / FORblindader Ei Vita NU / Sialfer Nvad Bondt peir Viña. ☜

Ausnara pijnum lærdu af / Lunderne pitt ad stilla / Noogværdar Dæme gott hañ gaf/ nær giøra Meñ pier til Illa: Blook og Formæling varast vel / a Valld Guds allar Nefnder fel/ Neipt læt ei Nug Kiñ villa.

Peott pu vid adra Saklaus sierf / Sañlega skallt pess giæta / Samt fyrer Gude Sekur ert/ Sa a pig frialst ad græta / Iller Meñ eru i Nende hañs / Nyrkingar Vøndur Syndugs Mañs/ Einigeñ kañ pess ad præta.

Ovinum Ills þo Osker hier/ ei mijn-
kar Heiptenn þeirra/ Oþolenn mæde eykur
þ er / afræker Bod þijns HErra / þu
styggier Gud med soddann Sid/ Samvit-
skann miøg þar skurlast vid/ Tioon þitt
verdur þvi verra.

Upplijstu Hug og Hiarta mitt /
HErra minn JEsu sæte / So ad eg
Dijrdar Dæmed þitt/ Daglega stundad
giæte. Þeir sem Oforþient angra mig/
Oska eg hellst ad betre sig/ So hia þier
Miskun mæte.

Heimsins z Diøfuls Hreckia Viel/
Holldsed þrælega villa / þess vegna ecke
þecke eg vel/ þo nu margt giøre eg illa.
bere so til eg blyndest hier/ bid þu þa JE-
su þ mier/ þad mun Hefnd harda stilla.

Eg mæ vel reikna aumann mig/ einn i
Flock þeirra Manna / Sem i Kvølenne
þiadu þig/ þ voru Giølld Syndanna/ enn
þu sem bætter Brot mijn hier/ bid þu z
lijka þ mier / so fææ eg Frelsun sanna.

Fyrst þu badst Fridar fyrer þa / er
Forsmann þier giørdu mesta/ Vissulega
eg

eg vita mä/ villtu mier allt hid besta / Þvi eg er Guds Barn og Trooder Piñ/ Blessade JEsu HErra miñ / Nad kañ mig nu ei bresta.

Allra sijdast þa a eg hier/ Andlæte mijnu ad giegna/ Sie þa miñ Gud fyrer Stoonum þier / Sonar þijns Pijnañ megna/ þegar hañ lagdur læ gt a Trie/ Leit til þijn Augum grætande / Væg þu mier þa hañs vegna/ Amen.

XXXV. Psalmur.

Um Yserskriptena a Krossenum.

Ton/ Natturañ øll og Edle Mañs/ etc.

YFerskrift Pilatus eina liet/yfer Krossenum standa / JEsus nefndur af Nazareth / Nyr Kongr Gydinga Landa(Troiks ne med Sañ/ Doomareñ fañ/ Dauda-Sok aungva stærre.) Margur las Pad/ J þessum Stad / þvi hañ var Borg so nærre.

Þad var rifad og þaneſt ſett / J þrenſlags Tungumæle / Balldsmeñ Judá þad viſſu riett/ Vilia þvi Pilatus briæle. Nañ anſar greidt ei ſkyllde neitt/u m̃breitt og framar tiæde: Nvad ſkrifad er/ſkal ſtanda hier/ So ſkiede af DRottens Ræde.

Þar nu a Kroſſe NErran hieck/ Nier ad myn Sæla giætum / Virdingar Titil fagran fieck/Med Forprys Sat leyſis mætum/ ad Niælparſus / Neiter JESus/ Neimſins Lauſnareñ goode / hvør Dioſle fra/oſſ frelſa mæ/ Fleck-laus med ſynu Bloode.

NAZArenus hñ nefneſt þar: Mætt uru-Spilling Mañа/ fræſkileñ eirn ad vÿſſu var/Velþecka Nlÿdne ſaña/ſÿnde hañ hreint/ liooſt bæde og leint/ Lifanda Gude einum / Nañs Tignar Son / Trur/ forſiæll Þioon/ Tryggur i øllum Greinum.

KONgur Gydinga klær z hreirn/ J Krapte Gudlegum drottnar/ſa Davids Stool ſkal erfa eirn/ alldrei hañs Ryke protnar/

þryknar/Jsraels Hroos/Heidenā Lios/ heitē Forfedrū leinge. Soddañ Titel/ sōomde riett vel/ Sal myn þiñ HErra feinge.

☞ Soddañ Virdingu villdu hañ / Vonder Gydingar sneida/Neiptar Of-undeñ i þm̄ brañ/ af þvi Pilatum bey-da/Ordtak þad brædt/ A añañ Hætt/ urfæra settum Mæta / Hañ kvad vid Nei/Þvi þad vill ei/Þeim DROTT eñ veitast læta. ☜

DRamblætū setur DRottens Skamt/ med Diorfung sijna og Hrecke/ þm̄ lijdst svo sm̄ hañ leyfer framt/ Leingra komast þeir ecke. Allt skal mitt Traust/ Efunarlaust/a hūs Magt jafnañ stañ da/Hvad munu mier / þa Meñerner / meiga i nockru granda?

J þreñslags Tungum var þetta skræd/Þviad vor HErrañ millde/villde sijn Elska / Ast og Rad/ Allre Þiood byrkast skyllde. Hvort Tungu-Mal/ mz Huga z Sal/ heidre þig JEsu goode/

J 5 sem

ſem Kvøleñ Pijn / Og Kroſſeñs Pijn /
Keypke fra Synda-Moode.

Giefdu ad Moodur-Mæled mitt /
Miñ DRottenñ þeſſ eg beide/ Fra allre
Villu klært z kvitt/ Kroſſeñs Ord þikt
utbreide/ um̃ Landed hier/ Til Heidurs
þier/ Hellſt mun þad Bleſſan vallda /
Medañ þijn Nad/ lætur vort lad/ Lijde
og Bygdum hallda.

Hand-Skrift var Ein yfer Høfde
mier/ Hun mijna Sælu grætte / Ðhur
ſtood JEſu yfer þier/ ſem Angur vors
Hiarta bætte. JEſu þu ert/ Ukvaleñ
hert/ Under Kongs-Stioornan þiñe /
Arla og Sijd/ um̃ allañ Tijd/ Ohætt
er Sælu miñe / Amen.

XXXVI. Pſalmur.

Um̃ Skipteñ a Chriſti Klædnade.

Ton/ Hvar munde vera Hiartad mitt/ etc.

☞

Trijds-Meñ þa høfdu Kroſſ-
feſt Chriſt/ Klædnad hñs too-
ku ſnart/ ſkiptu i Stade fioo-
ra fyrſt / Sa ſkÿllde hvør ſiñ
part/

Þært / A Kyrkel prioonadañ lioost med
Lyst/ Løgdu þeir Hlutfall diarft/ Fool-
sku-Verk medañ fullgiørdest / Foolked
æ-horfde margt.

Rikning su eina uppfylld er / ædur
var þar um̃ skræd / Skruda myñu þeir
skipta sier/ Eckierlega þad er tiæd/ Hlut
falled yfer Fat mitt fer/ fæ eg þess eir-
neñ gæd. ☞ Eet Madur styckt fyrer
Sioner hier/ sia Drottens miklu Næd.

NU mættu skilia nakeñ var/ negldur
DRottleñ a Kross/ opeñbert sæu all-
er þar/ utruñeñ Dreira-ross/ Soddeñ
Forsmæn Guds Sonur bar/ Sañlega
fyrer oss / Hier giefst øllũ æn Hilming
ar/ Himneskt Myskunar Hnoss.

Kalla eg merke Klædeñ hñs/ Christ-
nena i Heime hier/ Um̃ fioorar Atter
Folldar-rañs / Flockur sa dreifde sier /
Lyf-Kirtell þesse Lausnarañs/ Eykmar
Ord blessad er/ vilie þvi skipta Skynse-
md Mañs/ Skilning Sañleiksins þver-

Ei lief vor DRottleñ Audlegd hæ/
Epter i þessum Heim/ Klædeñ sem hañ
bar

kar Hollde a/eñ hvørke Gull nie Seim/ Po mætte ei hñs Mooder fæ/hid miñ-ska af øllum Heim / Jller Meñ Hende yfer þau slæ/ Alldrei þui Dæme gleym.

Safna Hooflega Heimsins Aud / Hugsiükeñ sturlar Gied/ Þigg af Drott ne þitt Daglegt Braud/ duga læt þier þar med / Hollded þa Jørdeñ hylur raud/ Hlotnast mæ Jmsum Fied/ so þig ei giñe Gyrndeñ snaud / Giæt vel hvad hier er skied.

Strydsmaña Heypt og Harde-ydge/ HErrañs Kvol gat ei myki / Po vite noog hañ særdur sie/ Sideñ var Jllsku ryki/ Þr sem Fæltækañ fyrra Fie/ Fool-sku Verk drþia slyki/ Gud læte þig ei Glæp þañ skie/ þu giør' añad þuilyki.

Nakeñ a Krosse hieckstu hier/ HEr-ra miñ Gud og Mañ/ Fullnadar Borg un feingeñ er / Fyrer mig Synduguñ / Pa Foorn DRotteñ/ z Sæl myn/ sier/ su gledst/ eñ blydkast hañ/ Brudkaups Klædnad tilktoostu mier / Þañ besta eg gyrnast kañ.

Henkug-

Henluglega fiell Nlukur sa / HErra minn JEsu kiær/ þu liet ʃt mig auman̄ fiña og sæ/ Fagnadar Ord þijn skiær/ þin̄ Klædafallde preifa eg a/ þegar mig Nrigden̄ slær / Straumur Eymdaña stødvast þa/ Styrk nijañ Hiartad fær.

Hier þo nu skipte Heimurin̄/ Nlæande Aude sijn/ Endast sa Glaumur eitt hvørt sin̄ / Þa Æfen̄ Lijfsins dvijn / mier læt̄tu hlotnast HErra min̄/ Nlutfall næst Krosse þijn/ Svo Dijrdar feg urste Dreire þin̄/drüpe a Sælu mijn/ AMEN.

XXXVII. Psalmur.

Añad Ord Christi a Krossenum.

Ton/ Ey Gud er offt ʃtæþur hiæ/ etc.

ÞPreistum Krosse HErrañs hiæ/ hañs Mooder standa næde/ Sverded sem fyrr ried Simeon spæ / Sæl og Lijf hennar þiæde. Johañes eirnen̄ JEsu kiær / jafnt

ſiafnt var þar lÿka ſtaddur nær/ Sløgt ſa ad øllu gærde.

Siñe Moodur hñ ſeigia ried: SON HJñ/ LJJTTu HAR KVJNNA/ Vid Læreſveineñ lÿka med / Lauſnareñ blÿdt nam iña: SJA þu Og MOD-ur HJ Jna HAR. Þadañ i fra (ſem ſkylldugt var) ſa took hana til ſiña.

SA ſem Nlÿdneñar ſette Bod / Siñe Bleſſan ried heita / þeim ed Forelld-rū Styrk & Stod / ſtunda med Elſku ad veita. Soddañ Digdaña Dæmeñ hier/ DRotteñ vor ſiælfur gaf af ſier / Børn unum epter ad breyta.

Girneſt þu Barn mikt Bleſſan fæ-Biørg Lÿfs og Gafu fÿna/ Forelldrū ſkalltu þÿnum þa/ Þocknan og Nlÿdne ſÿna / Ungdooms yverlynded optaſt nær / Olucku og Slis ad Launum fær / Nreckvÿſſa Nefnder pÿna.

Eckiurnar fiña eirneñ hier/ ægiætis Nuggun blÿda / JEſus allt þra Angur ſter / Umſioon þeim veiter frÿda / ef þær med hreinum Nuga og Sid/ Nallda ſig

DRottens

Mottkens Pijnu vid/ og hans Hialp-rædes hijda.

Maria Motkens Mooder kiær / merker Guds Christne sana / Under Krossenum opkasnær/ Angur og Sorg ma kana/ Til henar lijtur po Herran hijrt/ Huggunar Orded sender dijrt/ og Forsioon Froomra Mana.

Pad reinest opt i Heime hier/ Nuk-fall Mottens Ast-vina/ Hørmungar Sverded skart pa skier/ Sælld Holldsins gledur hina/ hvørier po Christum hata mest / hefur pad laungum vidgeingest / lijtt vill pvi Angre lina.

En peir sm JEsum elska af Rook/ under hans Krosse standa / HErrans Blood-Fadme horfa a moot / hvørn pr lijta i Anda/ Truar og Vonar Sioon-en seti/ Sear hans og Benjar skodar riett/ Pad mijker Mein og Vanda.

JEsus eirnen ms Ast z Mad/ apkur til Pra lijtur/ giefur Hugsvolun/ Hialp og Rad/ Harma-Bond af pm slijtur/ adgiætesi Fødurs Augun klaar/ øll reik-

na

na sina Barna Tær/ Adstod þau alldrei þrýtur.

Jeg lýt beint a þig JEsu miñ/ jafn aff þa Ð rigden sæker/ J mýnum Kroße Krossen þiñ/ Krøpkuglega mig nærer/ Sierhvørt einasta Sared þitt/ sañlega græder Hiartad mitt/ Og nýan Fognud færer.

Þa eg Andvarpa / Oska og Bid / Augunum Truar miñar/ Lýt eg hvørt einast Orded vid / upp til Kross-Þýnu þiñar: Strax sýna mier þýn signud Sar / Syndugum Mañe open stär / Bruñur Blessunareñar.

Glede-Stund Hollds pa giefur mier/ Gud miñ ad Vilia sýnum / Uppa þig JEsu horfe eg hier / Hiartañs Augunum mýnum / Audlegdar Giæden Lýkam'ig/ Lattu þo alldrei villa mig/ fra Krosseñs Fadme þýnum.

Jonas sat under einum Lund/ aungra Meina þvi kieñde/ Nædeiges-Sool' Hita-Stund/ hañ et til Skada breñde/ JEsu Kross-skugga Skiooled hier/ skýler

ler þo længsum befur mier/ fyrer Guds Nefndar Nende.

Hvørt eg Sef/ Vake/ Sit edur Ska/ i Sælu og Neklū Nauda/ Krosse þijnū eg helld mig him / Horfande a Blood þitt rauda: Lat mig eirneñ þa Aften hver / ut af sofna a Footum þier / So kvøde eg sijst vid Dauda / Amen.

XXXVIII. Psalmur.

Um̄ Brijxleñ sem Christur leid a Krossenum.

Ton/ JEsus sem ad oss frelsade/ etc.

Heir sm̄ ad Christi Krosse señ/ komu z fram̄hia geingu/ hristu med Hædung Hofudeñ / hønū til Bryxlis feingu/ Neil-Ord sijn hefde hañ halldeð lijtt / HErrañs Mustere ad briota/ a þrem Døgū añ ad nijtt/ Efna med Bygging fliota. ☞ T Peir lugu soddañ Fals-Meñ fyrst/ fyrer Caiphæ Doome / af þvi haf-

 de

de þad utboreſt/epter Hiolmeſiis Koo-
me/ þeſſer þo hafe heyrt z ſied/N Etr-
anis Jardkeikner frÿdar/ Lygeñ þm betur
gafſt um Sied/ Seingur ſo eñ til vÿdar.
☞ Olldungar Landſins/ Foolked
fleſt/ og Flockur Neideñ Strÿds mana/
N Erraſi vorn JEſum hæddu meſt /
med Nofdingiū Preſtana/Sogdu: Ef
erku Son Gudz kiær/ſa þig med Krap
te ſtidur / kom þu hier / ſo þad ſiaum
vær/ ſialfur af Kroſſe nidur.
Nañ ſa ed ødrum hefur hier/ hialp-
ad og læknad marga/ megnar nu ecke ad
ſonu ſier/ſialfum ur Neyd ad biarga.
Soddañ Nadyrde/Nroop z Dar/hlaut
þa JEſus ad lÿda/Stood þad yfer um
Stunder þriar / Stutt var Andlats
ad bÿda. ☜
Þa fram hia Chriſti Kroſſe nu/ Kall-
ſande helld eg ganga / Sem ecke af
Niartans Aſt og Tru/elſka hns Pÿnu
ſtranga / Neilagleik ſÿnū hrooſa frÿ /
vid Nolldſins Fÿſn ſig binda/ſÿdañ falla
Hrvænling i / eda Forherding Synda.
Ai

Ad þÿnum Krosse Christe kiær/kiem eg sem eirn Framande/ Gief þu mier Leyfe ad gänga nær / Gied mikt styrke þitt Ande/ so eg hugleide hvad tilkom / Nædung/ Bryxl-Ord og Pÿnu/ leidstu Mañgiæsku Milldeñ froom / Moote Andlæte þÿnu.

Sæl mÿn og Lÿf þær Sæmder hlaut/sialfs Guds Mustere ad heita/J Skÿrneñe/ þvi eg þÿn adnaut/ þ nam Guds Ande ad veita/Sÿdañ hefur þad Syndeñ mørg / Sæárlega giørdt ad briota / Hollds Nättturañ þvi elskar ørg / Athæfed Heimsins liota.

A þremur Døgum þar a moot/Þvi hiet eg mørgu siñe/med Ydran/ Tru & Yferboot/aptur þ bætast kyñe/Æ hvad veiter slÿkt ervidt hier? Efneñ og Dug vill þverra / Bryxled sem til var lued mier / Var þvi JEsus miñ H Erra.

J Velgeingneñe eg hroosa hætt / Hraustleika Truareñar/ i Mootlætenu hun bilar brædt / Bresi siñ eg stooraft heñar/eingeñ fullkomeñ a mier sieft/A-

vøxtur Dygda sækur/bar þvi fyrer mig Bryxled vest/Blessadur Jesus mætur.
Niælpa læt st eg med heilnæm Ræd/ hinum sem illa breyka/sicalfs myns Ltþ ka þo syst fæ gæd/soddañ mæ Blindne heika: Mier var þar stærsta Myñkun ad/mætte Nædyrdum kvyda/ Burtkook nu JEsus Bøled þad / Bryxleñ þvi villde hañ lyda.
JEsu i þyñu Andlæte / Yfer þig Bryxleñ dundu/ad so i Fride Aund myn fle/ a miñe Daudastundu/Nædung leidstu af Ollu Eirn / Alla fra Nædung leyster / Alldrei tapast sa noekur neirn/ Er Nafn þitt uppa treyster.
Nær sem Nreckvyssra Nædung ny / Niarkad mitt sæit vill stanga / under þiñ Kross eg feigeñ fly / Fram hia skal eige ganga: Þar stend eg kyrr/þo Kalls og Spie / Kveike mier Neims Oblyda / uppa þig JEsu Eirn eg sie/Allt vil eg med þier lyda.
Fyrst þu varst hæddur N Etra/þa/ Narma-Kvøl leidstu slyka/so heidre þig
nu

nu hiedañ i fra / Himnar z Jordeñ lŷ-
ka/ Aller Einglar z øll Heims Mynd/
under þitt Valld sig hneige/Og eg þar
uppa aum Mañkynd/Amen af Hiarta
seige / Amen.

XXXIX. Psalmur.

Um̄ Ræningians Ydran.

Ton/ Eirn z Erra eg best ætte/ etc.

☞

MMar Ræningeñ rædde / sem
refsad þad siñ var/ HErrañ
vorn JEsum hædde/ hñ gaf
þessa Andsvar: Ef þar Son er
til nockr/ad þu Guds Sonur stert/hial-
pa þier z so ockur/ur þessu Naudū hert-
Eñ hiñ þar uppa giegnde: Ecke hrad-
estu Gud / Hvørium Straffs Pijpk-
eñ hegnde/hun var riett forþienud/Vid
meigum vel medtaka / Verka Betaling
pañ/Eñ þesse er alls ān Saka. Eyr-
er þad sagde hañ:

Nugsa þu til miñ HErra/þa helld

ur þu Rijke þitt / Aast DROTTens ei nam þverra/ Andsvar liet heyra sitt: SANNlega Eg þIer SEige (su er Nugguneñ vors) þu Skallt a þEssum DEige / MIer þJoona I PARADYS.

SJaa hier fyrst Straffed Synda / Sala mijn hryggelegt / Forherding Niarkans blinda / Po Nollded kvelieft frekt. Giefdu mier JEsu goode/ Eg giegne vel Nyrking þijn / Med Tru og Taarafloode/ z tiate þier Broteñ mijn.

Ræningians Yðran eina/ Athugum lijka med/ hañ giørde Jatning hreina/ hakade Illverk skied / Þvi sagde hañ være ad vonum/ Verdlauneñ Ranglætes/ Avijtun veitte hønum/ Sem villde ei giæra þess.

Nañ trude a Nimnarijke / hefde vor JEsus Raad/ þo Syndugra sijndest Lijke/ so treyste a hañs Naad/ med Blygdun og hrelldum Nuga / NErrañ sijn m fiast bad/ liuflega liet sier duga/ Loford/ Ef feinge þad.

Hroop og Hæreyste giørdu/ Heidner og Judar þar/ kryngum Krossen̄ a Jørdu/ Med Kalls/ Bryxl og Hædungar/ Svarade ei Son Guds n̄einu/ þo siælfan̄ þad snerte han̄/ En̄ Syndugs Man̄s Orde einu/ an Dvalar giegna van̄.

Sæct mier fyrer Sioonum skarkar/ Sæll JEsu Giæstan̄ þyn̄/ Þier gieck helldur til Hiarta/ hn̄s Neyd/ en̄ sialfs þyns Pyn̄/ Sama hefur þu Sin̄e/ Vid syndugar Skiepnur hier/ þvi alldrei Elsku þin̄e/ aptur min̄ HErra fer.

Jllvyrken̄ hafde un̄ed/ Odæda Verken̄ stædst/ Gøfu Glæpan̄a un̄ed/ greidt fram̄ i Daudan̄ næst/ En̄ JEsus ecke villde/ A þad neitt min̄ast nu/ Svo var mikel hn̄s Millde. Myn̄ Sæl þad hugleid þu.

Eingen̄ Orvænta skyllde/ Þo ydrast hafe seint/ Som er Guds Sonar Millde/ sie an̄ars Hiarkad hreint/ þvi hvorke vid Stade nie Stunder/ Styllud er DRottens Ræd/ Allt fram̄ Andlæted under/ Op bydst han̄s Hiælpar Ræd.

 En̄

Eñ þu skallt ecke kreiysta / Þvissre Dauda-Stund/nie Guds med Glæpum kreysta/giørande þier i Lund/ Nædar-Tijmeñ sie næsta/nøogur Nøndum fyrer/ Slijkt er Nækkusemd hædsta / hefie Gud forde mier.

So margt eg syndgad hefe / Sorgeñ mig skurlar nu/ Ydrum Guds Næd mier giefe/ Glooande Von og Tru. HErra JEsu Hiark-kiære/ Hugsa þu til mijn þa/ Þadur er Daudeñ nærre/ Og drag mig Kvølum fra/ Amen.

XL. Psalmur.

Pridia Orded Christi a Krossenum.

Ton/ Skaparen Stiarna HErra hreirn/ etc.

HPPa Ræningiañs Ord og Boon/ansade Guds hiñ kiære Son: Þu skallt SANNlega Seige Eg Þier / SÆlu-Vist Hafa J DAG Med Mier.

GJæðu med Giætne Saal mijn kiær / søñ Ydran hvøriu kraptad fær /

Uppa

Uppá þad Dæmed er hier riett/ øllum til Lærdooms fyrersett.

Reide DRottens þa uppegnd er/ yfer Ranglæte Mañsins hier/Pdrunerst blijdkar apt ur Gud/Et verdur Syndenn tilreiknud.

Þo kome høstug Hefndenn bræd/ hrein Ydran jafnan finur Nææd/midt i standande Straffe þvi/Stillest Guds Reide uppa ny.

Samvitsku Orma Særenn vest/sæn Ydran jafnan græder best/Hugsvalar Sæl og huggar Gied/Heilaga Eingla gledur med.

Bæn af ydrande Hiarta hyr/hun er fyrer Gude mekenn dyr/H Errann J E-sus a hvørre Tijd/Hene gaf jafnan Andsvør blijd.

Sem Moyses med sijnum Staf/ satt Vatn dros fordum Steine af/ Eins fær Ydrande Andvarp heitt/ut af Guds Hiarta Myskun leidt.

Jatning mijn er su JEsu mitt: Jeg er sijn þesse Ræningenn/þa aungvu bætre

fyrer Augsyn þyn/ Ef þu villt reikna Broken myn.

Kiem eg nu þynum Krosse ad / kasta ast þu IEsu mitt vid þad / Syndanna þunge þiakar mier/ þreytt er eg nu ad mestu er.

Alnaken þig a einu Trie/ ut þynar Hend: breidande/ Saaren z Blooded sig nad þitt/ sier nu z skod: Hiartad mitt.

Þar vid huggar myn Saala sig/ sodd an allt leidstu fyrer mig/ þyns Hiarta Dreira heilög Lynd / hreinsar mig vel af allre Synd.

Krossens burtnumenn Kvölum fraa / Kongur rijker þu Himnum aa/ H: Erra þegar mig hreller Þyn/ Hugsadu i þinne Dyrd til myn.

Seigdu hvörn Morgun svo vid mig/ Saake IEsu/ þess beide eg þig: I Dag þitt Holld i Heime er/ Hiartad skal vera þo hiaa mier.

I Dag/ hvörn Morgun eg so bid: alldrei laat mig þig skiliast vid/ Hugur/ Sinne z Hiartad mitt/ Hugse og stunde a Rijked þitt.

Eins

Eins Pa kiemur mijn Andlaats Tijd/Ordeñ lææt mig pau heyra blijd/ J Dag/ seig pu/ skal Saaleñ pijn/ Eafte lega koma i Dijrd til mijn.

HErra miñ pu varst Huleñ Gud / pa Nædne leidst og Krosseñs Naud/ po hafder pu med hædstre Dæd/ a Nimna rijke Walld og Ræd.

Daudanum moot mier Diørfung nij/ Daglega vex af Orde pvi/ J Dag/ pa lijdur ei læingt um̃ pad/ Leidd verdur Ønd i Sælu Stad.

O JEsu sieu Ordeñ pijn/ Andlaats sijdasta Huggun mijn / Saal miñe verde Sælañ vijs/ Med sialfum pier i Paradys/ A M E N.

XLI. Psalmur.

Pad fiorda Orded Christi a Krossenũ.

Ton/ Ap diwpre Grygd aakalls eg pig/ etc.

☞

NM Land giørvallt vard yfred mirkt/ allt nær fra siøttu Stundu/ Sooleñ pvi Lioma sijñ fieck byrgt/

birgt / Sem til hinnar Stundu / GUD MJNN (JEsus svo hroopar hátt) HVar fyRer GEEimder þu MJer BRaadt ? ☞ Soddann mijn Saal vel mundu.

EJngenn skal hugsa ad HErrann þa / hafe med Efa og Bræde / Hroopad þann / nie horfed fra / heilagre Þolen-mæde : Syndanna Krapt og Kvalanna Stærd / kynner hann oss / So verde hrærd / Hiarta fra Hreckia Æde.

Soolenn blygdast ad skijna skiær / Þa Skapara sinn sa lijda / Hun hafde ei Skulld / þ vitum vær / þess Boda-Meinsins strijda / O hvad skyllde þa skammast sijn / Skiepnann sem DRottins jook þa Pijn / Med Hrigd og Hiartans Kvijda?

Avi / Hvad maa eg aumur Þræll / angraadur nidur driupa / Þa eg heyre minn HErra sæll / Su Harma-Bilgiann driupa / Gieck yfer þig þa gallstu mijn? Giarnann vil eg ad Footum þijn / Feigenn fram flatur kriupa.

J ytstu Myrkrum umm Eilijfd er /

Op

Op og Snÿstran Takaña / Hefndar
Straff ꝥ var maklegt mier/fyrer Marg
fioldañ Glæpaña/ Fra þvi JEsu þu
frelster mig / Frekt geingu Myrkureñ
yfer þig/so skyllde eg þa Kvøl ei kaña.

J svørtu Myrkre þad sama Siñ /
Sorgar-Raust lietstu hliooma/ þa hroo
pader þu mig HErra iñ / J Himneskañ
Dÿrdar Liooma: J þvi Liioose um eilÿf
Aar/uthroopa skal mÿn Rausteñ klaär/
Lof þiña Leyndardooma.

Synda/Sorga og Mooтgangs med/
Myrkreñ so opt mig þÿna / ad gløgt
fær ecke Sælеñ sied / Sælu Geislana
þÿna: JEsu Riettlætes-Sooleñ sæt /
Syrgiande eg þad fyrer þier græt /
Harma-Raust heyr þu mÿna.

Gud Miñ/ Seige eg giarnañ hier /
Geist þo mig Sorgeñ møde/ JEsu eg
lære nu þad af þier/ þad skulu mÿn Ur-
ræde. Giørvøll þa Heimsins gledeñ
dvÿn/ Gud Miñ eg hroopa vil til þÿn/
Gud Miñ allt Vøl mitt græde.

Yfergiefeñ kvad Son Guds sig/ Þa
særde

færde hans Kvølesn megna / yfergiefur þvi alldrei mig / Eilijfur Gud hiis veg-na / Fyrer þa Nerrans Nrygdar-Rauft / hædstur DRottenn mun efalaust / Graat beidne minne giegna.

Þa Soolar-Byrkunne eg svipkur er / Sioon og Neyrn tekur ad dvijna / Raust og Mælfære mijnkar mier / Myrkur Daudans sig sijna / J Minne þier Drott enn sæll þa sie / Sonar þijns Nroop a Krossens Trie / Leid-Saal til Lijfsins vijsna / Amen.

XLII. Psalmur.

Fimta Ord Christi a Krossenum.

Tön / Eins og sitt Barn / etc.

Sarre Neyd / sem JEsus leid / sagde hann gløgt MJG ÞYR-STER / so Ritning hrein / J hvørre Grein / uppfylltest ein. (Um þad mig ræda lyster.)

Strax hlioop eirn ad / þa heyrde þ / Nitta Niardarvøtt kusie / Liet a Reyr-Prik /

Prik/drap i Edik/ med illt Tilbrit/ og
bar JEsu ad Munie.

FOrundrast maa / mijn Saal/ þar at /
Madurenn hvør þess giæker/ ad hann
sem Raad/hefur med Dand/a Himne og
Land/ Nørnung þvilijkre mæker.

Nañ sa sem Vijn / af Vallde sijn /
ur Vatne sætt tilreidde/Med Sorgar
skick / Fieck surt Edik / Fyrer Svala-
Dryck / þa særk hann þorstiñ neydde.

Þvi munde ei hier/ til Ylijfdar sier/
HErrañ Edikid lijka/sem Vijn ægiætt/
giøra vel sætt/fyrst gat þad bætt/hñs
Guddooms Maglñ rijka. :

Komeñ var Tijd/ Krapkaverk frijd/
Christur ei giøra skyllde/ hin Stundeñ
þa / fyrer Hende læ / Hrygd / Kvøl og
Pin / HErrañ vor lijda villde.

Krapkaverk hrein/kiendu þa Grein/
ad Christur GudsSonur være/eñ Kvøl
eñ hañs / sijnde til Sañs/ ad Syndugs
Mañs / Sekter og Giølld hañ bære.

Guds einka Son/giørdest vor Þroon/
þa grædde hñ Meni og Kvijda/ Offtur-

Lamb best/ hañ orðeñ siest / Fyrer utañ
Brest/ J þvi hañ Kvøl nam liþa.
Af Striþe þvi/ sm̃ stood hñ i/ Styrk
leike Mañs Nattúru/ þreytast miøg
vañ/ þvi þyrste Hañ/ þaðe Bøkvañ/
þo af Edike suru.
J añañ Stad/ Merk Maður þad/
og miñst þess hvøriu Siñe/ ad H Erran
Christ/ Hefur mest þyrst / Af Ast og
Lyst/ Epter Sálu hiálp þiñe.
O Madur nu / þeink þar um̃ þu /
þiñ Hugur blygdast skyllde/ Guð þyrste
hier/ ad hiálpa þier / eñ Hiartad þitt
er/ Þyrst epter hañs Millde.
Heyr þu Sál mijn/ Talar til þijn/
Trygda Brudgumeñ goode. þyrstur eg
er/ J Hrygdum hier/ So hiálpe eg þier/
ur Hælku Kvalaña Floode.
Ber hønum fijst / þess bid eg vijst /
Beyskañ Dryck Hræsnis Anda: Orðeñ
hañs hrein / A alla Grein/ Fyrer utañ
Mein/ Obrtálud látti standa.
Uppa Ord þijn/ svarar Sál mijn:
(Sorgeñ þo Mieled hepter) þyrst er eg
nu/

nu/og þad veitst þu/ þijde JEsu/ Þine Mijskunsemd epter.

Ecke er hia mier/ þad Þyrstu þier/ Þore eg nu fram ad biooda/ Nema fa Tær/ Tru veik/ þo klær/ sem til þijn stær/ Tak þad og vird til gooda.

Lof / Dÿrd sie þier / Lausn fieckstu mier/og lietst þig so miklu kosta/Niart ad a nij/ huggast af þvi/ ad eg er frij / fra Eilijfum Kvala þorsta / Amen.

XLIII. Psalmur.

Siotta Ord Christi a Krossenum.

Med Hymna Lag/ etc.

Pter ad þetta allt var skied / Ediked JEsus smacka ried / brookt og Lijfs Krapta þverra san/ ÞAD ER FULLKOMNAD/ sagde han.

ORD þijns HErra med Ast og Tru/ athuga skyllder Sæl mijn nu / Ef þeirra Grundvøll sanan sier / Sæla Huggun þau giefa þier.

Fyrst skalltu vita ad Gud ukgaf/ greinelegt Logmaal Himnum af/ hñ vill ad sku le Heime i/ hvør Madur lifa epter þvi.

Algiørdt Riettlæte Liooft og Leint/ Lijkama/ Saal og Gieded hreint / Synndalaus Ord og Atvik med/ af oss Logmæled heimta ried.

Hugureñ vor z Hiartad sie/ i hreinnre Elsku riett brennande / Fyrer utañ Hræsne/ Bræde og Bañ/ bæde vid Gud og Naungañ.

Hvør þetta giæte hallded riett/ hon um var Lijfed fyrer sett/ Eñ ef i einu ut af brau/ Eilijf Fordæming vid þvi la.

Eingeñ Madur fra Adam fyrst / Epter þañ Dag hañ syndgadest/ Fullnægiu gat þvi giørdt til Gañs/ geingur þad langt yfer Edle Mañs.

Obæreleg vard allra Sekt/ epter þvi Drottiñ gieck so frekt/ añad hvørt skylde uppfylla þ/ eda Mañkyned fortapad.

JEsus Eymd vora alla sa/ Ofañ kom til vor Jørdu a/ Nædū Hiñna Upptune af / under Logmaaled sig hañ gaf.

Vsling

Viliuglega i vorn Stad gieck / Var su Framkvæmdenn Gude þeck / Fródurnum Hlÿdne fyrer oss galldt / Fullkomnade so Lögmaal allt.

Enn so ad Synda-Seckenn skied / sannlega yrde forlÿkt med / og Bølvan Lögmaalsins burtu mæd / beyska Kvøl leid og Daudans Næd.

Þa hann nu hafde allt uppfyllt / sem oss var sialfumm ad giøra skylldt / og bota øll vor Broten frÿ / berlega villde hann lÿsa þvi.

Þess vegna HErrann hroopa nam / Narfnær a Krosse stÿgenn fram / ad oss i voru Andlate / Øll hans Verdskulldan Huggun sie.

Soddann adgiæktu Saala min / Sonur Guds hroopar nu til þÿn / hvad þier til Frelsis þiena kann / Þad er FULLKOMNAD / sagde hann.

Fullkomnad Lögmaal fyrer þig er / Fullkomnad Gialld til Lausnar þier / Fullkomnad allt þad fyrer et Spaad / Fullkomna skalltu eignast Naad.

HErra JEsu eg þacka þier / Þvi-

slijka Nuggun gafstu mier / Ofullkom-
leika allañ miñ / Umbære Guddoms
Kraptur þiñ.

Hiælpa þu mier so Hiarkad mitt /
huxe jafnañ um Dæmed þitt/og hallð
est hier i Heime nu / Vid hreina Sam-
vitsku og rietta Tru.

Uppa þesse þijn Ordeñ krauft / O
hræddur Dey eg Kvÿdalaust / Þvi su
Frelsis Fullkomnan þijn/ forlijkad hef-
ur Brokeñ mijn/ Amen.

XLIIII. Psalmur.

Siøunda Ord Christi a Krossenum.
Ton/ HErra Gud i Himnaríke/ etc.

HRoopade JEsus hætt i Stad/
Hollds Megn og Kraptur
dvïnat/ EG FEL MINN
ANDA(Frelsareñ kvad)Fad
er i Hendur þijnar.

ÞU Christeñ Madur þeink uppa /
þijns HErra beyskañ Dauda / ad
Ordum hañs og eirneñ giæ / Tru þau
Lækning Nauda. JE-

JEsus halldeñ i hæd:tre Kvøl/hlad
eñ med Eymder allar / dapurt þa ad=
gieck Daudans Bøl / DROTTeñ siñ
FÖDUR kallar.

HErrañ vill kieña þar med þier /
þijn ef Mañrauner freysta/Goodlynd=
ur Fader Gud þiñ er/gierer þu honum
ad treysta.

Fyrer JEsū þu fullvel mætt/Fødr
þiñ DRotteñ kalla/eñ þo þig Krosseñ
þvijnge præt:/þ mijker Hørmung alla.

Eins z Fadereñ aumkar sig/yfer sitt
Barned siuka/ so vill Gud eirneñ añast
þig / Og ad þier i Mijskun hiuka.

Eirneñ skijna þier Ord hūs klær/O=
daudleik Sælareñar/þo Kroppureñ ver
de kalldr Nær/kreinkest ei Lijfed heñar.

Hvar hun fiñur siñ Hvijldar Stad/
Herrañ sijnˢ þiˢ lijka/Hønd Guds þijns
Fødurs heiter þ. Hægra um Rædu slijka

Vilier þu epter endad Lijf/eige þijn
Sæl þar heima/under Hønd DRotteñs
hiˢ þa blijf/hañs Bodord skalltu geyma.

Lætu Guds Hønd þig leidaghrer /

Lijfs-Reglu halldt þa beſtu / Bleſſad Ord hañs ſem bodaſt þier / J Brioſte og Hiarta feſtu.

Hryttu ei fra þier HErrañs Hønd / hun þo þig tyyfa villde / Legg helldur bæde Lijf og Aund / Liuflega a DRottieñs Millde.

Hier þegar Mañleg Hiælpeñ dvijn / Hollded þo kveine z ſyte / uppa Hønd DrottIeñs Augun þijn / ætijd i Truñe lijte.

Ad Morgne og Kvøllde miñſt þeſſ vel / Mals Uppteft læftu þijna : Af Hiarta eg þier a Hendur fel / HErra Gud / Sæalu mijna.

So mætu vera viſſ uppa / vilie þier Druden granda / Sæleñ þijn mæter Myſkun þa / mellū Guds Fødurs Handa.

Hun fiñur eckert Hrygdar-Strijd / Hør mung ne Mædu neina / i Fride ſkodar ætijd blijd / Aſioonu DRottiens hreina.

Epterteft mier þad eirneñ jook / er eg þiſſ giæta kuñe / Andlaats Bæn ſijna ſialfur took / Son Guds af Davids Muñe.

Bæn þijna allðrei bygdu faſt / a Brioſt

Vit

Vil Nattúru þiñar / J Guds Orde skal hun Grundvallast / Þad giefur Styrk Truariñar.

Vier vitum ei hvørs bidia ber / Blyndleikeñ Holds þvi velldur / Guds Ord skyner þañ Sañleik þier / Sæll er sa þar vid helldur.

Verku Gud Fader / Fader miñ / J Frelsarans Jesu Nafne / Hend þyn leid de mig ut z iñ / so allre Synd eg hafne.

Høndeñ þyn D Rotteñ hlyfe mier / þa Heims eg Adstod misse / eñ nær sem þu mig hirt hier / hønd þyna eg gladr kisse.

Daudans Strijd af / Þyn Heilog Hønd / hiálpe mier vel / ad þreya / Medtak þa Fader myna Ønd / Mun eg so gladur deya.

Miñ JEsu Andlaats Orded þitt / J mynu Hiarta eg geime / Sie þad z lyka Skdast mitt / þa sofna eg burt ur Heime / Amen.

XLV. Psalmur.

Um JEsu Dauda.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert/ etc.

Ha Frelsarens i Fødurs Hønd/ fool nu Blessadur sijna Ønd/ nidur sitt Høfud hneigde fyrst/ H. Erran/ i þvi hn Sæladist. Mokken vor þaken doo a Trie/ Dæ= semd kune ei meire skie.

S. Pæll seiger i sanre Raun/ Synd= arenar sie Daudenn Laun/ Bana= Spiotk eru Broken liook/ Bodordum Mokkens giørd a mook/ Sa skal deya sem syndgar hier/ Soddan Urskurdur riettur er.

Enn þad hier heima ække sijst/ Af þvi JEsus er Saklaus vijst/ af helg= um Aloda med hreinum Sid/ Hann var giekenn i Meyar Kvid/ Guds Fødurs Veru fegurst Mind/ Frijals lifde og doo af allre Synd.

Hvørke Refsing nie Neliar Bad/ hafde nu JEsus forskulldad/ hvad kom þa til ad HErrann leid/ harda Pijnu og beysskan Deyd? Eda hvar fyrer Hyrtest ha=

hañ / Hyrkingar til sem alldrei vañ ?
Guds Ande þar a giører Skil/greiner þvilijka Ordsøk til / vegna Misgiørda vorra hier / vissulega hñ særdur er/ þvi DRottenn lagde so fyrer Sañ/ Synndernar vorar uppa hañ.
Sia hier mijn Sæl / fyrer Synder þijn/Son: Guds lijdur Kvøl z Pijn/hñ do þ þig/ sñ Daudañs Bad/Dærlega hafder forskulldad/hñ liet sitt Lijf/so lif der þu/ Lijfs eilijfs Von þvi ætku nu.
A mig var falleñ þyngsta Praut / þviad eg DRottens Løgmæl braut / Samvitsku særde Synda-Græd/ Svo fieck Daudeñ sterk Yferræd / til Fordæmingar mier Fiøtureñ hañs / Fastlega hielldu vijst til sañs.
Løgmæl safnade Seckt̃ mier/Seckteñe Daudeñ epter fer/Daudeñ til Dom sins dregur snar / Doomureñ Straffed urskurdar / Straffed um Eilijfd alldrei dvijn/Eilijf þvi var hiñ þyngsta Pijn.
Løgmæled hier sig forgreip fyrst / fellde þad Doom yfer HErrañ Christ/

Þad baud ad sa Belvadur sie/sm̃ Bana
lÿdur a einu Trie/Diarflega epter þvi
Daudeñ gieck/ Drottneñ fra Lijfe skil-
ed fieck.

Sekt þa sem Logmaal sekte mier /
sialfur borgade J Esus hier/ Þad miste
sijna Magt i þvi / mig verdur nu ad
læta frij/Daudañs Broddur var brot-
eñ þa/burt hñs Fangelse slapp eg fra.

Tilÿfur Daude deyddur er / Daude
Jesu þ viñur hier/dÿrt mefur Drottneñ
Dauda miñ. Daude hvar er nu Brodd-
þiñ? Daudeñ til Lijfs nu stutt er Stig/
Skoorlega Daudeñ batar mig.

Daudeñ þvi orkar eirn til sañs/uk-
stokna hlÿtur Lÿfed Mañs / Holldeð
leggst i siñ Hvÿlldarstad/hñs Magt nær
ecke leingra eñ þad/Saleñ af ollu Fa-
re frij/ z lukt verdur Himna Salu i.

J þÿnum Dauda O J Esu/er mijn
Lijfgiøf og Huggun tru / Dasemdar
Kraptur Dauda þÿns/dreifest nu iñ til
Hiarta mijns/uppa þad Synd og Illsk
añ þver/ut af Deye i Brioste mier.

Þu

Þu hneigder þijnu Hofde licost / Herra / þegar a Krosse Doost / Med þvi benter þu mier þ sijn / ad minast jafnan a Dauda þinn / eins þa eg Dey / skulu Aug un mijn / upplijta Drottenn sæll til þijn.

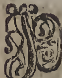
Fyrer þann Deyd sem þolder þu / þig bid eg JEsu um þad nu / ad giefe mier þijn Giæskann blijd / Gooda Christens Mans Dauda-Tijd / Holld mitt lææt hvijlast hægt med Frid / Aund þijn Sal uppe take vid / Amen.

XLVI. Psalmur.

Um Teiknenn sem urdu vid Christi Dauda.

Ton / Pa lææer hier mijn Lykams Vist / etc.

Egar CHRJstur a Krossens Trie / kallade Daudann sijdan / Teikn og Stoormerke mestu skie mæler so (Rikning frijda) Musteris Tiallded mitt u-nvendt / J Midiu vard ad rifna i Tvent / Hrijstest Jord harla vijda.

Sundurklofnudu Biørgeñ blaa/birgd Leideñ opnast fooru/ Lijkamer Daudra lifna þa (lijt hier þau Undureñ stooru) Epter Lausnarañs Upprisu/iñ i Borg ena vikiudu/af sumū þar sien voru. ☞

HVad hier Historiañ hermer riett / hygg ad þvi Saal mijn mæta/þier til Lærdooms er þad framsett/ þess attu vel ad giæta/ Jørdeñ skalf þegar JEsus doo/jafnvel þeir hørdu Klettar þo/ sijndu Medaumkan sæta.

Steine hardara er Hiartad þad/sem heyrer um JEsu Pijnu/ giefur sig þar þo ecke ad/Aň meir Giaalijfe sijnu: Kañ nockud soddañ kalldt Hugskot / Christi Dauda ad gyrnast Not? Gud stioorne Giede mijnu.

Þad maa undra hin þunga Jørd / Þreyde ei kyrru ad hallda / Blaagrijtis eirneñ Biørgeñ hørd/Breste lidu marg fallda / Hollded þo ei nie Hiartad Mañs/hryggest vid Pijnu Skaparañs/ Sem hañs þo hlaut ad giallda.

Forhįalldeđ sijner Sañleik þañ/hund

ur þa ufna nade/ Aftakast skyllde øll fyrer sañ/epter Guds sekku Raade/Gyd inga Kynsins Kongleg Stioorn/ Kieñe valldeð og Løgmals Foorn/ sm̃ Ritning sialf um̃spaade.

Hindrun ried øllum æred stoor/ iñ i Guds Ryke kaña/ Þvi velldur Synda Sekteñ vor / og Saurug'eikeñ Verkaña / Eñ fyrer JEsu dyrstañ Deyd / DRottñ tilbioo oss opna Leid / hiedañ upp til Himnaña.

Nier i Christneñar Helgedoom/høfum vier Frelse ad gaunga / þar bodast Raad og Blessun froom / Burt er þa Sorgeñ stranga/Saleñ vor hefur buna Braut / beint i Abrahams Glede Skaut/epter Heims Hørmung langa.

Frelsarañs Dauda eirneñ ad/ øndud Lykeñ hier niooka / Gudlegur Kraptur giører þad/ Grafernar opnast hlwoka/ Þvi DRottens JEsu Daude a Kross / Daudañ sigrade fyrer oss / Abl hañs og Brodd nam brioota.

Merk ad ur Jørdu maatte ei Reirn/ Madur

Madur fra Dauda standa/ fyrr eñ kie-de vor HErra hrekn/ Holld sitt aptur lifanda/ Fyrstur allra þvi uppreis hñ/ af eigeñ Krapte/og þar med fast/ Eñd urlausn oss til Anda.

☞ Høfdingeñ Krosse HErrañs hia/ Hier med allt Foolked lijka/ Jafn-snart er soddañ Jardteikn sia/ Jatning þeir giördu slijka : Sañlega hefur sak-laus hñ/ z Son Guds vered þsse Mañ. Briooft slæ/og brædt heim vijkia. ☜

FOlked sem harda Krosseñs Kvøl/ Christo fyrr Oska næde/ fañ nu hid þijngsta i Briooste Bøl/ beiskleg Sam vitskañ þiæde. Ofhastarlegañ Urskurd sig/ Ef þu villt vera af Sorgum frij/ Hætt er rasande Ræde.

Daude þiñ JEsu DRottiñ þa/ Ossrdlegañ Krapt utsende / Heidnum Mañe so hier vid bræ/ Hañ þig Guds Son medkieñde. Jeg bid Giæskuñar Gieded þitt/ Gief þu vidlifne Hiarta mitt / Ad so fra Illsku vende / Amen.

XLVII. Psalmur.

Um̃ Christi Kuñingia.

Ton/ O JEsu Elsku hreirn/ etc.

KUñingiar Christi þa / Kross-enum lǽngt i fra/Stoodu med þungre Prǽ / Þessa Tilburde sia.

Var þar og vidstadt med/ Ad vissu margt Kveñfolked/Sǽr JEsu feingu sied/Sorgande bǽru Sied.

AF þessu myn Sǽl þu sier/ Sañlega hvørsu er / vallt allt i Heime hier / haf slykt i Minne þier.

Dyggnar og dregst i Hlie / a Dauda-Stunduñe/ Vinskapur/ Frǽndur/ Fie/ Falloallt hygg eg þad sie.

Þo villde Vinerner/ Veita Hiǽlp nockra þier/Børn þeirra Onyt er/ein-gest Daudanum ver.

Lyfenu hiukar Hønd / Þa herder Soottar-grønd / Hiǽlpa þo eingeñ Ønd / upphugsud Rǽdeñ vønd.

Ein-

Vinskap i Synda Stid / Sæla mijn
þess eg bid/ Halltu ei Verolld vid/ vilier
þu sofna i Frid.

Hreinañ Vinskap hallot þu / Vid
HErrañ þiñ JEsum nu / J helgre
Hiartañs Tru / Fra Heimsins Elsku
þier snu.

Nañ eirn mañ hiálpa þier/ þa Hiá-
stod Mañleg þver/ Heim þig a Høndū
sier/ J Himna Sælu ber.

Þad hier i Sañleik sjest/ Er Sonur
Guds andadest/ Sorgeñ þa særde mest/
sem hañ elskudu best.

Christs Børn eru Kross-Børn/ vid
Christum Alldnis-giørn/ hū styrer þiñ
Hiálp og Vørn / Þo hørd sie Sutar-
Kvørn.

Þu skylldet þar ad gá/ Þo þr stæde
lángt frá / Aller samhuga sjá / Son
Guds Kross festañ á.

Komed so Konur og Meñ/ad Kross-
enum JEsú señ / Þo Naudeñ þreynge
þreñ/ Þar fæst noog Lækningeñ.

Kom þu Sál Christeñ hier / Sem
Kross

Kroſſ og Makrauner ber/ Seltu fyrer Stooner þier/ Son Guds ſiñ pijndur er.

Uppa hañs heilog Saar/ horfe þijn Trueñ klaar/ Pad mijker Trega og Taar/ Temprar allt Sorgar-Faar.

Sierfu ſyndugur Mañ/ Særdur vm Ryggiu-Rañ/ horf þu beint uppa hñ/ Sem Hiælp þier a Kroſſe fañ.

Hvor ſiñ Eyr-Ormeñ leit/ af Iſra els Mañia Sveit/ Eykred ei ā þañ beit/ oll ſtillteſt Plagañ heit.

So ſtoor Synd eingeñ er / ad meige granda þier/ Ef þu a IEſum ſier/ ydrande i Truñe hier.

Sie eg þig ſall IEſu / ſo ſem mæleingdar nu/ Von mijna og veika Tru/ Bid bid eg hreſſer þu.

Pa eg ſie Særeñ mijn / Særer mig Hiartañs Pijn/ Særeñ þa ſie eg þijn/ Sorg oll og Kvijde dvijn.

Lat mig O IEſu kiær/ Alldrei ſo vera þier fiær/ ad ſiae eg ei Saar þijn ſkiær/ Pa Sorg og Eymd mig ſlær.

Veit mier eg verde og ſie / Vm þiñ

og Kuninge/ þo hverfe Heilsa og Fie/ Hiaalp mun þa noog i tie.

Eg fel i sierhvørt Sin/ Saal og Lijkama min/ J Walld og Vinskap þin/ Vernd og Skiool þar eg fin/ Amen.

XLVIII. Psalmur.

Um Christi Sijdu Saar.

Ton/ Tunga mijn af Hiarta hlioode/ etc.

AD Kvollde Judar fram eg fære/ til Fundar sen vid Pilatum/ og þess beiddu ad ecke være/ ondud Lijk a Krossenum/ þvi Naatijden var harla nærre (hier so Ritning greiner um.)

Strijds-Mønum hn baud ad briooka/ Beinen þeirra/ og so var giørt/ Neliar Stund þvi hreptu fliootа/ Niner tveir sem greiner bert/ en JEsum lietu sijns Lijflaats niooka/ Limena hans et feingu snert.

Strijds-Man eirn med Neipkar Nos

ke/Nardlyndur gieck Krosse ad/ Lausnarans Sijdu lagde Spiooke/Laged nam i Niarka Skad/Blood z Vatn þar fra eg utflioote / Fyrr var mǽdur spǽd um̃ þad.

Um̃hugad er einũ Nokkne/ allra sinna Barna Lijk/ i Jørdu hier þott Nolldi ed rotne/Nuggun traust mig glede slijk/ hñ vill ei tijnest Bein nie brotne/Blessud sie su Elskañ rijk.

Gud Nokken med Stǽrsku Nǽde / giørde Adams Sijdu af / Fridda Kvinnu fyrst a Lǽde/fast hñ þo a medañ svaf/ Vaknadur þess ad vijsu gǽde/ og Vegslegt heñe Nafned gaf.

Sofnadur a siñe Sijdu / Sǽred Nokken JEsus bar/so af Vatne og Bloode hañs blijdu / Bygdest heilog Christneñ þar / nǽde hun edla Nafne frijdu / nǽr til Himna stijgeñ var.

Skoda þu hvørneñ Skijrneñ hreina/ skiliast nu med riettu a/ ad vijsu jafnañ Vatned eina/ vor Lijkamleg Augu sia / eñ Truar Siooneñ/so mǽ greina/Sǫn ar Guds Blood þar lijtur hia. M

Æ hvad mꝏ eg sælast sana / S. Thomam Postula þinn / Þa Sijdu mætte hann Saar þitt kana / Sijna Nønd þar lagde inn / Þu munt ei mier þiꝏdum bana / þad ad skoda JEsu minn.

Allar JEsu Ædar stoodu / opnadar i Kvøleñe / Dreyra Læker dundu og floodu / um DRottens Lijf a Krossens Trie / Nægd af Lausnar Gialldе goodu / Guds Son fyrer mig liet i tie.

Enn so eg skyllde siꝏ og jꝏka / sana Elsku DRottens mijns / villde hann ecke lꝏstar lꝏka / Lijfs-Ædarnar Hiarta sijns / Þvi er Saal mijn mikel ur Mꝏka / Myskunseme Lausnara þijns.

Opnar Dyr a Arkar Sijdu / Jnn um geingu Skiepnurnar / sꝏm sialfur Drott- enn baud med Blijdu / Biargast skylldu ꝏke þar / Fyrer Vatnsins Floode strijdu / Frelse og Lijf þeim giefed var.

Lijfsins Dyr a Sijdu sinne / setur JE- sus opnar hier / So angrud Saala Ad- stod sinne, øll þa Mannleg Hialpenn þver / Hvør sem hefur þar Athvarf inne / Fra eilifum Dauda lꝏstur er. Noe

Noe um̄ sin̄ Arkar Glugga / upp til Himens lited fieck / halldeñ dim̄ Hrygd ar Skugga / hætt pa Vatnsins Flooded gieck / So hañ mætte um̄ sijder hugga / Soolar-Liooma Byrtañ peck.

Giegnum JEsu helgast Niarta / J Himeneñ upp eg lijta mæ / Guds mijns Astar-Byrtu biarta / bæde fæ eg ad reina og sia / Hrygdar Myrkred Sorgar svarta / Sælu miñe hverfur pa.

Guds var mæktug Milldeñ pruda / Moyses pa Steineñ sloo / Ut til allra Israels Buda / ægiætt Svala-Vatned droo / Hreste pyrsta / pimda / Luda / pim̄ so nija Krapta bioo.

Pa sialfur Gud a Sonarens Hiarta / slijnu Reide-Sprota slær / um̄ Heimsins aktar alla Parta / utrañ Svala-Lyndeñ skiær / Sæleñ vid pañ Bruñeñ biarta / Blessuñ og nija Krapta fær.

Vid pessañ Bruñeñ pyrstur dvel eg / par mun eg nija Krapta fa / J pesse iñ mig Fylsneñ fel eg / fargar eingeñ Sorg mier pa / Sælañ mig fyrer Truna tel eg / hun tekur so DRottens Beinum̄ a.

Niarkad mitt er HErrañ goode / hriggelega saurgad miøg/ Hvo þu þad med þijnu Bloode / Þess af Audmyktt beyde eg / Viñe mier Book a Mædu og Moode/ Myskunsemeñ Guddoomleg.

Niarkans iñstu Ædar mijnar/ Elske/ Lofe/ Prijse þig/ Eñ Niarka Blood og Beniar þijnar/ Blesse/ Nresse/ Græde mig / Niarkans þijdar Þacker. sijnar / Þier sie Giæskañ eilijflig / Amen.

XLIX. Psalmur.

Um̄ Christi Greftran.

Med. Lijk Saungs Lag.

JOseph af Arimathia/ Edal-boreñ Raadsherra sa/ Gydinga Svik vid Son Guds skied/sam þickt hafde þeim alldrei med.
Nañ var Lausnarañs Læresveirn / Lijfernis froomur/ Dygda hreirn/ Gyd-inga hræddest Heiptar Raun/ hielltsig ad Christo/ þo a Laun.

Þesse

Þesse um̃ Kvølded þangad gieck/ þa af Pilato Leyfe fieck/ ad mætte JEsum andadañ / ofañtaka og jarda hañ.

Joseph took strax af Krosse Christ/ Keypte þo nyañ Lijnduk fyrst/ Nicodemus kom þegar þar / Þangad kostuleg Smyrslen bar.

Joseph Grøf eina ætte þar / ut kloppud su i Steine var / J Alldyne Garde þar allskam̃t fra/ Eingen fyrr Daudur i heñe la.

Dijrlega smurdu DROttens Lijk / Dæmeñ mæ øñr fiña slijk/ Birgdu med Steine huna Grøf/ Burtgeingu strax fyrer utañ Tøf.

Maria Jakobs Moder ein/ Magdalena a sømu Grein/ Salome eirneñ sat þar hia/ sau vors HErra Greftran ꝛc.

J þeirra Selskap Saal mijn blijd/ setstu þig nidur litla Tijd/ Greftrun þijns HErra giæt vel ad / Gagnlaust mun ecke vera þad.

Vid JEsu Greftran jeg fæ sied/ Joseph ꝛ Nicodemũ med/ ædur þordu þeir

ecke Christ/ Opeñberlega ad jata fyrst

Nu fær þr næsta nijañ Dug/ nooga Diørfung & styrkvañ Hug/ augliostega so all' siaa/ Elsku/ siñ Drottne høfdu a.

Riukande Truar Høreñ hier/ Helgur Ande so vidnærer/ Liomande þ" af Lio-sed skijn/ lijfg" hañ allt med Krapte sijn.

Huggest þeir nu sem Hiartad deygt/ hafa/ og Truar-Megned veikt/ Bidie uñ Styrk og stødugt Gied/ Stunde og læra Guds Ord med.

Veikku JEsu ad veik Tru mijn / vare Daglega/ og Elskañ þijn/ eblest so med mier Iñvortes / Ytra good sinest Merke þess.

A tad þu lijka merkia mætt: Mistijk-ar DRottne a aungvañ Hætt/ þo heid arleg sie hier a Jørd / Hollde Utvaldra Lijk-Før giørd.

Mætast Guds Anda Mustere/ Mañs var Riett-Christeñs Lijkame/ þvi man hanum veitast Virding riett/ Vel med Stilling og Hoofe sett.

Erfis-Dryckur og Onijtt Þrial /

ecke a skilldt vid þetta Mael / Heidingia Skyckun Heimskuleg/hæfer Christnum a aungvañ Veg.

Ætlid þa sier þu Sælad Hoñd/ sekt vera nidur i Jardar Molld / Hryggur þu vert / og hugsa brædt/ hier vid þu lijka skilia ætt.

Lagt þegar nidur Lijked sier/ Talku siñ Dauden hvijsle ad þier/ Langt mæ skie ecke lijde uñ þad/ Legg eg þig eins i slijkañ Stad.

Goode J. Esu fyrer Greftran þijn/ gief þu sijdasta Utfør mijn/ verde farsæl og Fridsøm mier / Frelsud Sæle næe Dijrd hiæ þier.

J þridia Mæta Huggun hrein hier veitest mier a alla Grein/ Guds Sonar Holld þvi Greftrad var / Greftrun miñe til Virdingar.

Helgum Guds Børnum/ H Eerañs Holld / Helgade bæde Jørd og Molld / Grøfeñ þvi er vort Svefn-Hus fæ r/ So mæ ei granda Verdeñ hatt.

So ad Lifa eg sofne hæg / So ad

Deya ad Kvøl sie bagt/ So ad Grefttrast sem Guds Børn hier/ Gief þu sæt aste JEsu mier / Amen.

L. Psalmur.

Um Vardhallds Mennena.

Ton/ Eina og sitt Barn / Fader Astarglarn.

DRottningar Juda annars Dags/ Inn til Pilatum geingu strax/ søgdu: Herra/ Vier høfum mest/ i Huga fest/ Hvad sa Falsare herma liest.

Epter þriar Daga Ødt fyrer Sann/ Upprijsa Mun Eg/ sagde hann. Vid slyku er best ad leita Lags/ Lat geyma strax/ Þessa Grøf/ inn til þridia Dags.

Maaskie Lyked med Leyndum hlioodt/ Læresveinar hans take um Noott/ z Lyd-num seige þad Liga-Skin / Þa lyst ei Kyn/ Þo verde su Villann verre enn hin.

Pilatus vyst þeim Vardhalld fieck/ Vakten strax ut af Stadnum gieck / Grøfenne blifu Herrans hia/ og so til fia/ Settu Innsigle Steinenn a.

Gydinga

Gydinga hørd var Neipkeñ heit/ Niat-
tans Blyndleike ꝛ Villañ kreist/ þñ
kuñe ei nægiast Kval ꝛ Bañ/ sm̃ Chri-
stur fañ/ lyka Daudañ þeir lasta hañ.
Fordastu soddañ Fyblsku Grein/ frams
lideñs Mañs ad lasta Bein: Sa Daude
hefur siñ Doom med sier/ hvør hellst hñ
er/ Sem best haf Gæt a sialfum þier.
Gydingar villdu veita Ryrd/ Vors
Lausnara Upprisu Dyrd/ eñ DRottens
Valld ꝛ Vysdooms Ræd/ þess vel fiek
gæd/ Verk sitt framkvæmde vyst med
Dæd.
Nefde ei Vakteñ geymt og giætt/
Grafareñar sem nu var rædt/ Ordsøl
var meire ad efast þa/ Nvørt upp rīsa
skæ/ DRotteñ vor JEsus Daudū fra.
Eñ þr sialfer/ og er þ vyst/ Upprisu
DRottens hafa lyst/ þo Kieñemeñ Ju-
da af kalldre Stigd/ kvalder af Blyndi/
Keypku þa til ad bera Ligd.
Yll Svikræd Maña ꝛ Atvik ill/ O-
nyter Drotteñ þa hñ vill/ hñs Ræd um
Eilyfd stødugt stær/ ꝛ Stiorneñ klær/
Slægden

Slægveñ Dramblætra sliett forgær.

Hylle eg nu sÿdast Huga miñ/ H Erra J Esu vid Legstad piñ/ Nær sm̄ eg giæte ad Grefiran þÿn / Gledst Sæla mÿn/ Skielfing z Otte Daudañs dvÿn.

Sekter mÿnar z Synder barst/ sialfur þegar þu pÿndur varst/ uppa þ doostu D Rolteñ kiær/ So kvittudust þær/ Hiartad þvi nÿañ Føgnud fær.

Þu groofst þær nidur i Grøf med þier/ gafst þitt Riettlæte aptur mier/ J Hafsins Diup s þ spæd fiñst/ þ m̄ fleig der iñst/ u ñ Eilÿfd verd: ei a þær miñst.

So er nu Syndeñ iñsiglud / ydrande Sæla kvitt vid Gud/ Eilÿft Riettlæte uppbyriad/ J añañ stad/ Truud Mañeskia þyggur þad.

Dauñe þiñ J Esu deyde hier/ dæxle ga Hollds ins Girnd i mier/ Grøfeñ þÿn hilie Glæpe mÿn/ fyrer Guds Augsÿn/ Eble mier Styrk Uppriſañ þÿn.

Stein-Proo mÿns Hiarta uthoggveñ siest/ Heilagur Ande vañ þad best/ Lÿnduk Truar eg læt i tie / miñ Laufnare/ Jimande Smyrsl Ydraneñ sie.

So fiñe eg hæga Nyvlld i þier/ Nyt
þu JEsu i Briooste mier/ Jñsigle Nie
lagur Ande nu/ med Ast og Tru/ Niar
kad mitt/ So þar hvijlest þu.

Dyrd / Valld / Virding / og Veg
semd hædst/ Vilska / Magt/ Speke og
Lofgiord stædst/ Sie þier O JESU
HErra hær/ og Heidur klær/
Amen/ Amen/ um̃ eilijf Aar/
A M E N.

Registur yfer þessa Passiu-Psalma.

A.

P.

S.

T.

U.

Þ.

Til Lesarans.

MErk þad / ad i þessare Passiue Psalma Edition, er Texteñ fra Utleggingunñe soleidis adgreindur / ad þar sem Texteñ byriast / stendur þetta Merke ☞ Og þar sem hañ endast / þetta ☜ Og Upphafs Stafureñ a þvi Verse þar epter/ sem Utleggingeñ tilkeƙur/ er stærre eñ hiner adrer. Eñ hvad i Þryckingu þessarar Bookar hefur yfersiest/ Er Goodfus Lesare umbedeñ Goodgiarnlega ad Lagfæra.

